

แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

นายชฎานันต์ย์ คุปตะวินทุ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2556

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

A MANAGING DEVELOPMENT GUIDELINE OF BANMOR HOMESTAY MUANG DISTRICT
PHETCHABURI PROVINCE

Mr. Chayadon Kuptawinthu

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2013

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง
จังหวัดเพชรบุรี

โดย

นายชฎานันต์ คุปตะวินทุ

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนินทร์ชัย อินทிரารณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ กาญจนกิจ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสูทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ทวีพรปฐมกุล)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.กำโชค เผือกสุวรรณ)

ชญาณันตย์ คุปตะวิณฑุ : แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี. (A MANAGING DEVELOPMENT GUIDELINE OF BANMOR HOMESTAY MUANG DISTRICT PHETCHABURI PROVINCE) อ.ที่
ปริญญาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์, 4 หน้า.

การจัดการโฮมสเตย์ เป็นการจัดการบ้านพักที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีคนในชุมชนเป็นเจ้าของบ้าน และต้องมีสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่เป็นประจำ โดยนักท่องเที่ยวสามารถเข้าพักร่วมกับเจ้าของบ้านได้ ซึ่งสมาชิกในบ้านมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยวและพานักท่องเที่ยวเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวและทำกิจกรรมต่างๆ โดยเจ้าของบ้านได้รับค่าตอบแทนในรูปแบบของตัวเงิน เพื่อให้โฮมสเตย์เป็นกิจกรรมที่เสริมรายได้เพิ่มเติมจากอาชีพหลักของชุมชน โดยก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนอย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์ การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการโฮมสเตย์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์ ตลอดจนเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีให้กับผู้ประกอบการธุรกิจที่พักแบบโฮมสเตย์ได้ในระยะยาวต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์ จำนวน 423 คน เจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ จำนวน 32 คน และเจ้าหน้าที่ อบต. จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสำรวจและสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้มีการตรวจสอบเครื่องมือ โดยค่าความตรงเท่ากับ 0.91 และค่าความความเที่ยงเท่ากับ 0.75 แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.8 มีอายุระหว่าง 25 – 31 ปี ร้อยละ 33.1มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 46.1 มีอาชีพพนักงานเอกชน ร้อยละ 19.5 มีรายได้ต่อเดือนๆละ ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท ร้อยละ 25.4 มักเดินทางไปท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อน ร้อยละ 49.8 เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ร้อยละ 49.8 ไปท่องเที่ยวครั้งหนึ่ง ๆ เป็นเวลาระหว่าง 2-3 วัน ร้อยละ 50.8 ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์บ้านหม้อ จากอินเทอร์เน็ต ร้อยละ 38.0 มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้นับประมาณ 1,000 บาท หรือน้อยกว่า ร้อยละ 25.4 ต้องการไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุด ร้อยละ 51.4

2. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 10 ด้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านที่พัก (= 3.58) ด้านความปลอดภัย (= 3.56) ด้านอสังหาริมทรัพย์ของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน(= 3.53) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (= 3.58) ด้านวัฒนธรรม (= 3.51) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ (= 3.54) ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ (= 3.53) ด้านประชาสัมพันธ์ (= 3.50) ยกเว้น ด้านอาหารและโภชนาการ (= 3.48) และ ด้านรายการนำเที่ยว (= 3.48) อยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต.บ้านหม้อ และเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้ออำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ไปใช้ให้ประสบความสำเร็จ จำนวน 10 ด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านที่พัก (= 3.76) ด้านอาหารและโภชนาการ (= 3.78) ด้านความปลอดภัย (= 3.82) ด้านอสังหาริมทรัพย์ของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน(= 3.84) ด้านรายการนำเที่ยว (= 3.83) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (= 3.86) ด้านวัฒนธรรม (= 3.77) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ (= 3.89) ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ (= 3.82) และ ด้านประชาสัมพันธ์ (= 3.62)

สรุปผลการวิจัย ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์ บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 10 ด้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ในด้าน ที่พัก ด้านความปลอดภัย ด้านอสังหาริมทรัพย์ของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ ด้านประชาสัมพันธ์ ยกเว้น ด้านอาหารและโภชนาการ และ ด้านรายการนำเที่ยว อยู่ในระดับมาก และ นักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต.บ้านหม้อ และเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อไปใช้ให้ประสบความสำเร็จ ทุกด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา

ลายมือชื่อนิสิต .....

ปีการศึกษา 2556

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก .....

5478307439 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS: DEVELOPMENT / HOMESTAY / PHETCHABURI

CHAYADON KUPTAWINTHU: A MANAGING DEVELOPMENT GUIDELINE OF BANMOR HOMESTAY MUANG DISTRICT PHETCHABURI PROVINCE. ADVISOR: ASSOC. PROF. PRAPAT LAXANAPHISUTH, Ph.D., 4 pp.

Homestay Management is a type of managing residence in rural communities, which there are people in the community as a homeowner and must have family members living on a regular basis . The tourists can stay with the homeowner . The house members are happy and willing to receive tourists to stay at their homes and convey traditions and local cultures and take tourists visiting attractions and participating outstanding local activities .The homeowners will receive compensation in the form of money. Homestay is a great activity that produces supplementary income from the main occupation of the community which strengthens the community.

Purposes The purposes of this research were to study the state of homestay management of Banmor Sub District Muang District Phetchaburi Province, to study the opinion about guidelines for developing homestay management and develop the guidelines for developing homestay management

Methods 473 samples were selected from tourists who travelled to stay at homestay ,homestay owners and Sub district Administrative Organization officers. Questionnaire and in-depth interview were used for data collecting. The statistical analysis was analyzed in term of means, standard deviation.

Results

1. The opinion of tourists toward guidelines for developing homestay management on Thai homestay standard including 10 aspects and was ranked in highest level in terms of accommodation security courtesy of the homeowner and household members environment and natural resources value creation and value of products the management of homestay public relations and was ranked in high level in term of food and nutrition and excursions

2. The opinion of tourists ,homestay owners and Sub district Administrative Organization officers toward the possibility of bringing guidelines for developing homestay management to apply successfully on Thai homestay standard including 10 aspects and were ranked in highest level in all terms of accommodation, food and nutrition, security , courtesy of the homeowner and household .excursions, environment and natural resources, culture, Value creation and value of products. the management of homestay and public relations

Conclusions

The opinion of tourists toward guidelines for developing homestay management on Thai homestay standard was ranked in highest level in 8 aspects and were ranked in high level in 2 aspects.And the opinion of tourists , homestay owners and Sub district Administrative Organization officers toward the possibility of bringing guidelines for developing homestay management to apply successfully on Thai homestay standard including 10 aspects was ranked in the highest level.

Field of Study: Sports Science

Student's Signature .....

Academic Year: 2013

Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน ซึ่งไม่อาจจะนำมากล่าวได้ทั้งหมด ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณความกรุณาจากรองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้คอยให้ความรู้ แนวคิด คำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนความช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนกระทั่งงานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์ ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในแขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำที่ดี

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อน ๆ แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็นกำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว และ คุณครูสันต์พิชชา ชวนสำราญ ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านเสมอมา กระทั่งงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่ 1	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์.....	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับ	5
บทที่ 2	6
บทที่ 3	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	41
วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	43
การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่ 4	46
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1.....	47
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2.....	68
บทที่ 5	83
สรุปผลการวิจัย	83
ข้อเสนอแนะ	98
รายการอ้างอิง	99
ภาคผนวก ก.....	102
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	102
ภาคผนวก ข.....	104

เครื่องมือในการทำวิจัย.....	104
ภาคผนวก ค.....	142
ข้อมูลตาราง	142
ภาคผนวก ง.....	181
ภาพประกอบข้อมูล.....	181
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	191

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวน (คน) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ.....	46
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	47
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด.....	48
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ.....	49
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	50
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเดินทาง.....	51
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามยานพาหนะในการเดินทาง.....	52
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว.....	54
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสื่อที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับ โฮมสเตย์บ้านหม้อ.....	54
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวครั้งนี้โดยประมาณ.....	55
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละตารางที่ 12 ละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการไปท่องเที่ยวมากที่สุด.....	56
ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านที่พัก.....	58
ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอาหารและโภชนาการ.....	58
ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านความปลอดภัย.....	59
ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอรรถาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน.....	60

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาการจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อด้านรายการนำเที่ยว.....	61
ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาการจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	62
ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาการจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อด้านวัฒนธรรม	63
ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาการจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์	64
ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาการจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์	65
ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง พัฒนาการจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อด้านประชาสัมพันธ	66
ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านที่พัก.....	68
ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านอาหารและโภชนาการ.....	68
ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จ ด้านความปลอดภัย.....	69
ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จ ด้านอธยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและ สมาชิกในครัวเรือน.....	70
ตารางที่ 27ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านรายการนำเที่ยว	71

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม..	72
ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านวัฒนธรรม.....	73
ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต.และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์	74
ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์	75
ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการ จัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านประชาสัมพันธ์	76

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
รูป 1 สถานที่ตั้ง"โฮมสเตย์บ้านหม้อ"	182
รูป 2 โฮมสเตย์ ชื่อ บ้านคุณชาย	183
รูป 3 เก็บข้อมูลจากเจ้าของบ้าน โฮมสเตย์บ้านคุณชาย	183
รูป 4 บรรยากาศส่วนหนึ่งของโฮมสเตย์บ้านหม้อ.เมือง จ. เพชรบุรี	184
รูป 5 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ นายธีระศักดิ์ พาณิชวิทย์ กล่าวต้อนรับ นักท่องเที่ยว.....	185
รูป 6 กิจกรรมนันทนาการให้นักท่องเที่ยวก่อนเข้าที่พัก (กรณีเข้าพักเป็นหมู่คณะ).....	186
รูป 7 กิจกรรมเรียนรู้แหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่นของโฮมสเตย์เรื่อง ดันตาล โตนด.....	187
รูป 8 การเรียนรู้เรื่องการทำน้ำตาล โตนด	187
รูป 9 นันทนาการ	188
รูป 10 กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งยามเย็นที่ชายทะเลหาดเจ้าสำราญ	189
รูป 11 พาหนะในการเดินทาง ในการศึกษาแหล่งเรียนรู้	189
รูป 12 กิจกรรมรู้ใจ ที่จัดให้กับนักท่องเที่ยว.....	190

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ที่สำคัญของอุตสาหกรรมไทยมาโดยตลอด ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาเราจะได้เห็นการรณรงค์ทางด้านการตลาด การท่องเที่ยวอย่างเข้มข้นและต่อเนื่องในแต่ละปี อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยได้กว่าแสนล้านบาท ทั้งจากรัฐกิจต่อเนื่องที่กระจายตัวในลักษณะลูกโซ่เพื่อให้บริการ รองรับและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวจากหลากหลายประเทศในแต่ละช่วงเวลา (สุวรรณชัย ฤทธิรักษ์ 2548) นอกจากนี้แล้ว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวมีลักษณะเศรษฐกิจของชุมชนที่เข้มแข็ง เพราะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประชาชนในชุมชน สามารถช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนได้ด้วย

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 ที่เน้นบทบาทด้านการพัฒนาชุมชน การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยรัฐบาลเองได้ออกกฎหมายที่ว่าด้วยการกระจายอำนาจสู่ชุมชน ท้องถิ่นรองรับเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันส่วนหนึ่งให้องค์กร ท้องถิ่นและหน่วยงานต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการจัดระบบชุมชน รวมถึงการเสริมสร้างรายได้ให้กับชุมชนโดยใช้จุดเด่นในด้านต่าง ๆ ของแต่ละชุมชนส่งเสริม พัฒนา เป็นจุดขายและหนึ่งในนั้นก็รวมถึงการท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2550-2554) เป็นจุดขายเพื่อการท่องเที่ยวได้จัดทำกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในชุมชนเพื่อที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวซึ่งการจัดกิจกรรมด้านที่พักโฮมสเตย์ก็เป็นจุดหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน โดยจะเห็นได้จากการขยายตัวของการท่องเที่ยวด้านนี้มีทิศทางและแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น ของผู้ประกอบการหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีแผนรองรับการขยายบริการต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวพร้อมกับความสอดคล้องกับรูปแบบ ลักษณะทางมรดกวัฒนธรรมของชุมชนแหล่งที่ตั้งเช่นกัน

ฉะนั้นจึงสมควรอย่างยิ่งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องกระทำกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือการหาแนวทางในการดำเนินการการเพิ่มบทบาทหน้าที่ด้านการท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชน โดยรวมซึ่งถ้าหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดดำเนินการอย่างเต็มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวก็จะส่งผลดีต่อชุมชนในด้านเศรษฐกิจ

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งซึ่งกำลังได้รับความนิยมอย่างสูงในสังคมทั้งในระดับนานาชาติและระดับประเทศชาติ อาจกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเป็นแนวคิดที่เกิดจากแนวโน้มการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่กับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักท่องเที่ยวได้เดินทางไปใกล้ชิดชื่นชมและเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติและหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น ในพื้นที่ธรรมชาติโดยเน้นคุณค่าของธรรมชาติและระมัดระวังไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการกระจายรายได้สู่ชุมชนและของรัฐร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อสร้างและเสริมสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนช่วยส่งเสริมและช่วยสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง(ณัชชา ชัยวงษ์เย็น 2554) การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ (Home Stay) หรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทถือว่าเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่เป็นการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยที่นักท่องเที่ยวสามารถพักร่วมกับเจ้าของบ้านและมีการทำกิจกรรมร่วมกัน มีการเรียนรู้วิถีชีวิตในชุมชน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนที่จัดตลอดจนความรู้ และ ประสบการณ์ต่าง ๆ รูปแบบการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์จะมีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการท่องเที่ยวทั่ว ๆ ไป แต่มีความเกี่ยวเนื่องและสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชนตลอดจนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ปี 2551 สำนักงานการพัฒนาการท่องเที่ยว ได้ทำการตรวจประเมินมาตรฐานโฮมสเตย์และได้หมู่บ้านที่ผ่านการประเมินมาตรฐานทั้งสิ้น 50 หมู่บ้าน 449 หลัง ครอบคลุมพื้นที่ 27 จังหวัดทั่วประเทศ ภาคเหนือมี 15 หมู่บ้าน 138 หลังคาเรือน ครอบคลุม 8 จังหวัด คือเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง เชียงราย แม่ฮ่องสอน สุโขทัย เพชรบูรณ์และอุทัยธานี ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 13 หมู่บ้าน 165 หลังคาเรือน ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด คือนครราชสีมา หนองบัวลำภู อุตรดิตถ์และเลย ภาคใต้มี 7 หมู่บ้าน 61 หลังคาเรือน ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด คือสุราษฎร์ธานี กระบี่ ตรัง สตูลและชุมพร ส่วนภาคกลางมี 10 หมู่บ้าน 65 หลังคาเรือน ครอบคลุมพื้นที่ 6 จังหวัด คือพระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ อ่างทองและสิงห์บุรี และภาคตะวันออก มี 5 หมู่บ้าน 20 หลังคาเรือน ครอบคลุม 4 จังหวัด คือ ระยอง ตราด จันทบุรีและปราจีนบุรี

จากการสำรวจในระยะปี 2548-2550 พบอีกว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาพักโฮมสเตย์เฉลี่ย 3 ปี เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย 511 คนต่อปี ส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ 102 คนต่อปี นักท่องเที่ยวไทยนิยมมาเกิน 10 คนขณะที่ต่างชาติมาแค่ 3-6 คน หรือมาเป็นคู่ คนไทยที่เข้ามาจะเป็นวัยทำงาน แต่ต่างชาติจะเป็นทั้งวัยทำงานและผู้สูงอายุ กลุ่มคนที่เที่ยวกับคนไทยจะเป็นเพื่อนที่ทำงานหรือสถาบันการศึกษา แต่สำหรับคนต่างชาติจะเป็นบริษัททัวร์ ครอบครัวหรือญาติ เป้าหมายของการมาพักโฮมสเตย์ของคนไทยเพื่อต้องการศึกษาดูงานท่องเที่ยวและวิจัยเช่นเดียวกับต่างชาติ(ธนศร กล้ารอน 2552)

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดเพชรบูรณ์นั้นได้รับความนิยมมากขึ้น ทำให้มีแหล่งที่พักแบบโฮมสเตย์มากขึ้น แต่กิจกรรมที่จัดขึ้นให้นักท่องเที่ยวเข้าร่วมนั้นมักมีลักษณะคล้ายๆกันตามสภาพภูมิประเทศ เช่น เดินป่า ล่องเรือ ตกปลา แต่ที่โฮมสเตย์บ้านหม้อนี้มีกิจกรรมที่แสดงถึงภูมิปัญญาเก่าแก่ของจังหวัดเพชรบูรณ์และเป็นเอกลักษณ์ที่ทำให้นักท่องเที่ยวรู้จักจังหวัดเพชรบูรณ์มายาวนาน คือ การทำขนมหวานและการเก็บน้ำตาลโตนดและอีกหลายกิจกรรมซึ่งเป็นการอนุรักษ์กิจกรรมอันเก่าแก่ของจังหวัดเพชรบูรณ์ไว้ และโฮมสเตย์บ้านหม้อนี้ยังเป็นการสร้างรายได้ และสร้างงานอาชีพให้แก่คนในชุมชนอีกด้วย แต่เนื่องด้วยโฮมสเตย์ที่นี้เพิ่งก่อตั้งได้ไม่นาน โดยรับนโยบายและปรับปรุงบ้านพักเมื่อต้นเดือนเมษายน ปี 2554 และเริ่มรับนักท่องเที่ยวได้เมื่อเดือนตุลาคม ปี 2554 ทำให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในบางด้านไม่พัฒนา และยังไม่เป็นที่รู้จัก ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์บ้านหม้อน้อยมาก อย่างเช่น ยังไม่มี website หลักของโฮมสเตย์เป็นต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแนวทางจัดการที่ทำให้เกิดการพัฒนาศถานที่ท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬากำหนดไว้

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจในการศึกษาเรื่อง “ แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ” โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา การจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน เป็นการเผยแพร่ภูมิปัญญาพื้นบ้านที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดเพชรบูรณ์ ให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อให้จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นที่รู้จักมากขึ้น และเป็นการรักษาภูมิปัญญาพื้นบ้านของจังหวัดเพชรบูรณ์ไม่ให้อายุหายไป และยกระดับมาตรฐานของโฮมสเตย์บ้านหม้อให้เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสำรวจสภาพการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อหาแนวทางเพื่อการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจแบบโฮมสเตย์ได้ในระยะยาวต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. กระบวนการและรูปแบบการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์
2. ลักษณะของบ้านทุกหลังที่เข้าร่วมกลุ่มโฮมสเตย์
3. สภาพปัญหาของโฮมสเตย์โดยยึดตามมาตรฐาน 10 ด้านของโฮมสเตย์(กรมการท่องเที่ยว 2554)

ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยจะทำการศึกษาประชากร 3 กลุ่ม คือ

1. ผู้ประกอบการธุรกิจบ้านพักโฮมสเตย์
2. นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์
3. เจ้าหน้าที่ อบต.บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานที่นั้น จะเลือกแหล่งที่พักแบบโฮมสเตย์ 1 ที่ คือ โฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยมีบ้านที่เข้าร่วมโครงการเป็นจำนวน 32 หลัง

คำจำกัดความของคำที่ใช้ในการวิจัย

โฮมสเตย์(Home Stay)หมายถึง รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไป ศึกษาวัฒนธรรม เรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนได้อย่างใกล้ชิด รวมทั้งการพักผ่อน อาหาร การกิน และ กิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับชาวบ้าน ในงานวิจัยนี้หมายถึงโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

1. คุณภาพของบ้านพัก/ที่พัก หมายถึง ลักษณะที่ดีของบ้านพักในด้านต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบจากมาตรฐานโฮมสเตย์ 10 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 ด้านที่พัก มาตรฐานที่ 2 ด้านอาหารและโภชนาการ มาตรฐานที่ 3 ด้านความปลอดภัย มาตรฐานที่ 4 ด้านอภัยภัยไม่ตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน มาตรฐานที่ 5 ด้านรายการนำเที่ยว มาตรฐานที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาตรฐานที่ 7 ด้านวัฒนธรรม มาตรฐานที่ 8 ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ มาตรฐานที่ 9 ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ มาตรฐานที่ 10 ด้านการประชาสัมพันธ์(กรมการท่องเที่ยว 2554)

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าใช้บริการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบุรี

การจัดการ หมายถึง กระบวนการและรูปแบบการจัดการที่พักแบบโฮมสเตย์ใน ทุกด้านของโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบสถานการณ์การดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการรูปแบบการจัดการที่ ที่พักแบบโฮมสเตย์
2. ทราบถึงสภาพปัญหาอุปสรรค การจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอมะนัง จังหวัดเพชรบุรี
3. ได้แนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอมะนัง จังหวัด เพชรบุรี
4. การศึกษาสามารถเป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่อบต.บ้านหม้อ และผู้ประกอบการธุรกิจบ้านพักโฮมสเตย์ ตลอดจน กรมการท่องเที่ยว ฯลฯ

บทที่ 2

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี” ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวิจัยสรุปดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว
2. ความหมายของโฮมสเตย์
3. แนวคิดและความหมายของการจัดการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโฮมสเตย์
5. หลัก SWOT Analysis
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ โดยปกติการท่องเที่ยวจะหมายถึงการเดินทางจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่ มีผู้ให้นิยามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไว้หลากหลาย ดังนี้

การท่องเที่ยว หมายถึง การจัดกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความประทับใจการบริการ และการสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว(Robert C.Mill 1955)

การท่องเที่ยว หมายถึง ความสัมพันธ์ซึ่งเกิดขึ้นจากความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวผู้จัดการด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานของรัฐบาลในท้องถิ่น และประชาชนในแหล่งท่องเที่ยว ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ขององค์ประกอบทั้ง 4 ประการดังกล่าวแล้ว ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความประทับใจ(Coltman 1989) ในความหมายดังกล่าวแล้ว การท่องเที่ยวเป็นผลรวมของกิจกรรมที่เกิดจากการผสมผสานในการให้บริการต่างๆแก่นักท่องเที่ยวอันเกิดจากหน่วยงานของรัฐบาล เช่น ระบบการคมนาคม การสื่อสาร ระบบความปลอดภัย เป็นต้น การ

บริการของภาคเอกชน เช่น การจัดที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก การจัดนำเที่ยว หรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ และประการสุดท้ายคือ การต้อนรับด้วยไมตรีจิตจากประชาชนที่ท้องถิ่นอันเป็นแหล่งท่องเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง การที่คนเดินทางออกจากที่พัก หรือที่ทำงาน ไปยังสถานที่อื่น ในระยะเวลาสั้นๆ และคนเหล่านี้จะทำกิจกรรมต่างๆ ระหว่างพักอาศัยชั่วคราวในสถานที่ท่องเที่ยว วัตถุประสงค์ในการเดินทาง ต้องการไปเยี่ยมญาติมิตร หรือท่องเที่ยว(Holloway JC 1988)

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางออกจากบ้านพักเป็นการชั่วคราว ในระยะเวลาสั้นๆ เพื่อไปเยี่ยมญาติมิตร หรือวัตถุประสงค์อื่นๆ ทางด้านการท่องเที่ยว เช่นการพักผ่อน เล่นกีฬา การประชุมสัมมนา เป็นต้น(Davidson 1993)

ได้มีคำอธิบายความหมายของคำ 2 คำนี้คือ “นันทนาการ (Recreation) คืองานบันเทิงหรือการพักผ่อนหย่อนใจทั่วไปจะเกิดขึ้นโดยเฉพาะในยามว่างเป็นความสนุกสนานเฉพาะตัวที่สามารถเลือกได้จึงเป็นกิจกรรมโดยเฉพาะอย่างที่เป็นความพอใจหรือเกิดความสุขแก่บางคนบางกลุ่มเท่านั้น” การเดินทาง (Travel) หมายถึงการเดินทางผ่านหรือการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่งโดยใช้ยานพาหนะไปเป็นระยะทางไกลๆหรือสถานที่ต่างประเทศรวมทั้งการเคลื่อนไหวทุกชนิดโดยไม่สนใจในจุดมุ่งหมายแต่อย่างใดจะเห็นว่าคนเดินทางหลายแบบหลายวิธีและด้วยเหตุผลต่างๆกัน เพื่อที่จะให้การเดินทางมีความหมายเป็นการท่องเที่ยว (Tourism) การเดินทางจะต้องมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการคือ

ความสำคัญของการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ชนกฤต สังข์เฉย อ้างถึงใน(พัชรินทร์ เรืองทอง และคณะ 2555) ให้ความเห็นว่าเป็นเนื่องจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง เช่น ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจด้านที่พักและอาหาร ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจสินค้าที่ระลึก ซึ่งจะขายบริการแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม เช่น การผลิตสินค้าเกษตรกรรม การผลิตสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นต้น ดังนั้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีความสำคัญในหลายด้าน ดังนี้

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ

การท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่นๆ นอกจากนี้รายรับสุทธิในรูปเงินตราต่างประเทศจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังมีส่วนช่วยให้ดุลชำระเงินของประเทศดีขึ้น และรายได้จากการท่องเที่ยวมีผลทวีคูณในการสร้างรายได้หมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ทำให้ผลผลิตส่วนร่วมของประเทศมี

ค่ากว่า 2 เท่าตัว นอกจากนี้ การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการหมุนเวียนและการกระจายรายได้ไปสู่ภูมิภาค เมื่อมีการเดินทางท่องเที่ยวเข้าไปถึงแหล่งท่องเที่ยวในชนบทการพัฒนาความเจริญจะเข้าไปสู่ภูมิภาค นั้นๆ (สมบัติ กาญจนกิจ อ่างถึงในพัชรินทร์ เรื่องทอง และคณะ, 2555)

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคมและวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นผลมาจากรายได้และการจ้างงานไปสู่คนท้องถิ่น ทำให้คนในท้องถิ่นมีอาชีพและรายได้ในการซื้อสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตที่ดีขึ้น เป็นการยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่นและการท่องเที่ยวช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่น เพราะเมื่อเกิดการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหนึ่งก่อให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคท้องถิ่นเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ทำให้ท้องถิ่นได้รับความเจริญและมีความเป็นอยู่ดีขึ้น นอกจากนี้การท่องเที่ยวช่วยฟื้นฟูและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เนื่องจากการท่องเที่ยวจะช่วยกระตุ้นให้คนท้องถิ่นเกิดความสามัคคีในการช่วยกันอนุรักษ์ฟื้นฟูขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน และโบราณวัตถุ และเห็นความสำคัญว่าเป็นสิ่งที่มีค่าในการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาเยี่ยมชม จึงทำให้เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนเกิดความรักและความภูมิใจในท้องถิ่น เนื่องจากวัฒนธรรมท้องถิ่นมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และความเข้มแข็งของวัฒนธรรมชุมชน นอกจากนี้เป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยวแล้วยังส่งผลให้ประชาชนท้องถิ่นเกิดความรักและความภาคภูมิใจ ซึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นและก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการพัฒนาท้องถิ่นของตน เป็นต้น (ธนภุต สังข์เฉย อ่างถึงในพัชรินทร์ เรื่องทอง และคณะ, 2555)

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมที่ต้องพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการดึงดูดนักท่องเที่ยว หน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยว จึงให้ความสำคัญ รวมทั้งป้องกันผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีการออกมาตรการต่างๆ รวมทั้ง การศึกษาเพื่อกำหนดขีดความสามารถในการรองรับของพื้นที่ และวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวภายใต้แนวคิดโลกสีเขียว เป็นต้น (ธนภุต สังข์เฉย อ่างถึงในพัชรินทร์ เรื่องทอง และคณะ, 2555)

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อการเมือง

การเดินทางท่องเที่ยวก่อให้เกิดความรู้สึกถึงความมั่งคั่งปลอดภัย เพราะนักท่องเที่ยวจะเลือกเดินทางไปเยือนในที่ใด ที่นั่นต้องมีความปลอดภัยเพียงพอ ทั้งนี้การท่องเที่ยวเป็นวิถีทางที่มนุษย์ต่างสังคมจะได้พบปะรู้จักกัน พึ่งพาอาศัยกันเป็นการสร้างความรักความสามัคคีสมานฉันท์ของคนในชาติ

อีกทั้งยังเป็นการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เสริมสร้างความเข้าใจอันดี นำไปสู่ความเป็นเพื่อนร่วมโลกที่ช่วยสร้างสัมพันธไมตรี และความสงบสุขในโลกได้ (สมบัติ กาญจนกิจ อ้างถึงในพัชรินทร์ เรื่องทอง และคณะ, 2555)

บทบาทที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของการท่องเที่ยว คือ ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมและประเพณีอันดีงาม และช่วยในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและเกียรติภูมิของประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวโลกมากยิ่งขึ้น แสดงให้เห็นถึง ความมีชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และโบราณคดี รวมถึงการเป็นชาติที่เก่าแก่ มีศิลปะและสถาปัตยกรรมที่เจริญรุ่งเรืองมาก่อน

วัตถุประสงค์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยว

(สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2545) ได้แบ่งวัตถุประสงค์ของการเดินทางของนักท่องเที่ยวเป็น 2 ประเภท คือ

1. ต้องเป็นการชั่วคราว
2. ต้องเป็นไปตามความตั้งใจของผู้เดินทาง
3. ต้องมีค่าใช้จ่ายในการนั้นและนำจะเห็นได้ว่าผู้เดินทางจะเป็นนักท่องเที่ยวหรือไม่ขึ้นอยู่กับจิตใจหรือทำที่ความรู้สึก (Attitude) ของผู้เดินทางนั้นด้วย

ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยว

การเดินทางท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตสังคมในปัจจุบัน ปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสงค์การท่องเที่ยวมีหลายประการ (สมบัติ กาญจนกิจ อ้างถึงในพัชรินทร์ เรื่องทอง และคณะ, 2555) ดังนี้

1) ปัจจัยหลัก ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการสร้างบ้านแปลงเมือง การมีรายได้และเวลาว่างเพิ่มขึ้น ความแตกต่างของรูปแบบอาชีพ ทำให้ระดับวิถีชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกันและดีขึ้น การพัฒนาการทางการคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร ตลอดจนการแลกเปลี่ยนด้านต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์

2) ปัจจัยดึงดูด ได้แก่ ความพร้อมของอุปทานการท่องเที่ยว ราคาท่องเที่ยว กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความปลอดภัย ความสงบสุขของสังคมและสื่อมวลชน

เหตุผลของการเดินทางมาท่องเที่ยวของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันในหลายๆ ประการสามารถสรุปได้ ดังนี้

1) เงินหรือค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นสิ่งแรกๆที่ผู้เดินทางจะต้องคิดถึง เพราะการเดินทางท่องเที่ยวไม่ว่าจะใกล้หรือไกล จำเป็นต้องมีเงินหรืองบประมาณเพื่อใช้จ่ายในด้านต่างๆ เช่น ค่าพาหนะ ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าบริการสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก และการใช้จ่ายซื้อของ เป็นต้น

2) เวลา เป็นสิ่งที่มีความหมายสำคัญสำหรับผู้เดินทางท่องเที่ยว เพราะแต่ละบุคคลย่อมอยู่ในสถานภาพทางการประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน บางคนอาจใช้เวลาวันหยุดสุดสัปดาห์เพื่อการท่องเที่ยว แต่บางคนอาจจะต้องรอถึงปิดภาคเรียน หรือบางคนอาจใช้เวลาหลังช่วงชีวิตทำงานเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น

3) ความตั้งใจที่จะไป ปัจจัยข้อนี้เกิดจากเหตุผลและความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวอย่างแท้จริง การมีเงินและมีเวลา คงไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวได้ถ้าไม่ได้ตั้งใจที่จะไป นักท่องเที่ยวอาจถูกกระตุ้นด้วยสิ่งต่างๆ เช่น ความต้องการที่จะเดินทางท่องเที่ยว การเก็บรวบรวมข้อมูลการท่องเที่ยว การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีให้เห็นคุณค่าของการท่องเที่ยว ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ เสถียรภาพทางการเมือง ฤดูกาล สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และภาพพจน์ทางการท่องเที่ยว เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ทำให้ความตั้งใจที่จะเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว(Tourism Suppliers) นิยมแบ่งวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ

1. การพักผ่อนเมื่อมีเวลาว่าง (Leisure) ได้แก่กิจกรรมนันทนาการ (Recreation) วันหยุด (Holiday) เพื่อสุขภาพ (Health) การศึกษา (Study) ศาสนา (Religion) และการกีฬา (Sport)

2.การติดต่อธุรกิจ (Business) ได้แก่การประชุม (Meeting) การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย (Mission) รสนิยมและความต้องการส่วนตัวของนักท่องเที่ยวเช่นการเดินทางพักผ่อน การรับประทานอาหาร การเที่ยวดูชมการซื้อของที่ระลึกและอื่นๆขึ้นอยู่กับกรณีอำนาจในการซื้อของนักท่องเที่ยวมีความพร้อมและเต็มใจที่จะจ่ายตามราคาของสินค้าในขณะนั้น

นักท่องเที่ยวทั่วไปต้องการการเดินทาง การพักผ่อน การรับประทานอาหาร การเที่ยวดูชม การซื้อของที่ระลึกและอื่นๆ และควบคู่ไปกับความต้องการเหล่านี้ นักท่องเที่ยวจะมีอำนาจในการซื้อและความพร้อมและเต็มใจที่จะจ่ายเงินตามราคาของสินค้าในขณะนั้น

ประเภทของการท่องเที่ยว

(อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์ 2556) ได้แบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1) การท่องเที่ยวภายในประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ภายในประเทศ การท่องเที่ยวในลักษณะนี้ จะต้องมีสิ่งจูงใจหลายอย่าง เช่น ความสวยงามของภูมิประเทศ ความสะดวกสบายในการเดินทาง ความปลอดภัย การโฆษณา หรือมีสิ่งจูงใจ โดยเฉพาะของสถานที่นั้น เช่น หลักฐานทางประวัติศาสตร์ หรือศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่น เป็นต้น

2) การท่องเที่ยวต่างประเทศ เป็นการท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่างไปจากประเทศของตน และต้องผ่านขบวนการระหว่างประเทศหลายขั้นตอน เช่น ศุลกากร ด่านตรวจคนเข้าเมือง การใช้ภาษาต่างประเทศ และอาจจะต้องมีมัคคุเทศก์เป็นผู้นำ

นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังขึ้นกับวัตถุประสงค์ของการไปเที่ยว โดยแบ่งเป็น 9 ลักษณะ ดังนี้

1) การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อชมทิวทัศน์ วัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่นต่างๆ หรือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพื่อเปลี่ยนสถานที่พักอาศัย เป็นต้น การท่องเที่ยวลักษณะนี้ขึ้นกับปัจจัยหลายอย่าง เช่น รสนิยม ฐานะทางเศรษฐกิจของนักท่องเที่ยว และสิ่งดึงดูดความสนใจของสถานที่แต่ละแห่ง

2) การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อน เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนร่างกายและสมองอาจรวมถึงการพักผ่อนหลังการเจ็บป่วย โดยจะใช้เวลาผ่อนให้นานที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้

3) การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวเพื่อการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เช่น การศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งในแง่มานุษยวิทยา และสังคมวิทยา เช่น ชมโบราณสถานศิลปะ หรือการแสดงต่างๆ

4) การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา ซึ่งผู้ไปเพื่อธุรกิจหรือสัมมนาส่วนใหญ่ จะแบ่งเวลาส่วนหนึ่งให้กับการท่องเที่ยว เช่น การสัมมนาเชิงปฏิบัติการนอกสถานที่ เป็นต้น

5) การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา เป็นการไปศึกษาดูงานหรือวิจัย หรือว่าแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย และจะอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานับเดือน (Tourism of World 2554)

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว (Tourism Element)

การท่องเที่ยว เป็นกระบวนการทางสังคมและเศรษฐกิจ ที่มีองค์ประกอบดังนี้ (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 2542)

1. แหล่งท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวเป็นทรัพยากรที่สำคัญ จัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว ซึ่งได้มีการจัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภท ดังนี้คือ

1) แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Culture Attractions) เป็นแหล่งท่องเที่ยวซึ่ง

แสดงออกถึงประเพณีต่างๆ (Traditional Attractions)

2) แหล่งท่องเที่ยวตามสภาพธรรมชาติ(Scenic Attractions) ซึ่งแสดงถึงความงดงามในรูปแบบต่างๆของภูมิประเทศ

3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง (Entertainment Attractions)

4) แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว (Specific Attractions)

ในส่วนของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545) ได้จำแนกแหล่งท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์ โบราณคดี และแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมส่วนแหล่งท่องเที่ยวที่ให้ความบันเทิงนั้นจัดเป็นส่วนหนึ่งในสถานบริการนักท่องเที่ยว

2. บริการการท่องเที่ยวบริการที่รับรองการท่องเที่ยวเป็นอุปทานประเภทหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยวแต่เป็นบริการที่รองรับความสะดวกสบายและความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยวซึ่งในบางโอกาสอาจเป็นตัวดึงดูดใจได้เช่นกัน การบริการการท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่ที่พัก อาหาร แหล่งจำหน่ายสินค้า แหล่งบันเทิง แหล่งกิจกรรมและบริการอื่นๆ ทั้งนี้รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่น ๆ ด้วย

3. ตลาดการท่องเที่ยว ตลาดการท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกของอุปสงค์ (Tourism Demand) ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อกิจกรรมอื่นๆ (ปกติตลาดการท่องเที่ยวจะเน้นที่นักท่องเที่ยว)ซึ่งในกระบวนการจัดการได้รวมถึงการส่งเสริมและพัฒนาการขายและการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวด้วย (สาระดีดี. องค์ประกอบการท่องเที่ยว(Tourism Element))

2. ความหมายของโฮมสเตย์

(สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2551) ได้ให้คำจำกัดความของโฮมสเตย์มาตรฐานไทยไว้ว่า โฮมสเตย์มาตรฐานไทยหรือ ที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทมาตรฐานไทย หมายถึง บ้านที่อยู่ในชุมชนชนบท ที่มีประชาชนในชุมชนเป็นเจ้าของและเจ้าของบ้านหรือสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่ประจำ หรือใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในบ้านดังกล่าว นอกจากนี้บ้านดังกล่าวต้องมีความพร้อมในการเป็นโฮมสเตย์ กล่าวคือ

- 1) เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัวต้องถือว่าการทำโฮมสเตย์เป็นเพียงรายได้เสริม นอกเหนือรายได้จากอาชีพหลักของครอบครัวเท่านั้น
- 2) มีพื้นที่ใช้สอยภายในบ้านเหลือและไม่ได้ใช้ประโยชน์ สามารถนำมาดัดแปลงให้ท่องเที่ยวเข้าพักได้
- 3) นักท่องเที่ยวต้องเข้าพักค้างแรมในบ้านเดียวกับที่เจ้าของบ้านอาศัยอยู่ โดยมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตระหว่างกัน
- 4) สมาชิกในครอบครัวต้องมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยวให้เข้ามาพักค้างแรมในบ้าน พร้อมทั้งถ่ายทอดวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นนั้นแก่นักท่องเที่ยว

- 5) เจ้าของบ้านและสมาชิกในครอบครัว ให้ความร่วมมือกับชุมชนในการจัดการโฮมสเตย์เป็นอย่างดี
- 6) บ้านนั้นควรเป็นสมาชิกของกลุ่ม ชมรมหรือสหกรณ์ที่ร่วมกันจัดการโฮมสเตย์ของชุมชนนั้น

โฮมสเตย์(Home Stay) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ความหมายว่า “ที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท” ซึ่งหมายถึง บ้านพักประเภทหนึ่งที่นักท่องเที่ยวพักร่วมกับเจ้าของบ้าน และมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้านซึ่งเต็มใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน พร้อมทั้งจัดที่พักและอาหารให้กับนักท่องเที่ยว โดยได้รับค่าตอบแทนตามความเหมาะสม (นักรบ ระวังการณ์ 2545)

โฮมสเตย์มาตรฐานไทยหรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทหมายถึงบ้านพักที่อยู่ในชุมชนชนบทที่มีประชาชนเป็นเจ้าของบ้านและประชาชนหรือสมาชิกในครัวเรือนอาศัยอยู่ประจำและเป็นสมาชิกของกลุ่มชมรมหรือสหกรณ์ที่ร่วมจัดกันเป็นโฮมสเตย์ในชุมชนโดยนักท่องเที่ยวสามารถเข้าพักร่วมกับเจ้าของบ้านได้ซึ่งสมาชิกในบ้านมีความยินดีและเต็มใจที่จะรับนักท่องเที่ยวพร้อมทั้งถ่ายทอดประเพณี วัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นแก่นักท่องเที่ยวและพานักท่องเที่ยวเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวและทำกิจกรรมต่างๆ

จุดมุ่งหมายของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คือต้องการให้ โฮมสเตย์มาตรฐานไทย คงความเป็นเอกลักษณ์ และสามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่นที่ก่อให้เกิดรายได้ของชุมชน เช่น สินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) เป็นต้น อีกทั้งเพื่อให้โฮมสเตย์เป็นกิจกรรมที่เสริมรายได้เพิ่มเติมจากอาชีพหลักของชุมชน โดยก่อให้เกิดประโยชน์และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนอย่างแท้จริง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า โฮมสเตย์หมายถึง บ้านที่อยู่ในชุมชน ชนบท ที่มีประชาชนในชุมชนเป็นเจ้าของและเจ้าของบ้านหรือสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่เป็นประจำหรือใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในบ้าน และมีวัตถุประสงค์ที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม และ วิถีชีวิตของชาวบ้านซึ่งเต็มใจที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรม แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างคนในชุมชนกับผู้มาเยือน โดยจะต้องไม่ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและความเป็นอยู่เดิมของชุมชน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการโฮมสเตย์

ในหนังสือคู่มือแนวทางการจัดการที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยกล่าวว่าข้อเสนอพื้นฐานที่มีต่อนักท่องเที่ยวคือโฮมสเตย์ (Home Stay) หรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทรวมถึงการให้บริการอื่นๆอาทิอาหารการนำเที่ยวการศึกษาวิถีชีวิตชุมชนเป็นต้นโฮมสเตย์ (Home Stay) หรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทจะเป็นบ้านที่มีความพร้อมสำหรับการแบ่งพื้นที่ของบ้านพักอาศัยให้บริการกับนักท่องเที่ยวเสมือนสมาชิกหรือญาติของบ้านพักโดยมีความพร้อมภายใต้

การบริหารจัดการของชุมชนการมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบทเป็นจุดขายที่สำคัญที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจการจัดกิจกรรมที่พิกัดสัมผัสวัฒนธรรมชนบทจึงเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนและเป็นทางเลือกในตลาดท่องเที่ยวที่ไม่ใช่คู่แข่งในเชิงพาณิชย์ในพื้นที่ที่มีโรงแรมหรือรีสอร์ทจึงไม่ถือเป็นการประกอบการที่พิกัดในเชิงธุรกิจแต่ต้องอยู่ภายใต้ศักยภาพและความพร้อมของชุมชนเป็นหลัก

ด้านความเป็นมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

การจัดที่พักในรูปแบบโฮมสเตย์ (Home Stay) หรือที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทในปัจจุบันมีมากจนกลายเป็นธุรกิจของชุมชนและสามารถเรียกรายได้จากนักท่องเที่ยวได้มากและยังเป็นการเผยแพร่เอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่ตนหวงแหนให้นักท่องเที่ยวอื่นได้รู้จักอย่างภาคภูมิใจอีกแล้วนั้นแต่การที่จะจัดการโฮมสเตย์ให้ดีขึ้นนั้นไม่ใช่ว่ามีพื้นที่ที่มีบ้านจะสามารถจัดการโฮมสเตย์ได้โฮมสเตย์จะต้องมีมาตรฐานและต้องมีการจัดการบนพื้นฐานความเข้าใจด้วยเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้มาเยือนและประทับใจไม่ใช่ทำเพื่อสร้างธุรกิจหวังผลกำไรเท่านั้นซึ่งสอดคล้องเรื่อง “โฮมสเตย์มาตรฐานไทย” การจัดการบนพื้นฐานความเข้าใจโดยผู้จัดการออนไลน์ 4 ตุลาคม 2547 18: 03 น.

ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาการท่องเที่ยวในรูปแบบ “โฮมสเตย์” ในเมืองไทยรูปแบบของการท่องเที่ยวที่มีคนนิยมไม่น้อยเนื่องจากว่าการท่องเที่ยวโฮมสเตย์สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวกลุ่มแบกเป้เที่ยวหรือแบ็คแพ็คเกอร์ชาวตะวันตกที่เน้นการกินอยู่อย่างราคาประหยัดมีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและเรียนรู้วิถีชีวิตของกันและกันโดยโฮมสเตย์ในความรู้ของคนทั่วไป “เป็นการไปพักกับเจ้าบ้านของพื้นที่แล้วสัมผัสกับวัฒนธรรมท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด” แต่เมื่อโฮมสเตย์มีเรื่องของธุรกิจท่องเที่ยวเข้ามาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่สำคัญคือต้องมีความรู้ความเข้าใจการบริหารจัดการชุมชนที่จัดกิจกรรมเพราะที่ผ่านมาชุมชนพยายามจัดการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์แต่ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากว่าขาดความรู้ความเข้าใจและไม่สามารถจัดการระหว่างธุรกิจกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่แบบดั้งเดิมให้ลงตัวได้ ด้วยเหตุนี้ทางสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจึงได้ร่วมมือกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดลทำการวิจัยพัฒนาตัวชี้วัดคุณภาพมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยขึ้นเพื่อต้องการให้โฮมสเตย์ของไทยมีเอกลักษณ์และสามารถเชื่อมโยงกับกิจกรรมอื่นๆอย่างสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และเป็นรายได้เสริมของชุมชนโดยนิยามของ “โฮมสเตย์มาตรฐานไทย” ว่าเป็นที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบทอันมีบ้านที่อยู่ในชุมชนที่มีประชาชนเป็นเจ้าของและเจ้าของบ้านหรือสมาชิกในครอบครัวอาศัยอยู่เป็นประจำหรือใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในบ้านดังกล่าวนอกจากนี้ก็ยังมีการกำหนดตัวชี้วัดและการปฏิบัติต่างๆออกมา 10 ด้านใหญ่ๆตั้งแต่ลักษณะที่พิกัดไปจนถึงการส่งเสริมการตลาดโดยมีผู้ประกอบการโฮมสเตย์ซึ่งเป็นชุมชนต่างๆเข้ารับการประชุมจำนวนมาก

10 มาตรฐานจัดเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทยจากโดยกำหนดลักษณะแต่ละด้านดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านที่พัก

- 1.1 ลักษณะบ้านพักที่เป็นสัดส่วน
- 1.2 ที่พักที่นอนสะอาด และสบาย
- 1.3 ห้องอาบน้ำและห้องส้วมที่สะอาดมิดชิด
- 1.4 มุมพักผ่อนภายในบ้านหรือในชุมชน

มาตรฐานที่ 2 ด้านอาหารและโภชนาการ

- 2.1 ชนิดของอาหาร และวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร
- 2.2 น้ำดื่มที่สะอาด
- 2.3 ภาชนะอาหารสะอาด
- 2.4 ห้องครัวและอุปกรณ์ที่ใช้ในครัว มีความสะอาด

มาตรฐานที่ 3 ด้านความปลอดภัย

- 3.1 การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
- 3.2 การจัดระบบดูแลความปลอดภัย

มาตรฐานที่ 4 ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

- 4.1 การต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคย
- 4.2 การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวิถีชีวิตของชุมชน

มาตรฐานที่ 5 ด้านรายการนำเที่ยว

- 5.1 มีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งต้องผ่านการยอมรับจากชุมชน
- 5.2 ข้อมูลกิจกรรมท่องเที่ยว

มาตรฐานที่ 6 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 6.1 ชุมชนมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง
- 6.2 การดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว
- 6.3 แผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวและลดสภาวะโลกร้อน
- 6.4 มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน

มาตรฐานที่ 7 ด้านวัฒนธรรม

- 7.1 การดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
- 7.2 การรักษาวิถีชีวิตชุมชนคงไว้เป็นกิจวัตรปกติ

มาตรฐานที่ 8 ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

- 8.1 ผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึก/ของฝากหรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว

8.2 ผลิตรายการที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

มาตรฐานที่ 9 ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์

- 9.1 การรวมกลุ่มของชาวบ้าน
- 9.2 คณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์
- 9.3 กฎกติกา การทำงานของคณะกรรมการ
- 9.4 มีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม
- 9.5 ระบบการจองการลงทะเบียนและการมัดจำล่วงหน้า
- 9.6 รายละเอียดค่าบริการ

มาตรฐานที่ 10 ด้านประชาสัมพันธ์

- 10.1 เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน
- 10.2 แผนการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
(กรมการท่องเที่ยว 2554)

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization, 2003) ได้แนะนำมาตรฐานขั้นต่ำของโฮมสเตย์ (Home Stay Minimum Standards) โดยเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาบ้านพักให้สะอาด มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับนอนของนักท่องเที่ยวอย่างเป็นสัดส่วน และควรประกอบด้วยเครื่องนอนที่สะอาด มีความปลอดภัยในการพักอาศัย ห้องน้ำในบ้านจะเป็นแบบไทยหรือตะวันตกก็ได้ แต่ควรปูกระเบื้องและทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง มีห้องครัวที่สะอาดแยกเป็นสัดส่วน และมีพื้นที่สำหรับพักผ่อนและรับประทานอาหารภายในบ้าน นอกจากนี้ยังได้เสนอรายการตรวจสอบประจำวันเตรียมความพร้อมของโฮมสเตย์ที่เจ้าของบ้านควรทำด้วย

4. แนวคิดและความหมายของการจัดการ

ในโลกปัจจุบันนี้การจัดการธุรกิจ มีหลายๆภาคส่วนองค์กรให้ความสำคัญ ไม่ว่าจะ เป็นองค์กรรัฐ องค์กรเอกชนหรือแม้กระทั่งองค์กรรัฐวิสาหกิจ และในแต่ละองค์กรก็ให้ส่วตละในการจัดการที่แตกต่างกันออกไป บางองค์กรมุ่งเน้นการจัดการที่ผลผลิตอย่างสุดโต่ง บางองค์กรมุ่งเน้นการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เป็นเลิศ หรือ บางองค์กรมุ่งเน้นรายได้เป็นหลักชัย แต่สิ่งหนึ่งที่ทุกองค์กรต้องการจะเป็นเหมือนกันคือ การมุ่งมั่นที่จะเป็นหนึ่งทางธุรกิจ นั่นคือหัวใจหลักที่องค์กรต้องพิชิตให้ได้ อีกนัยหนึ่งองค์กรเปรียบเสมือนบอลลูกใหญ่ที่มีสาระภายในเป็นเสมือนระบบที่สนับสนุนให้บอลลูกสามารถลอยอยู่ได้หรือตกลงมาสู่พื้นดิน และสิ่งที่จะทำให้ระบบเป็นระบบได้นั้นก็คือ การจัดการระบบองค์กร จะกล่าวถึง ผู้ที่เป็นตำนานด้านการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) คนแรกคือ เฟรเดอริค วิน สโลว์ เทย์เลอร์(Taylor 1991) ที่มีแนวคิดแบบคลาสสิกที่

ให้ความสำคัญต่อปริมาณมากกว่าคุณภาพการผลิต ร่วมด้วยองรี ฟาโยล์(Fayol Henry 1916)ผู้ที่ให้นิยามเรื่องการจัดการกับพื้นฐาน 14 ข้อไว้ดังนี้

1. แบ่งงานกันทำ
2. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ
3. วินัย
4. เอกภาพของการบังคับบัญชา
5. เอกภาพของทิศทางในการทำงาน
6. การเน้นผลประโยชน์ร่วมกันเหนือผลประโยชน์ส่วนบุคคล
7. การจ่ายค่าตอบแทนให้แก่บุคคล
8. การรวมศูนย์อำนาจ
9. สายงานของอำนาจหน้าที่
10. การจัดระเบียบ
11. ความเสมอภาค
12. ความมีเสถียรภาพของการจ้างงาน
13. การริเริ่มสร้างสรรค์
14. ขวัญและกำลังใจของบุคลากร

และแม็กซ์ เวเบอร์(Max Weber) การจัดการองค์กรเชิงบารมี และ จาริตประเพณีทั้งยังมี ซี นอร์ทโค้ต พาร์กินสัน(C.Northcote Parkinson) ผู้ก่อตั้ง (Parkinson's Law) อีกคน กับอีกหลายๆนักคิดและแนวคิดที่จะสังเคราะห์เป็นแนวคิดใหม่ได้ มีหลายตรรกะแนวความคิดที่เป็นรูปธรรม และหลายแนวคิดที่สอดคล้องกับการจัดการสมัยใหม่ อย่างเช่นแนวคิดของขององรี ฟาโยล์(Fayol Henry 1916) ที่ให้ความสำคัญกับบุคลากรทั้งในเรื่องระบบการทำงาน ระบบค่าตอบแทน ระบบสวัสดิการซึ่งแตกต่างกับเฟรเดอริก(Frederick) ที่สนใจแต่เพียงการคิดค้นหาวิธีการเพิ่มศักยภาพการผลิตคล้ายกับเป็นการบริหารจัดการเชิงเผด็จการส่งผลทำให้บุคลากรไม่รักดีต่อองค์กรและเป็นการกดขี่ด้าน ความคิดแต่ได้ประสบความสำเร็จทางด้านธุรกิจ แม็กซ์ เวเบอร์(Max Weber) เจ้าของแนวคิดการจัดการองค์กรเชิงบารมี และ จาริตประเพณี แนวคิดนี้เหมาะสมกับธุรกิจ SME หรือธุรกิจครอบครัว ที่เน้นความเรียบง่ายให้ความนับถือผู้บริหารด้วยความอาวุโสมากกว่าความสามารถ คล้ายคลึงกับระบบราชการไทย เต็มโตซ่าแต่มั่นคง ถ้อยที่ถ้อยอาศัยไว้ความเด็ดขาด ซี นอร์ทโค้ต พาร์กินสัน(C.Northcote Parkinson)ผู้ก่อตั้ง (Parkinson's Law) ผู้ที่มีความเห็นคัดค้านกับเฟรเดอริก วินสโลว์ เทย์เลอร์ พาร์กินสัน(Frederick Winslow Taylor Parkinson)คินความเป็นธรรมชาติของมนุษย์กับบุคลากร ให้ความสำคัญด้านขวัญกำลังใจคล้ายกับองรี(Henri) สิ่งที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ ยุคสมัยการจัดการที่เปลี่ยนไปทำให้แนวความคิดเปลี่ยนตาม อาจเป็นไปได้ว่าในยุคจักรกลของเฟรเดอริก(Frederick) มีการแข่งขันทางการผลิตสูงจึงทำให้ผู้บริหารในสมัยนั้นมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพทางการผลิตโดยละเลยองค์ประกอบอื่นๆ ลูอิส อัลเลน(Louis A. Allen 1973) เจ้าของหนังสือ

Professional Management ในปี 1973 ผู้ที่พยายามยกระดับการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงสุดด้วยกฎ 4 ประการ (POLC)

1. **การวางแผน (Planning)** กำหนดสิ่งที่ต้องการบรรลุ กำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะบรรลุผล มีการวางแผนเพื่อมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์(Result-based)
2. **การจัดองค์การ (Organizing)** ทั้งการจัดโครงสร้างองค์การ จัดคน จัดทรัพยากรต่างๆให้พร้อมต่อการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้
3. **ภาวะผู้นำ (Leading)** เป็นการกระตุ้นให้พนักงานทำงานให้สำเร็จด้วยความเต็มใจหรือไม่ต้องบังคับเพราะผู้บริหารคือผู้ที่ทำงานให้สำเร็จโดย ไม่ต้องลงมือทำเองหรืองานสำเร็จโดยผู้อื่นจึงต้องใช้ภาวะผู้นำจูงใจคนให้อยากทำงานให้ดีกระตุ้นความกระตือรือร้นของคนในองค์การให้ทำงานหนักเพื่อบรรลุแผนงานที่สำคัญ
4. **การควบคุม (Controlling)** เป็นการติดตาม(Monitoring)และประเมินผลงาน(Evaluation)ว่าเป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้และบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์หรือไม่

โดยอาศัยพื้นฐานแนวคิดของเฟรดเดอริก(Frederick) จากยุคเครื่องจักรกลสู่ยุคสารสนเทศ ความแตกต่างของสองยุคนี้คือวิวัฒนาการด้านสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ สมัยยุคจักรกลการจัดการธุรกิจ ยังไม่มีความเป็นเอกภาพทางการทำงาน อำนาจทั้งหมดรวมอยู่ที่ฝ่ายบริหาร ไม่ว่าจะเป็นโยบายระเบียบ ข้อบังคับทั้งหลายล้วนเป็นสิ่งที่ผู้บริหารเป็นผู้ตัดสินใจ จึงส่งผลให้เกิดแนวความคิดด้านการจัดการใหม่ๆมากมาย บางแนวคิดใหม่ก็ได้จากการสังเคราะห์ต่อยอดแนวคิดเก่าหรือขัดแย้งกันแต่ผลที่ได้ก็คือจุดมุ่งหมายเดียวกันคือการบรรลุผลทางธุรกิจสูงสุด ขอเกริ่นย้อนไปถึงยุคคาบเกี่ยวก่อนเข้าสู่ยุคสารสนเทศ เฮนรี มินต์ซเบิร์ก(Mintzberg 1989.) ผู้เขียน The Nation of Management Work ให้แนวคิดรวมถึงประเด็นหลักๆในการบริหารจัดการที่เป็นรูปธรรม ผู้จัดการต้องเป็นบุคคลที่เข้าถึงแก่งานเป็นที่ไว้วางใจของพนักงาน มีความสามารถที่โดดเด่น แบ่งแยกความสำคัญของงานและวางหน้าทำงานกับบุคคลได้อย่างเหมาะสม ประสานองค์กรให้เป็นปึกแผ่น ลดการแตกแยกในด้านตำแหน่งงาน เราจักเห็นได้ว่าเมื่อคาบเกี่ยวเข้าที่นำไปสู่ยุคสารสนเทศทำให้การสื่อสารด้านการจัดการยืดหยุ่นขึ้น ให้ความสำคัญกับการสื่อสารภายในองค์กร ให้ความสำคัญต่อทรัพยากรบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรที่สามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าหรือบริการได้ และการควบคุมดูแลการเงิน

PDCA หรือที่เรียกว่าวงจรเดมมิง (Deming Cycle) หรือวงจรชูฮาร์ต (Shewhart Cycle) คือวงจรการควบคุมคุณภาพซึ่งมีลำดับขั้นตอนการดำเนินงานโดยต่อเนื่องดังนี้(Shewhart 1980)

1. Plan (วางแผน)

หมายถึง การวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบ ครอบคลุมถึงการกำหนดหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อาจ

ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน Plan การจัดอันดับความสำคัญของ เป้าหมาย กำหนดการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบหรือผู้ดำเนินการและกำหนดงบประมาณที่จะใช้ การเขียนแผนดังกล่าวอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของลักษณะ การดำเนินงาน การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่างๆที่อาจเกิดขึ้นได้

2. Do (ปฏิบัติตามแผน)

หมายถึง การดำเนินการตามแผน อาจประกอบด้วย การมีโครงสร้างรองรับ การดำเนินการ (เช่น คณะกรรมการหรือหน่วยงานของคณะ) มีวิธีการ ดำเนินการ (เช่น มีการประชุมของ คณะกรรมการมีการจัดการเรียน การสอน มีการแสดงความจำนงขอรับนักศึกษาไปยัง ทบวงมหาวิทยาลัย) และมีผลของการดำเนินการ (เช่น รายชื่อนักศึกษาที่รับในแต่ละปี)

3. Check (ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน)

หมายถึง การประเมินแผน อาจประกอบด้วย การประเมินโครงสร้างที่รองรับ การดำเนินการ การประเมินขั้นตอนการดำเนินงาน และการประเมินผลของ การดำเนินงานตามแผนที่ได้ตั้งไว้ โดยใน การประเมินดังกล่าวสามารถ ทำได้เอง โดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบแผนการดำเนินงานนั้น ๆ ซึ่ง เป็นลักษณะของการประเมินตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการ อีกชุดมาประเมินแผน หรือไม่ จำเป็นต้องคิดเครื่องมือหรือแบบประเมิน ที่ยุ่งยากซับซ้อน

4. Act (ปรับปรุงแก้ไข)

หมายถึง การนำผลการประเมินมาพัฒนาแผน อาจประกอบด้วย การนำผลการ ประเมินมา วิเคราะห์ว่ามีโครงสร้าง หรือขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควร ปรับปรุงหรือพัฒนาสิ่งที่ได้อยู่แล้วให้ ดียิ่งขึ้นไปอีก และสังเคราะห์รูปแบบ การดำเนินการใหม่ที่เหมาะสม สำหรับการดำเนินการ ในปีต่อไป

(Deming W. Edwards 1982)

ความหมายของ PDCA

PDCA คือ วงจรการบริหารงานคุณภาพ ประกอบด้วย

P = Plan คือ การวางแผนงานจากวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น

D = Do คือ การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมี ความต่อเนื่อง

C = Check คือ การตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใด

A = Action คือ การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือถ้าไม่มีปัญหาใดๆ ก็ยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

เมื่อได้วางแผนงาน (P) นำไปปฏิบัติ (D) ระหว่างการปฏิบัติก็ดำเนินการตรวจสอบ (C) พบปัญหา ก็ทำการแก้ไขหรือปรับปรุง (A) การปรับปรุงก็เริ่มจากการวางแผนก่อน วนไปได้เรื่อยๆ จึงเรียกววงจร PDCA

ประโยชน์ของ PDCA

ประโยชน์มีดังนี้

1. การวางแผนงานก่อนการปฏิบัติงาน จะทำให้เกิดความพร้อมเมื่อได้ปฏิบัติงานจริงการวางแผนงานควรวางให้ครบ 4 ขั้นตอนดังนี้
  - ขั้นการศึกษา คือ การวางแผนศึกษาข้อมูล วิธีการ ความต้องการของตลาด ข้อมูลด้านวัตถุดิบ ด้านทรัพยากรที่มีอยู่หรือเงินทุน
  - ขั้นเตรียมงานคือ การวางแผนการเตรียมงานด้านสถานที่ การออกแบบผลิตภัณฑ์ ความพร้อมของพนักงาน อุปกรณ์ เครื่องจักร วัตถุดิบ
  - ขั้นดำเนินงาน คือ การวางแผนแนวทางการปฏิบัติงานของแต่ละส่วนแต่ละฝ่าย เช่น ฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย
  - ขั้นการประเมินผล คือ การวางแผนหรือเตรียมการประเมินผลงานอย่างเป็นระบบ เช่น ประเมินจากยอดการจำหน่าย ประเมินจากการติชมของลูกค้า เพื่อให้ผลที่ได้จากการประเมินเกิดการเที่ยงตรง
2. การปฏิบัติตามแผนงาน ทำให้ทราบขั้นตอน วิธีการ และสามารถเตรียมงานล่วงหน้าหรือทราบอุปสรรคล่วงหน้าด้วย ดังนั้น การปฏิบัติงานก็จะเกิดความราบรื่น และเรียนร้อย นำไปสู่เป้าหมายที่ได้กำหนดไว้
3. การตรวจสอบ ให้ได้ผลที่เที่ยงตรงเชื่อถือได้ ประกอบด้วย
  - ตรวจสอบจากเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้
  - มีเครื่องมือที่เชื่อถือได้

- มีเกณฑ์การตรวจสอบที่ชัดเจน
- มีกำหนดเวลาการตรวจที่แน่นอน
- บุคลากรที่ทำการตรวจสอบต้องได้รับการยอมรับจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อการตรวจสอบได้รับการยอมรับ การปฏิบัติงานขั้นต่อไปก็ดำเนินงานต่อไปได้

4. การปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนใดก็ตาม เมื่อมีการปรับปรุงแก้ไขคุณภาพก็จะเกิดขึ้น ดังนั้นวงจร PDCA จึงเรียกว่า วงจรบริหารงานคุณภาพ

การวางแผนงานคุณภาพด้วยระเบียบวิธี PDCA

การวางแผนงานคุณภาพด้วยระเบียบวิธี PDCA ประกอบด้วย

1.(P)การวางแผนคุณภาพ(Quality Planning Methodology)มีแนวทางดำเนินการดังนี้

1.1 ปัจจัยด้านข้อมูลหรือปัจจัยนำเข้า (Quality Planning Input) มีการบริหารงานต้นข้อมูลโดย

- จัดหาข้อมูลด้านความต้องการและความคาดหวังของลูกค้าและผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การกำหนดคุณภาพ
- พิจารณาลักษณะของผลิตภัณฑ์หรืองานบริการที่มีอยู่หรือที่กำลังดำเนินการตรงกับความต้องการมากน้อยมีส่วนใดบ้างต้องทำการปรับปรุงและพัฒนา
- ใช้ข้อมูลเดิม ข้อมูลจากประสบการณ์ที่ผ่านมาควรจะรวบรวมจากบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้แนวทางการวางแผนที่ถูกต้อง
- เลือกจังหวะ เวลา หรือโอกาสที่เหมาะสมกับการดำเนินงาน โดยนำข้อมูลทั้งหมดดังกล่าวข้างต้นมาทำการประเมินความเสี่ยง และหาแนวทางดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.2 กำหนดคุณภาพ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน

1.3 ในแผนงานควรมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน กำหนด วัน เวลาการทำงาน กำหนดผู้รับผิดชอบ สถานที่ทำงานและอื่นๆ

1.4 มีการประเมินแผนงานก่อนการนำไปใช้ ทำได้ 3 แนวคือ

- การประเมินจากการทดลองการปฏิบัติ
- การประเมินจากการร่วมพิจารณาของผู้มีประสบการณ์การทำงานมาก่อน
- การประเมินจากสภาพการแข่งขันการตลาด

2. (D) การปฏิบัติตามแผนงานคุณภาพ จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้

2.1 ผู้มีอำนาจและรับผิดชอบการบริหารแผนงาน แผนที่ได้เขียนขึ้นมีองค์ประกอบและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน

2.2 ทักษะและความสามารถของผู้ปฏิบัติตามแผนงานหรือบุคลากรที่รับผิดชอบงานต่างๆ ต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

- ความรู้ความสามารถของบุคลากร
- บุคลิกภาพมีความเหมาะสมกับงานที่มอบหมาย
- ความสนใจหรือความคาดหวังของบุคลากรต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- แรงจูงใจที่มีให้กับบุคลากร
- ทัศนคติของบุคลากรกับงานที่มอบหมายและเพื่อนร่วมงาน

2.3 ทรัพยากรที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์สำนักงาน เทคโนโลยีต่างๆ มีความพร้อมปฏิบัติ ก็ทำให้ผลงานเป็นไปตามเป้าหมาย

2.4 การจัดซื้อ-จัดหาวัตถุดิบที่มีคุณภาพดีแต่ราคาต่ำ ก็จะทำให้ได้ผลผลิตที่คุณภาพดีราคาถูก

2.5 มีระบบการสื่อสารระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ คือ สื่อได้ชัดเจนและรวดเร็ว เพื่อสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงระบบงานอย่างต่อเนื่อง

3.(C) การตรวจสอบคุณภาพ มีแนวทางการตรวจสอบดังนี้

3.1 ตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินงานได้แก่

- ชั้นการศึกษาข้อมูล มีการศึกษาข้อมูลได้ครบถ้วน

- ขั้นการเตรียมงาน การเตรียมงานตามแผนงานมีความพร้อมหรือไม่
- ขั้นตอนดำเนินงาน มีบุคลากรและทรัพยากรหรือไม่
- ขั้นตอนการประเมิน มีเครื่องมือและขั้นตอนการประเมินผลที่เหมาะสม

3.2 ตรวจสอบงานตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น Delte Principle คือ เกณฑ์การประเมินจำหน่ายหรือพนักงาน โดยประเมินจาก

Q = Quality คุณภาพของงาน 40 คะแนน

S = Service การให้บริการ 30 คะแนน

P = Price รายได้ ราคา 30 คะแนน

Just in Time เกณฑ์การประเมินผู้ผลิตประกอบด้วย

เสร็จทันเวลา 40 คะแนน

ลูกค้าพึงพอใจ 30 คะแนน

ได้กำไร ราคาสูง 30 คะแนน

3.3 ตรวจสอบคุณภาพโดยใช้มาตรฐานสินค้าหรือผลิตภัณฑ์โดยหน่วยราชการ กระทรวงอุตสาหกรรม มาตรฐานการบริหารงาน ISO:9000,ISO 14000

3.4 ตรวจสอบความพึงพอใจของลูกค้า สามารถตรวจสอบได้จากข้อมูลการสั่งซื้อ การติ การชมจากลูกค้าโดยตรง

3.5 การตรวจสอบคุณภาพทั่วทั้งองค์กร ดำเนินการดังนี้

- ตรวจสอบด้านบุคลากร มีคุณสมบัติ เหมาะสมกับงาน
- การตรวจสอบเครื่องจักร อุปกรณ์สำนักงาน เครื่องจักรมีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ
- การตรวจสอบวัตถุดิบหรืออะไหล่ ได้แก่ วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในสำนักงาน มีเพียงพอหรือมีมากเกินไปจนความจำเป็น หรือยังใช้คุ้มค่า

- การตรวจสอบระบบการทำงาน เช่น ระบบการให้บริการลูกค้าระบบการสื่อสารภายในองค์กร มีความเหมาะสมมากพอกับการบรรลุเป้าหมายคุณภาพหรือไม่
- การตรวจสอบระบบการบริหารงาน ประกอบด้วย โครงสร้าง องค์กร การบริหารด้านการผลิต และกำหนดเป้าหมายธุรกิจ เป็นเป้าหมายที่มุ่งหวังผลกำไร
- การตรวจสอบตลาดหรือความต้องการของลูกค้า ได้แก่ผลของการโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขาย
- การตรวจสอบเวลา เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการผลิตแบบทันเวลาพอดีหรือไม่
- การตรวจงบประมาณ ที่ใช้ลงทุน มีความจำเป็น และเพียงพอกับการสร้างคุณภาพหรือไม่
- การตรวจสอบทัศนคติ ของบุคลากร มีความกระตือรือร้นต่อการทำงานบุคลากรเหล่านี้จะช่วยสร้างงานคุณภาพ
- การตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ตรวจสอบ ว่าสามารถวัดได้ตรงตามความเป็นจริง และสภาพที่เกิดขึ้นจริงหรือไม่

การจัดทำรายงานผลการตรวจสอบ

ตามมาตรฐานการตรวจสอบภายใน ของส่วนราชการ กำหนดให้ผู้ตรวจสอบภายในจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานหรือผลการตรวจสอบภายหลังเสร็จสิ้นกระบวนการตรวจสอบ รวมทั้งให้มีการติดตามผล การตรวจสอบ ซึ่งการรายงานผลการตรวจสอบนับเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของ ผู้ตรวจสอบ เป็นการรายงานผลการตรวจสอบจากข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ การวิเคราะห์ผลกระทบ ตลอดจนข้อเสนอแนะ / แนวทางในการปรับปรุงแก้ไขที่เป็นประโยชน์ต่อผู้รับตรวจและต่อองค์กร คุณภาพของรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าว จะดีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของการปฏิบัติงานตรวจสอบ ความสมบูรณ์ ครบถ้วนของข้อมูลที่รวบรวมได้ ความชัดเจนและสาระสำคัญของรายงาน การดึงประเด็นที่สำคัญและนำเสนอในรูปแบบที่กระชับง่ายต่อการศึกษาและนำไปปฏิบัติ ดังนั้น การ รายงานผลการตรวจสอบจึงเปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนผลการปฏิบัติงาน ต่าง ๆ ขององค์กรและของผู้ตรวจสอบขององค์กรนั้น ๆ ต่อผู้บริหารการจัดทำรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพ มีส่วนประกอบดังนี้

เมื่อดำเนินงานตรวจสอบคุณภาพแล้ว คณะผู้ตรวจสอบจัดทำรายงานผลการตรวจสอบต่อฝ่ายบริหารเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข

การจัดทำรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพ มีส่วนประกอบดังนี้

1. เป้าหมายการตรวจสอบ
2. ข้อบ่งชี้ที่ใช้ในการตรวจสอบ
3. หลักเกณฑ์การประเมิน หรือวัดผล
4. ระยะเวลาที่ได้ดำเนินการตรวจสอบ
5. สถิติเปรียบเทียบผลการตรวจสอบ
6. ข้อจำกัดในขณะทำการตรวจสอบ
7. สรุปการตรวจสอบ
8. ข้อเสนอแนะแนวทางการตรวจสอบครั้งต่อไป

การปรับปรุงการแก้ไขผลผลิตหรือผลงาน

การปรับปรุงแก้ไขผลผลิตหรือผลงาน เกิดจากการพิจารณารายงานผลการตรวจสอบคุณภาพ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากรายงานผลการตรวจสอบคุณภาพ
2. เมื่อยอมรับผลการตรวจสอบคุณภาพแล้วทราบจุดบกพร่องแล้ว ขั้นตอนต่อไปต้องพิจารณาถึงกระบวนการ
  3. การตรวจสอบผลกระทบของปัญหา
    - ความพึงพอใจของลูกค้า
    - คุณภาพและมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้
    - ต้นทุนการผลิต
    - การส่งมอบทันเวลา

4. วิธีการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นอยู่ที่ระดับของปัญหา

4.1 ปัญหาในระดับบุคคล แนวทางการปรับปรุงก็ทำได้ง่าย

- การตักเตือน อบรม หรือสร้างความตระหนักรู้
- การเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงาน
- การให้ออก เป็นการแก้ปัญหายุ่งยากที่ไม่อาจใช้วิธีอื่นได้

4.2 ปัญหาในระดับกลุ่มหรือหน่วยงาน ใช้กิจกรรมกลุ่มคุณภาพ ได้แก่

- กิจกรรม 5 ส
- กิจกรรม QCC
- กิจกรรมข้อเสนอแนะปรับปรุงงาน

5. เริ่มการวางแผนการปรับปรุงงาน ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องตามวงจรการบริหารงานคุณภาพ 6. การดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง มีเป้าหมายกำหนดปัญหาหรือสาเหตุของการทำผิดเงื่อนไขที่ทำให้ไม่ได้มาตรฐาน การดำเนินการปรับปรุงการแก้ไขจะต้องคำนึงผลกระทบดังต่อไปนี้- ผลการแก้ไขกระทบต่อลูกค้า

- ผลการแก้ไขกระทบต่อบุคคล
- ผลกระทบด้านบริการที่เคยสร้างความประทับใจแก่ลูกค้า
- ผลกระทบต่อภาพพจน์ต่อองค์กร มีหรือไม่
- การปรับปรุงแก้ไขต้องใช้ต้นทุนเพิ่มขึ้นอีกเท่าไร

7. การจัดทำมาตรฐานและคู่มือป้องกันการบกพร่อง คือ ผลสรุปที่ได้รับจากกระบวนการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ประเภทของแผนงาน

1. การวางแผนงานตามระยะเวลา

- แผนงานประจำปี เป็นแผนงานที่เขียนขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงานตลอดทั้งปี
- แผนงานประจำไตรมาส เป็นแผนงานที่เขียนขึ้นเพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน ระยะเวลา 3 เดือน

2. การแบ่งงานตามความรับผิดชอบ ได้แก่

- แผนงานส่วนบุคคล บุคคลที่สามารถสร้างสรรค์ผลงานคุณภาพจะต้องมีแผนงานของตนเอง
- แผนงานขององค์กร หรือหน่วยงาน

3. การแบ่งแผนงานตามลักษณะการใช้งาน

- แผนงานหลัก เป็นแผนงานขององค์กร ได้กำหนดเป้าหมายนโยบาย
- แผนปฏิบัติการ เป็นแผนปฏิบัติงานเฉพาะส่วนเฉพาะงาน
- แผนกลยุทธ์ เป็นแผนปฏิบัติงานที่เขียนขึ้นอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย
- แผนปรับปรุงงาน

5. หลัก SWOT Analysis

การพัฒนาองค์กรให้ปรับเปลี่ยนไปสู่องค์กรใหม่ในอนาคตต้องมีแผนกลยุทธ์ที่ดีซึ่งแผนกลยุทธ์ที่จัดทำต้องมีเส้นทางการเดินทาง (Mapping) ที่ชัดเจน เพราะองค์กรใช้กลยุทธ์ในการทำงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของตนโดยกลยุทธ์ของแต่ละองค์กรจะถูกกำหนดตามธรรมชาติและลักษณะขององค์กรนั้นๆ ทั้งนี้องค์กรจะกำหนดกลยุทธ์ได้นั้นต้องรู้สถานภาพหรือสถานะขององค์กรเสียก่อนซึ่งแผนกลยุทธ์ที่ดีจะทำให้องค์กรบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือได้รับชัยชนะไปครึ่งหนึ่งแล้วนอกจากนี้ยังต้องมีกระบวนการกำหนด กลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับตนเองวิธีการและเทคนิคในการวิเคราะห์สถานะขององค์กรและกระบวนการกำหนดกลยุทธ์มีหลายวิธีด้วยกันหนึ่งในวิธีการเหล่านี้ คือกระบวนการวิเคราะห์ SWOT ซึ่งเป็นวิธีการที่รู้จักและใช้กันอย่างแพร่หลาย

การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis) หรือ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ หรือ การวิเคราะห์สถานะแวดล้อม เป็นเครื่องมือในการประเมินสถานการณ์ สำหรับองค์กร หรือ โครงการ ซึ่งช่วยผู้บริหารกำหนดจุดแข็งและจุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายใน โอกาสและอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนผลกระทบที่มีศักยภาพจากปัจจัยเหล่านี้ต่อการทำงานขององค์กร

การวิเคราะห์ SWOT เป็นวิธีการที่ใช้กำหนดจุดแข็งขององค์กร (Organization Strengths : S) จุดอ่อนขององค์กร(Organization Weakness: W) โอกาสสภาพแวดล้อมภายนอก (Organization Opportunity: O) ภัยคุกคามจากภายนอก(Organization Threat: T) SWOT จึงเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยผู้บริหารในการกำหนด กลยุทธ์ การวิเคราะห์จะทำให้เกิดความเข้าใจถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงาน จุดแข็งเป็นความสามารถที่จะต้องใช้เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในขณะที่

ที่จุดอ่อนเป็นลักษณะที่จะต้องแก้ไข โอกาสเป็นสิ่งที่ต้องรีบฉกฉวย และภัยคุกคามเป็นสิ่งที่จะต้องหาทางป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นในอนาคต(ภัทรพล ศรีสุบรรณ 2553)

- จุดแข็ง(Strength)

- กลยุทธ์ที่มีอำนาจ ซึ่งได้รับการสนับสนุน โดยการใช้ทักษะที่ดีและความเชี่ยวชาญ
- สภาพทางการเงินที่แข็งแกร่ง ทรัพยากรการเงินจะทำให้ธุรกิจเติบโต
- ภาพพจน์ในชื่อตราสินค้า/ชื่อเสียงของกิจการที่มีความแข็งแกร่ง
- ผู้นำตลาดซึ่งเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางและสามารถจูงใจลูกค้าได้
- ความสามารถที่จะสร้างข้อได้เปรียบจากขนาดของการผลิตหรือมีผลกระทบ ซึ่งเกิด

จากการเรียนรู้และประสบการณ์

- เทคโนโลยีของเจ้าของกิจการ การใช้เทคโนโลยีที่เหนือกว่าลิขสิทธิ์ที่สำคัญ
- ข้อได้เปรียบทางด้านต้นทุน ทักษะในการปรับปรุงขบวนการผลิต
- การโฆษณาและการส่งเสริมการตลาดที่แข็งแกร่ง และนวัตกรรมด้านผลิตภัณฑ์
- ชื่อเสียงที่ดีในการให้บริการและคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เหนือกว่าคู่แข่ง
- ความครอบคลุมและความสามารถในการจัดจำหน่าย
- การร่วมลงทุนและการร่วมมือกัน

- จุดอ่อน(Weakness)จุดอ่อนด้านทรัพยากรที่มีศักยภาพทางการแข่งขัน

- ทิศทางกลยุทธ์ที่ไม่ชัดเจน
- สิ่งอำนวยความสะดวกที่ล้าสมัย สมรรถนะของโรงงานไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์อย่าง

เต็มที่

- ปัญหาด้านงบประมาณ มีภาระหนี้สินมากเกินไป ต้นทุนต่อหน่วยสูงกว่าคู่แข่ง
- ขาดทักษะ ความสามารถที่สำคัญบางประการขาดความชำนาญในการจัดการ
- ความสามารถในการสร้างกำไรต่ำ ทักษะทางการตลาดด้อยกว่าคู่แข่ง
- มีปัญหาการดำเนินการภายใน มีปัญหาด้านการวิจัยและพัฒนา
- สายผลิตภัณฑ์แคบเกินไปเมื่อเทียบกับคู่แข่ง
- ภาพพจน์หรือชื่อเสียงตราสินค้าอ่อนแอไม่เป็นที่รู้จัก
- คนกลางหรือเครือข่ายการจัดจำหน่ายด้อยกว่าคู่แข่งขั้นที่สำคัญ
- ขาดแคลนทรัพยากรทางการเงินในการที่จะเริ่มการกำหนดกลยุทธ์ต่างๆ

- คุณภาพของผลิตภัณฑ์ดีกว่าคู่แข่ง
  - โอกาส(Opportunity)โอกาสขององค์กรที่มีศักยภาพ
  - สามารถที่จะให้บริการกลุ่มลูกค้าได้มากขึ้น หรือขยายเข้าสู่ส่วนตลาดใหม่หรือส่วนของผลิตภัณฑ์ใหม่
  - การขยายสายผลิตภัณฑ์ที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น
  - การเปลี่ยนทักษะขององค์กรหรือเทคโนโลยีสู่ผลิตภัณฑ์/ธุรกิจใหม่
  - อุปสรรคที่เกิดจากการกีดกันทางการค้าในตลาดต่างประเทศ
  - การเปิดตัวต่อส่วนครองตลาดนอกเหนือจากธุรกิจคู่แข่ง
  - ความสามารถที่จะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจากการเพิ่มความแข็งแกร่งในอุปสงค์
- ของตลาด
- ชื่อกิจการของคู่แข่งขึ้นเป็นการร่วมมือกันหรือความร่วมมือที่สามารถขยายความครอบคลุมของตลาดและความสามารถทางการแข่งขันได้
  - การเปิดรับต่อเทคโนโลยีที่เปิดใหม่
  - การเปิดรับตลาดโดยการขยายซื้อตราสินค้าสู่อาณาจักรศาสตร์ใหม่ๆ
  - อุปสรรค
  - การเข้ามาของคู่แข่งใหม่ที่มีศักยภาพและการลดลงของการเจริญเติบโตของตลาด
  - อุปสรรคจากผลิตภัณฑ์ที่สามารถทดแทนกันได้
  - การเปลี่ยนแปลงในทิศทางการแลกเปลี่ยนเงินตราและนโยบายการค้าของรัฐบาล
- ต่างประเทศ
- ข้อกำหนดกฎหมายต่างๆที่ทำให้องค์กรต้องใช้ต้นทุนเพิ่มมากขึ้น
  - วงจรชีวิตขององค์กรอยู่ในช่วงอิ่มตัวหรือตกต่ำ
  - อำนาจการต่อรองของลูกค้าหรือผู้ขายปัจจัยการผลิตมีมากขึ้น
  - การเปลี่ยนแปลงด้านความต้องการและรสนิยมของผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ของกิจการ
  - การเปลี่ยนแปลงด้านประชากรซึ่งทำให้ตลาดเล็กลง

จากการวิเคราะห์โดยใช้หลัก SWOT มาวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์จังหวัดเพชรบุรีนั้น ผลที่ได้คือ

S- Strengths= แหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดเพชรบุรีนั้น มีจุดแข็งคือ มีกิจกรรมที่หลากหลายและเป็นกิจกรรมที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดเพชรบุรี

W- Weaknesses= แหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดเพชรบุรีนั้น มีจุดอ่อนคือชาวบ้านยังไม่มีความรู้พื้นฐานและที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการท่องเที่ยวโฮมสเตย์น้อยมาก ทำให้การพัฒนาเป็นไปได้ช้า

O-Opportunities=ในปัจจุบันการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์เป็นที่นิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และยังมีแหล่งท่องเที่ยวอีกหลายที่ในจังหวัดเพชรบุรีที่สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ได้

T-Threats= ขาดเงินทุนสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ไม่มีการโฆษณาให้ทั่วถึงทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับรู้ข่าวสาร

6.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ChamhuriSiwar (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทของโฮมสเตย์ในชุมชน ตามการพัฒนาการท่องเที่ยว ในประเทศมาเลเซีย มุ่งเน้นที่ศักยภาพของที่พักแบบโฮมสเตย์ ในประเทศมาเลเซีย ผลกระทบ ต่อเศรษฐกิจและสังคมของโฮมสเตย์จากการรับรู้ของผู้ประกอบการที่อยู่บนพื้นฐานของกรณีศึกษาของรัฐ Terengganu ประเทศมาเลเซีย ได้ข้อสรุปที่น่าสนใจคือ รายได้ต่อเดือนของเจ้าของประกอบการโฮมสเตย์เพิ่มขึ้น ตามการเพิ่มจำนวนเงินลงทุนเบื้องต้นและรายได้ต่อปีที่กำหนดเป้าหมายไว้ และมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับรายได้ต่อเดือน แต่ค่าครองชีพรายเดือนมีความสัมพันธ์เชิงลบ กับรายได้ ต่อเดือน คือ ค่าครองชีพเพิ่มขึ้น รายได้ต่อเดือนลดลง ผู้ประกอบการมีรายได้ส่วนใหญ่เอาไว้ใช้จ่ายรายเดือนจากห้องพักที่โฮมสเตย์ ผู้ประกอบการสามารถถึงจุดคุ้มทุน (BEP) ภายในระยะเวลา 2-4 ปี ซึ่งหมายความว่าโดยรวมรายได้จากห้องพักโฮมสเตย์ อยู่ในระดับเป็นที่น่าพอใจ และ ที่พักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่ (90%) ดำเนินการโดยสมาชิก ในครอบครัวของเจ้าของในความร่วมมือพัฒนา กับหมู่บ้าน และคณะกรรมการ ความปลอดภัย (JKKK) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ (90%) รู้สึกว่าการดำเนินการโฮมสเตย์ได้ช่วยให้เศรษฐกิจท้องถิ่นสังคมและสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ ผู้ประกอบการยังเห็นประโยชน์ของโฮมสเตย์ในด้านโอกาสในการจ้างงานการลงทุนของภาครัฐเอกชน การรักษา และอนุรักษ์ ระบบนิเวศ เน้นในเรื่องวัฒนธรรมดั้งเดิม การเพิ่มความเสถียรของการดำเนินชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น ที่พักโฮมสเตย์เป็นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ รวมทั้งการทำงานร่วมกันทางสังคมเพื่อชุมชนชนบทในประเทศมาเลเซีย ผลจากการศึกษา กรณีศึกษาได้แนวทางสำหรับการปรับปรุงคุณภาพและการกำหนดมาตรฐาน โฮมสเตย์ได้แก่ การดำรงรักษาไว้ซึ่งการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรม และระบบนิเวศ การเพิ่มทุนทางสังคม การปรับปรุงคุณภาพชีวิต การสร้างโอกาสการจ้างงาน และเน้นเรื่องการศึกษาของท้องถิ่นและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย

(วุฒิยา สาหรัยทอง และคณะ 2554) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติผลการวิจัยสรุป ผลการศึกษาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวพบว่าเหตุผลหลักของคนไทยในการใช้บริการโฮมสเตย์ได้แก่สภาพธรรมชาติและความสะดวกสบายของภูมิประเทศส่วนเหตุผลของชาวต่างชาติได้แก่การสัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวบ้านและ

วัฒนธรรมท้องถิ่นสำหรับพฤติกรรมในด้านการใช้จ่ายนั้นพบว่าการตั้งราคาที่พักและราคาในส่วนอื่นๆ มีความเหมาะสมแล้ว ผลการศึกษาปัจจัย ที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโฮมสเตย์พบว่าปัจจัยที่นักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติให้ความสำคัญมากที่สุดในการตัดสินใจใช้บริการโฮมสเตย์คือความปลอดภัยนอกจากนี้ในการตัดสินใจใช้บริการโฮมสเตย์นักท่องเที่ยวต่างชาติมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับประเด็นราคาน้อยในขณะที่นักท่องเที่ยวชาวไทยมักจะละเอียดประเด็นการเข้าถึงข้อมูล และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวต่างชาติแต่ละกลุ่มในรายละเอียดจะพบว่าพฤติกรรมการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติจะมีลักษณะ เฉพาะที่แตกต่างกันออกไปเช่นนักท่องเที่ยวจากสหราชอาณาจักรจะมีความเป็นมิตรต่อประสบการณ์ใหม่ๆ สูงส่วนนักท่องเที่ยวชาวจีนจะเรียกร้องสูง และระมัดระวังในเรื่องการใช้จ่ายเป็นต้น

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจากการใช้บริการโฮมสเตย์พบว่าปัจจัยที่มีผลในการกำหนดความพึงพอใจจากการรับบริการโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยได้แก่อายุระดับ การศึกษาระดับรายได้สำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาตินั้นปัจจัยที่มีผลต่อความพอใจในโฮมสเตย์ได้แก่ความปลอดภัยการให้บริการโฮมสเตย์และการได้รับบริการโฮมสเตย์เป็นครั้งแรก การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อความพอใจของนักท่องเที่ยวในการใช้บริการโฮมสเตย์ นี้จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะพื้นฐานของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มเช่นการเสนอบริการแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติ ควรเน้นกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและการสัมผัสกับวิถีชีวิตคนท้องถิ่นตลอดจนการท่องเที่ยวที่มีการผจญภัยในขณะที่บริการสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยควรเน้นการให้บริการ เชิงการพักผ่อนนอกจากนี้ภาครัฐและผู้ประกอบการควรสร้างเสริมบทบาทขององค์กรท้องถิ่นเช่นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในการสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์ด้วย

(สุนิสา มามาก 2553) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อสร้างศักยภาพโฮมสเตย์ กรณีศึกษา: บ้านอาลีโฮมสเตย์ อำเภอสำโรงทาบ จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.7 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 49.3 มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมา อายุระหว่าง 25- 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.9 และอายุระหว่าง 35 -44 ปี และ 45 - 54 ปี คิดเป็นร้อยละ 10.4 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมา สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 23.9 ระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 76.1 รองลงมา ปวช./ปวส./อนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 13.4 และมีมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอื่น ๆ (นักเรียน/นักศึกษา/ ลูกจ้างชั่วคราว) คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมา พนักงานเอกชน/พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 22.4 และข้าราชการ/พนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 14.9 และมีรายได้ต่อเดือน 3,000 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ

50.7 รองลงมา มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 15,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 26.9 และมีรายได้ต่อเดือน 6,001 - 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.9

แรงจูงใจในการเดินทางมาท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวที่บ้านอาลีโฮมสเตย์ ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อมาดูงาน คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงมา เพื่อศึกษาเรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 25.4 และเพื่อศึกษาสถาปัตยกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.9 การเดินทางมาพักโฮมสเตย์เดินทางมากับโรงเรียน/มหาวิทยาลัย เป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 32.8 รองลงมา ครอบครัว/ญาติ / พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 29.9 และ เพื่อน, คนรู้จัก คิดเป็นร้อยละ 22.4 โดยส่วนมากรู้จักบ้านอาลีโฮมสเตย์จากการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของภาครัฐ เช่น การออกบูธ คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 26.9 และหนังสือ/วารสารท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 10.4 ระยะเวลาที่เข้าพักบ้านอาลีโฮมสเตย์ ส่วนใหญ่จะพักค้างคืน 1-2 คืน คิดเป็นร้อยละ 80.6 3-4 คืน คิดเป็นร้อยละ 16.4 และไม่พักค้างคืน คิดเป็นร้อยละ 3.0

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อมาตรฐานโฮมสเตย์ด้านต่าง ๆ ในบ้านอาลีโฮมสเตย์ นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในระดับพึงพอใจมาก ได้แก่ ด้านที่พัก ด้านอาหาร ด้านการจัดการด้านกิจกรรมท่องเที่ยว ด้านสภาพแวดล้อม ด้านมูลค่าฯ และมีความพึงพอใจด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง รวมถึงมีความพึงพอใจด้านส่งเสริมการตลาดอยู่ในระดับความพึงพอใจน้อย

รูปแบบกระบวนการบริหารจัดการปัจจุบันของบ้านอาลีโฮมสเตย์จากการศึกษาพบว่า มีประธานโฮมสเตย์ รองประธาน และคณะกรรมการสมาชิกโฮมสเตย์คอยบริหารจัดการโฮมสเตย์และมีหน้าที่รับผิดชอบทั้งหมด 7 ฝ่าย มีการบริหารจัดการกันเองภายในกลุ่มสมาชิก มีบ้านพักโฮมสเตย์ที่รองรับนักท่องเที่ยวได้ 10 หลังคาเรือน รองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้ไม่เกิน 50 คน มีรูปแบบกิจกรรมท่องเที่ยวภายในโฮมสเตย์ เช่น มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทอผ้าไหม การสาวไหม การย้อมสีผ้าไหม จากลูกมะเกลือ และจากเปลือกไม้ของต้นประดู่ การชมบ้านและนางข้าวแบบชาวภูยกุยโบราณ ชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมการรำ แกลมอ แกลอ การเช่นไหว้ปู่ตา การท่องเที่ยวรูปแบบโฮมสเตย์ในชุมชนสามารถสร้างรายได้เสริมให้กับคนในชุมชนเพิ่มขึ้น และมีการอนุรักษ์วัฒนธรรมวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแบบชาวภูยกุยโบราณมาจนถึงปัจจุบัน

ปัจจัยที่ส่งเสริมสนับสนุนเพื่อเพิ่มศักยภาพบ้านอาลีโฮมสเตย์

1) การมีเอกลักษณ์ในการทอผ้าไหม และรู้การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นโบราณของคนในชุมชน 2) วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีที่เรียบง่ายของชุมชนชาวภูยกุย 3) วัฒนธรรมการแต่งกายแบบชาวภูยกุยโบราณ 4) กิจกรรมท่องเที่ยวที่จัดขึ้นในชุมชน ถือเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเรียนรู้ฝึกฝนทดลองปฏิบัติได้จริง 5) ความรู้ความสามารถของผู้นำเที่ยว หรือมัคคุเทศก์ในท้องถิ่น หรือมัคคุเทศก์ในท้องถิ่นที่มีความรู้ความสามารถในทักษะการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารถ่ายทอดข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้อง

รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อสร้างศักยภาพโฮมสเตย์ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การบริหารจัดการ

โฮมสเตย์ 2)การมีส่วนร่วมของคนในชุมชน 3)มาตรฐานความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว 4) รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อสร้างศักยภาพโฮมสเตย์

(จันทิมา อภิวิสุทธิรักษ์ 2552) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยด้านการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการบ้านพักโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าพักโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุระหว่าง 26-45 ปีส่วนใหญ่สถานภาพโสดประกอบอาชีพพนักงานเอกชนมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001 บาทขึ้นไปและการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่เดินทางมาพักโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวากับครอบครัวเดินทางมาพักเป็นครั้งแรกสนใจแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ธรรมชาติต้องการท่องเที่ยวเองโดยไม่มีคนคอยติดตามมีจุดมุ่งหมายเพื่อการพักผ่อนและได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวโปรแกรมโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆภาพรวมนั้นมีระดับความพึงพอใจในระดับมากอันดับ 1 คือด้านบุคลากรผู้ให้บริการและด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งด้านบุคลากรพอใจเรื่องความพร้อมและความเต็มใจให้บริการส่วนด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะพึงพอใจเรื่องการสัมผัสกับวิถีชีวิตของชุมชนริมแม่น้ำอันดับ 2 คือด้านสถานที่และด้านวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบทซึ่งด้านสถานที่พึงพอใจเรื่องมีอากาศถ่ายเทสะดวกส่วนด้านวิถีชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบทนั้นพึงพอใจเรื่องการได้ใกล้ชิดกับธรรมชาติและอากาศบริสุทธิ์อันดับ 3 คือด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวพึงพอใจเรื่องกิจกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติจากสมมติฐานนั้นเพศอายุอาชีพและรายได้มีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของการเดินทางท่องเที่ยวโปรแกรมโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามคือเพื่อเยี่ยมญาติ/พบปะเพื่อนฝูงโดยส่วนใหญ่เป็นเพศชายช่วงอายุ 26 - 45 ปีเดินทางท่องเที่ยวโฮมสเตย์เพื่อการพักผ่อนเพื่อการเรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตให้ไว้พระและซื้อสินค้าท้องถิ่นตามลำดับกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษาเดินทางมาเพื่อทัศนศึกษา/ดูงานและยังพบว่ากลุ่มที่ว่างงานเดินทางมาเพื่อสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อนฝูงในส่วนของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 11,501 - 15,000 บาทมากที่สุดเดินทางมาเพื่อเยี่ยมญาติ/พบปะเพื่อนฝูงร้อยละ 4.25 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อายุอาชีพและรายได้มีความสัมพันธ์กับลักษณะแหล่งท่องเที่ยวที่สนใจเมื่อเดินทางมาพักโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามโดยสนใจการท่องเที่ยวเชิงโบราณสถานและวัดต่างๆและการท่องเที่ยวเพื่อชมศิลปหัตถกรรมภายในชุมชน (สินค้า OTOP) มีช่วงอายุระหว่าง 26 - 45 ปีประกอบอาชีพพนักงานเอกชนและมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 20,001 บาทขึ้นไปมากที่สุดร้อยละ 14.00 และ 13.25 ตามลำดับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านสถานที่และด้านการอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวเพศหญิงพึงพอใจมากกว่าเพศชายโดยกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ช่วงอายุระหว่าง 19 - 25 ปีประกอบอาชีพนักเรียน/นักศึกษาพึงพอใจด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะด้านสถานที่การอำนวยความสะดวกด้านบุคลากรและด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากที่สุดเกี่ยวกับด้านสถานที่และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 11,501 - 15,000 บาทพึงพอใจด้าน

สถานที่และด้านบุคลากรผู้ให้บริการมากที่สุดและยังพบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 6,500 บาทมีระดับความพึงพอใจด้านการอำนวยความสะดวกมากที่สุดข้อเสนอแนะในการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการบ้านพักโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวามากที่สุดคือควรเพิ่มถึงขยะรองลงมา คือการบริหารจัดการท่องเที่ยวยังไม่ดีพอควบคุมมาตรฐานของบริการไม่สมบูรณ์และบ้านพักบางแห่งมีที่พักน้อยเกินไปคนเข้ามามากขึ้นทำให้ธรรมชาติเสื่อมโทรม

(อุไรรัตน์ อุดมพงษ์ 2556) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการการตลาดเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดนครราชสีมา มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงการบริหารจัดการการตลาดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดนครราชสีมา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวที่มาพักโฮมสเตย์ กลุ่มผู้ประกอบการโฮมสเตย์ ผู้บริหารท้องถิ่น เจ้าหน้าที่หน่วยงานของภาครัฐเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มาพักโฮมสเตย์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 18 – 24 ปี รู้จัก โฮมสเตย์จากเพื่อนและอินเทอร์เน็ต ติดต่อเข้าพักโดยตรงกับกลุ่มโฮมสเตย์ ปัจจัยที่ทำให้มาพัก เพราะราคาที่พักและค่าอาหารถูก สิ่งที่น่าสนใจคือ ราคา ที่พัก และค่าอาหารถูก ที่พักสะอาด ปลอดภัย ของที่ระลึกหลากหลาย มีคุณภาพเหมาะสมกับราคา จาก พฤติกรรมและความต้องการของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐ ควรมีการประสานงาน มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ผู้บริหารท้องถิ่นควรนำหลักการบริหาร 3M มาใช้เพื่อบริหารจัดการทั้งบุคลากร งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ภายในหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ และควรสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการโดยการฝึกอบรม นำทัศนศึกษาดูงานหมู่บ้านโฮมสเตย์ใกล้เคียง เพื่อนำมาพัฒนา ปรับปรุงและควรสนับสนุนเทคโนโลยีใหม่ๆ โดยการประชาสัมพันธ์หมู่บ้านโฮมสเตย์ด้วยการใช้อินเทอร์เน็ตของหน่วยงาน ผู้ประกอบการ โฮมสเตย์ ควรบริหารจัดการด้านการตลาดโดยใช้หลัก 4P ประกอบด้วย Product คือกลุ่มผู้ประกอบการโฮมสเตย์ ควรจัดการ อาหาร ที่พัก ห้องน้ำ ให้สะอาดปลอดภัย Price คือ ราคา กลุ่มผู้ประกอบการโฮมสเตย์ ควรตั้งราคาค่าที่พักและค่าอาหารอยู่ในมาตรฐานเดียวกันกับกลุ่มโฮมสเตย์ที่อื่นๆ Place คือ ท่าเลที่ตั้งของโฮมสเตย์จะแตกต่างกันตามสภาพพื้นที่แต่ยังคงความเป็นวิถีชาวชนบท คงความเป็นเอกลักษณ์แบบดั้งเดิม Promotion คือ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นสิ่งที่จะใช้ดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวมาพักและต้องการกลับมาพักอีก

(จันทวดี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา 2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการโฮมสเตย์ที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมาของนักท่องเที่ยวชาวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะการจัดการที่พักในรูปแบบโฮมสเตย์และสภาพทั่วไปในปัจจุบันของธุรกิจโฮมสเตย์ 2) พฤติกรรมการใช้บริการโฮมสเตย์ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมใช้บริการโฮมสเตย์กับปัจจัยส่วนบุคคล 4) ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการ

ใช้บริการโฮมสเตย์และ 5) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการให้ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อการใช้บริการโฮมสเตย์ที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมาของประชาชนนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 243 ตัวอย่าง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุ 15 – 25 ปี วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,000 บาทขึ้นไป อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน สถานภาพโสด กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเดินทางมาพักที่โฮมสเตย์ในตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา การเดินทางมากับกลุ่มเพื่อนโดยรถยนต์ส่วนบุคคล มีวัตถุประสงค์หลักคือท่องเที่ยวและพักผ่อน เข้าพักโฮมสเตย์เป็นเวลา 1 คืน 2 วัน รู้จักโฮมสเตย์จากการแนะนำของเพื่อน เลือกลงมาพักเพราะเพื่อนหรือญาติแนะนำ ต้องการเดินทางมาพักในวันหยุดสุดสัปดาห์ ต้องการเดินทางมาพักอีกในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงมกราคม สถานที่ท่องเที่ยวคือ ฟาร์มผลิตเห็ดหอม กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการใช้บริการโฮมสเตย์ในตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมาในระดับมาก การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างกับการใช้บริการโฮมสเตย์ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 พบว่า 1) เพศมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง วัตถุประสงค์หลักในการเดินทางและช่วงเดือนที่ต้องการเดินทาง 2) อายุมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง และโอกาสในการเดินทาง 3) รายได้มีความสัมพันธ์กับยานพาหนะที่ใช้เดินทาง ช่วงเดือนที่ต้องการเดินทาง และความต้องการในการกลับมาอีก 4) อาชีพมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง วัตถุประสงค์หลักในการเดินทาง ยานพาหนะที่ใช้เดินทาง และโอกาสที่เดินทางมาพัก 5) สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับบุคคลที่ร่วมเดินทาง และยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง และวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความสำคัญที่มีต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพที่ต่างกันให้ระดับความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา สถานที่ การส่งเสริมการตลาด กระบวนการ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้ประกอบการโฮมสเตย์ในตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ควรส่งเสริมด้านราคาเพิ่มมากขึ้น เช่น กำหนดอัตราราคาตามช่วงเทศกาลต่างๆ เป็นต้น ซึ่งช่วยให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาพักตลอดปี และจัดรายการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับกลุ่มนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ควรรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมในชุมชนให้คงอยู่ด้วยการคำนึงถึงศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว

(ณิชากร ญัฐเจริญลาภ 2550) ศึกษาเรื่องการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของชุมชนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับธุรกิจโฮมสเตย์ของชุมชนชาวเขาในด้านโครงสร้างและการบริหารจัดการ ตลอดจนการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อโฮมสเตย์ โดยการเปรียบเทียบระหว่างโฮมสเตย์ที่ประสบผลสำเร็จได้รับตราสัญลักษณ์การผ่าน

มาตรฐานโฮมสเตย์จากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาแห่งประเทศไทยคือโฮมสเตย์ผานกกก และโฮมสเตย์ที่ยังไม่ได้รับตราสัญลักษณ์คือโฮมสเตย์บ้านระเปียงดาว วิธีการศึกษาใช้การสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโฮมสเตย์ทั้งสองแห่ง แห่งละ 100 คน การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติเชิงพรรณนาในรูปของความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและการให้ระดับคะแนน ผลการศึกษาพบว่าโฮมสเตย์บ้านผานกกกที่ได้รับตราสัญลักษณ์การผ่านมาตรฐาน มีการจัดการโดยนำหมู่บ้านมาทำเป็นธุรกิจโฮมสเตย์ มีคณะกรรมการจำนวน 10 เป็นผู้บริหารจัดการ มีการออกกฎเกณฑ์ปฏิบัติร่วมกันอย่างชัดเจน ชาวบ้านในชุมชนมีส่วนร่วมในธุรกิจโฮมสเตย์ร้อยละ 80 ของประชากรทั้งหมดโดยการจัดบ้านพักของครอบครัวนักท่องเที่ยวจำนวน 11 หลัง กิจกรรมการท่องเที่ยวประกอบด้วยการแสดงวิถีชีวิตของชุมชนชาวเขาเช่นการเขียนเทียนเพื่อทำพิมพ์ผ้า การปักผ้า การเล่นรถล้อเลื่อน การยิงหน้าไม้ การตีเหล็ก การชมพิพิธภัณฑสถานผ้าใยกล้วยและบ้านจำลอง การชมสวนเกษตร ส่วนโฮมสเตย์บ้านระเปียงดาวที่ยังไม่ได้รับตราสัญลักษณ์การผ่านมาตรฐาน เป็นธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียว มีลักษณะเป็นรีสอร์ทที่เปิดบริการขึ้นในชุมชนลีซุนาเลาใหม่ บนดอยหลวงเชียงดาว การจัดการชุมชนเป็นลักษณะ ชักนำกึ่งจ้างงาน โดยชาวบ้านมีส่วนร่วมในธุรกิจโฮมสเตย์ร้อยละ 24 ของประชากรทั้งหมด และมีส่วนร่วมในกิจกรรมท่องเที่ยวแบบรับจ้างบริการเป็นส่วนๆ ไป กิจกรรมการท่องเที่ยวมีเพียงการล่องแพและการเดินขึ้นดอยหลวงชมธรรมชาติ กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศมีอายุอยู่ในช่วง 31 – 40 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว เหตุผลในการมาท่องเที่ยวโฮมสเตย์นี้คือต้องการสัมผัสธรรมชาติที่สวยงาม ลักษณะการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มากับบริษัทท่องเที่ยว ระยะเวลาในการพำนัก 2 วัน 1 คืน นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยวจากเพื่อน ในการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวพบว่า โฮมสเตย์บ้านผานกกกได้รับความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวมากกว่าโฮมสเตย์บ้านระเปียงดาว ในด้านการให้บริการจากชาวบ้านในชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย ที่พัก อาหาร ของที่ระลึก และกิจกรรมการท่องเที่ยว ส่วนในด้านภาพลักษณ์คือความสวยงามของทัศนียภาพ โฮมสเตย์บ้านระเปียงดาวได้รับความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวมากกว่าโฮมสเตย์บ้านผานกกก

(มนตรีรัช เกิดยีน 2549) ค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามของนักท่องเที่ยวชาวไทยได้แก่ด้านปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ด้านปัจจัยด้านราคาด้านปัจจัยสถานที่ด้านปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดด้านปัจจัยด้านบุคลากรด้านปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพด้านปัจจัยด้านกระบวนการและด้านปัจจัยด้านผลผลิตและศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามของนักท่องเที่ยวชาวไทยผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์พบว่าปัจจัย 8 P's ได้แก่ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (บริการ) ปัจจัยด้านราคาปัจจัย

ด้านสถานที่ปัจจัยด้านส่งเสริมการตลาดปัจจัยด้านบุคลากรปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพปัจจัยด้านกระบวนการปัจจัยด้านประชาสัมพันธ์ให้ความสำคัญในระดับมากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยมาเที่ยวแบบโฮมสเตย์ 1-2 ครั้งมีค่าใช้จ่าย 2,001 บาทขึ้นไปและใช้ระยะเวลาในการมาเที่ยว 1-3 วัน

(วีระศักดิ์ จุลดาลัยและคณะ 2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไทยแบบที่สัมผัสวัฒนธรรมชนบทเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนแบบยั่งยืน กรณีศึกษา: บ้านอาจสามารถ ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม พบว่า ศักยภาพชุมชนไทยแบบบ้านอาจสามารถในการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ประกอบด้วย 2 ด้าน คือ 1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ชุมชนไทยแบบบ้าน อาจสามารถ มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆมากมาย และมีประสิทธิภาพ ได้แก่ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การสาธารณสุข ความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สิน 2) ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนไทยแบบ บ้านอาจสามารถมีความพร้อมหลายด้าน ได้แก่ 2.1) ด้านกายภาพ มีเส้นทางและสภาพถนน การขนส่ง การคมนาคมทางน้ำ สะดวกสามารถเดินทางได้ทุกฤดูกาล และมีป้ายสื่อความชัดเจน 2.2) ด้านข้อมูล ข่าวสาร มีตู้โทรศัพท์ สาธารณะ โทรศัพท์ วิทยุ อินเทอร์เน็ต และหอกระจายข่าวเพื่อรับข้อมูล ข่าวสารได้ตลอดเวลา 2.3) ด้านสิ่งดึงดูดใจ ชุมชนไทยแบบ บ้านอาจสามารถ มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวของชุมชนอยู่หลายประการ ได้แก่ ความดึงดูดใจด้านวัฒนธรรม ด้านสภาพธรรมชาติ และจากแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ 2.4) ด้านความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว มีทั้งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและกิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 2.5) ด้านอภยาศัย ชุมชนไทยแบบ บ้านอาจสามารถมีความเป็นมิตรต่อนักท่องเที่ยว มีทัศนคติที่ดีต่อคนรอบข้าง มีความเป็นอยู่อย่างพอเพียง ช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ตลอดจน มีความซื่อสัตย์ ต่อตนเองและผู้อื่น อันส่งผลให้การวิจัยสามารถดำเนินการเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนได้เป็นรูปธรรม ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไทยแบบโดยการนำจุดแข็งจากกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพมาพัฒนาเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยชุมชนประกอบด้วยกิจกรรมทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี การดำรงชีวิตและความสวยงามจากภูมิทัศน์ริมฝั่งแม่น้ำโขง และนำมาจัดทำแผนปฏิบัติการกิจกรรมการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และจัดทำโครงสร้างด้านบุคลากรในรูปของคณะกรรมการหมู่บ้าน ผ่านกระบวนการ AIC ได้รูปแบบของกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อบริการนักท่องเที่ยว 3 รูปแบบ คือ 1) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบเรียนรู้ภูมิปัญญาไทยแบบ 2) การท่องเที่ยวแบบศึกษาวัฒนธรรมไทยแบบ และ 3) การท่องเที่ยวแบบทางเลือก

(นงลักษณ์ อยู่เย็นดี 2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านประชากรมีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์ทั้งในพื้นที่ธรรมชาติและพื้นที่วัฒนธรรม

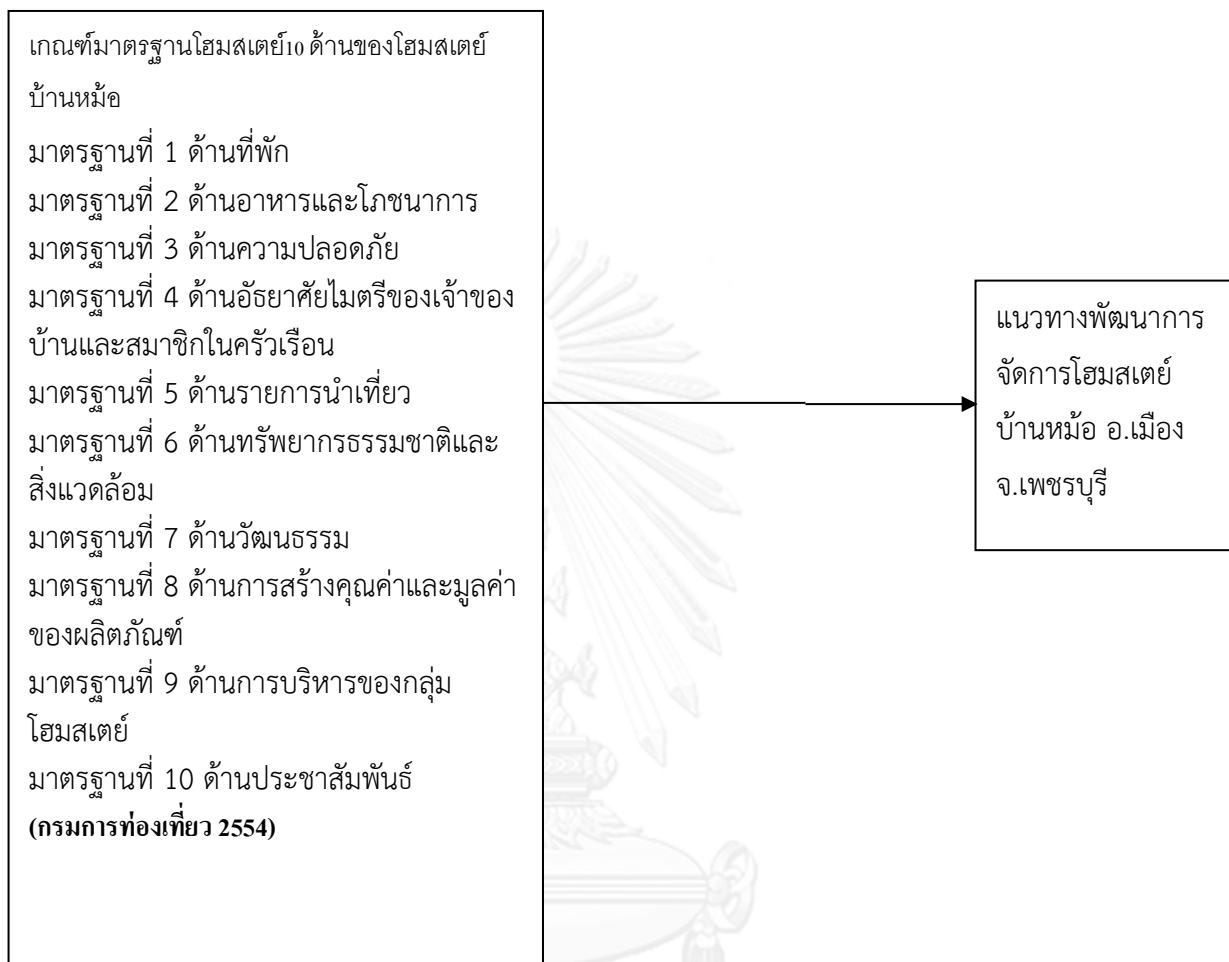
คือ อายุ อาชีพ รายได้ และภูมิลำเนา ขณะที่เพศและระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความชอบของนักท่องเที่ยว โฮมสเตย์ของทั้งพื้นที่ธรรมชาติและวัฒนธรรม คือแรงจูงใจด้านความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว แรงจูงใจในเรื่องของทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว และแรงจูงใจด้านการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจ ส่วนในพื้นที่วัฒนธรรม คือ แรงจูงใจทางด้านความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึง แรงจูงใจในการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต แรงจูงใจด้านความปลอดภัย และแรงจูงใจในเรื่องของความสะดวกสบายของสิ่งอำนวยความสะดวก ลักษณะทั่วไปของนักท่องเที่ยวพบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นโสด และเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีอายุไม่มากนัก ส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท เป็นนักเรียนนักศึกษาและมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑลมากที่สุด นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวในรูปแบบโฮมสเตย์เป็นครั้งแรกโดยมีระยะเวลาในการพักค้างแรมจำนวน 1 คืน และมีความต้องการกลับไปท่องเที่ยวอีก การเดินทางของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่นิยมเดินทางมาเอง โดยไม่ผ่านบริษัทนำเที่ยวและเดินทางมาเป็นกลุ่มใหญ่โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 29 คนต่อกลุ่ม มีการรับทราบแหล่งท่องเที่ยวเป็นสื่อจากบุคคลมากที่สุด คือ ทราบจากเพื่อน สิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการ คือ การได้เข้าไปสัมผัส เรียนรู้ ศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่และความมีน้ำใจไมตรีของคนในท้องถิ่นที่ไม่สามารถหาได้จากวิถีชีวิตคนในเมือง นอกจากนี้ นักท่องเที่ยวอยากมีส่วนร่วมร่วมกับชุมชนในการทำกิจกรรมต่างๆ อาทิ การประกอบอาชีพ การใช้ชีวิตร่วมกับชุมชน และการทำบุญตักบาตร เป็นต้น นักท่องเที่ยวมักต้องการพักค้างแรมกับชาวบ้าน ซึ่งเป็นแนวเดียวกันกับผลการศึกษาในเรื่องของการจัดลำดับความชอบของการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในด้านต่างๆ ที่พบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบโฮมสเตย์เพราะต้องการศึกษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมสูงสุด รองลงมา คือ ความต้องการใกล้ชิดธรรมชาติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY

กรอบแนวคิดการวิจัย

ข้อมูลและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว

1. ลักษณะการเดินทาง
2. ยานพาหนะในการเดินทาง
3. ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว
4. ทราบข้อมูลจากสื่อใด
5. ค่าใช้จ่าย
6. เพศ
7. อายุ
8. การศึกษา
9. อาชีพ
10. รายได้ต่อเดือน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 3 กลุ่มประชากร ได้แก่

1. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักในโฮมสเตย์
3. เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ที่รับผิดชอบดูแลโฮมสเตย์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 3 กลุ่มตัวอย่างจากประชากร ได้แก่

1. กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจโฮมสเตย์ เป็นเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์จากบ้านพักจำนวนทั้งสิ้น 32 หลัง ถือว่าเป็นประชากรในการวิจัย จำนวน 32 คน โดยทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive selection sampling method)
2. กลุ่มนักท่องเที่ยวโดยการเลือกสุ่มแบบบังเอิญนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักในโฮมสเตย์ จำนวน 323 คน เป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้มา

จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร จากสูตรหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ค็อคแรน (Cochran W. G.Sampling 1977)

$$n = p(1-p)Z^2/e^2$$

n หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

p หมายถึง สัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างกับประชากร

Z หมายถึง ค่าที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 มีค่า

เท่ากับ 1.96

e หมายถึง ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้

เกิดขึ้น

โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างกับประชากรไว้ที่ 30% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ผลการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 322.69คน หรือ 323 คน การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวนดังกล่าวใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental random sampling method)

1. เจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ที่รับผิดชอบดูแลโฮมสเตย์ถือว่าเป็นประชากรในการวิจัย จำนวน 18 คนได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ชนิดโดยเป็นแบบสำรวจและแบบสอบถามปลายปิด (ชุดที่ 1 และ ชุดที่ 2)

1. เป็นแบบสำรวจที่ผู้วิจัยใช้ในการลงสำรวจพื้นที่ด้วยตนเองโดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและเวลาเริ่มสำรวจของบ้านพักโฮมสเตย์

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับลักษณะสภาพบ้านพักโฮมสเตย์ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกรมการท่องเที่ยว 10 ด้าน เป็นแบบตรวจรายการ

2. เป็นแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโฮมสเตย์ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ(4-Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)4 ระดับ โดยกำหนดคะแนนดังต่อไปนี้

เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็น 4 คะแนน

เห็นด้วยมาก คิดเป็น 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย คิดเป็น 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็น 1 คะแนน

สำหรับการแปลผลผู้วิจัยจะนำคะแนนค่าเฉลี่ยคำตอบของความคิดเห็นมาเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยมีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

3. เป็นแบบสอบถามสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโฮมสเตย์เจ้าหน้าที่ อบต.บ้านหม้อและเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ โดยแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการ

จัดการโฮมสเตย์ในด้านต่างๆโดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ 4 ระดับ (4-Rating Scale) ซึ่งผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการกำหนดน้ำหนักคะแนนของข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ โดยกำหนดคะแนนดังต่อไปนี้

เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็น	4 คะแนน
เห็นด้วยมาก คิดเป็น	3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย คิดเป็น	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด คิดเป็น	1 คะแนน

สำหรับการแปลผลผู้วิจัยจะนำคะแนนค่าเฉลี่ยคำตอบของความคิดเห็นมาเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยมีดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.00	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

วิธีการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบสำรวจ
2. รวบรวมเนื้อหาสาระต่างๆที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนิยามศัพท์ตัวแปร กำหนดขอบเขตและการสร้างแบบสอบถามและแบบสำรวจ
3. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามและแบบสำรวจให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการด้านต่างๆของโฮมสเตย์ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

4. สร้างแบบสำรวจปลายปิดให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการด้านต่างๆของโฮมสเตย์และลงสำรวจเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกับการจัดการด้านต่างๆของโฮมสเตย์

5. สร้างแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับได้แก่ มากที่สุดมากน้อยและน้อยที่สุด

6. นำเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยในข้อ 4 และ ข้อ 5 ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

7. นำเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยตามที่ได้ดำเนินการในข้อที่ 6. ที่ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่

รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัยรองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอดรองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนกฤต สังข์เฉยอาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงศ์ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมนันทนาการ

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา

ภาควิชา นันทนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ณัฐวุฒิ สิทธิชัย

อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

พิจารณาประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่าเท่ากับ 0.96

8. นำเครื่องมือที่จะใช้ในงานวิจัย ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน จากนักท่องเที่ยวที่โฮมสเตย์บ้านถ้ำเสือ ต.ถ้ำเสือ อ.แก่งกระจาน จ.เพชรบุรี และนำข้อมูลที่ได้ไปค่าหาความเที่ยง (Reliability) โดยการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยค่าความเที่ยงที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.75

9. เมื่อนำแบบสอบถามจากข้อ 8. ลงเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มารวมกับข้อมูลของแบบสำรวจจากข้อ 4. เพื่อสร้างแบบสอบถามปลายปิดชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมี 4 ระดับ

10. นำเครื่องมือไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้ต่อไป

การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลรวม 3 รอบ โดยในแต่ละรอบจะเก็บข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน ดังนี้

ครั้งที่ 1 เก็บข้อมูลจากประชากรซึ่งเป็นเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์จำนวน 32 คน โดยได้มาโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection sampling method) โดยใช้แบบสำรวจ

ครั้งที่ 2 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักในโฮมสเตย์ จำนวน 323 คนซึ่งเป็นจำนวนที่ได้จากการคำนวณโดยใช้สูตรหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ค็อคแรน (Cochran W. G. Sampling 1977) โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานโฮมสเตย์ไทยของกรมการท่องเที่ยว 10 ด้าน แล้วนำไปสอบถามกับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักที่โฮมสเตย์บ้านหม้อระหว่างวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ.2555 ถึงวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556

ครั้งที่ 3 เก็บข้อมูลจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 100 คน ประกอบด้วย

1. เจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์จำนวน 32 คน
2. เจ้าหน้าที่ อบต. บ้านหม้อ จำนวน 18 คน
3. กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักในโฮมสเตย์ จำนวน 50 คน ที่เป็นนักท่องเที่ยวคนละกลุ่มกับรอบที่ 2 ได้ใช้แบบสอบถามที่ปรับปรุงจากการสำรวจรอบที่ 2 โดยเรียงลำดับรายการแต่ละด้านจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย แล้วนำไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจลงไปสำรวจพื้นที่ด้วยตัวเองโดยนำแบบสำรวจไปเก็บข้อมูลจากเจ้าของโฮมสเตย์จำนวน 32 หลัง และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยจะนำข้อมูลจากมาตรฐานโฮมสเตย์ 10 ด้าน มาสร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดการโฮมสเตย์ในด้านต่างๆ

3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักในโฮมสเตย์และนำข้อมูลที่ได้อมาวิเคราะห์

4. ข้อมูลจากแบบสอบถามด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางความเรียง

4.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามพฤติกรรมการท่องเที่ยว จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และการหาร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามเกี่ยวกับมาตรฐานโฮมสเตย์ จะนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดผู้วิจัยจะรวบรวม นำมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ และสรุปผล นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. เมื่อได้ผลการวิเคราะห์จากข้อที่ 4. มาแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มารวมกับข้อมูลของแบบสำรวจจากข้อ 1. และทำการสร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์ และลงเก็บข้อมูลจาก นักท่องเที่ยวที่เข้าพักในโฮมสเตย์เจ้าหน้าที่ อบต.บ้านหม้อและเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์

6. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 5. มาพิจารณาเป็นแนวทางการจัดการโฮมสเตย์ของโฮมสเตย์บ้านหม้อ และนำเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อที่จะได้นำแนวทางที่พัฒนาขึ้นนี้ไปวางแผนกำหนดนโยบายพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อต่อไป

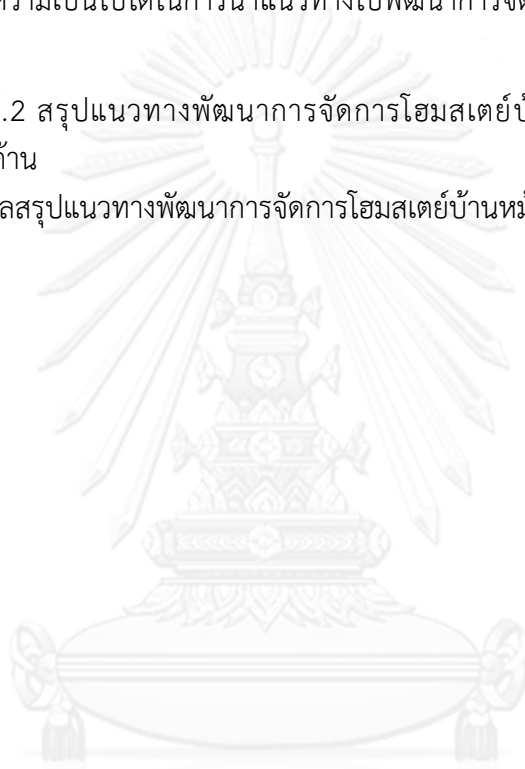
บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง “แนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี” ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมที่ได้จากการดำเนินการวิจัยทั้ง 2 ขั้นตอนมาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแยกออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 ประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลพฤติกรรมกรรท่งเท่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ข้อมูลความคิดเห็นของนักท่งเท่ยวเท่ยวเท่ยวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรรบุรี จังนวน 10 ด้าน
  - 2.1 ความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่อบต. และนักท่งเท่ยวเท่ยวเท่ยวเกี่ยวกับความเป็นไปได้อในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรรบุรี
  - 2.2 สรรูปแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรรบุรี จังนวน 10 ด้าน
3. ผลสรรูปแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อ.เมือง จ.เพชรรบุรี

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1

1. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลพฤติกรรมกรรท่งเท่ยวของนักท่งเท่ยวเท่ยว
  1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จังนวน (คน) และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จังแนกตามเพศ

เพศ	จังนวน	ร้อยละ
-----	--------	--------

ชาย	133	41.2
หญิง	190	58.8
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
18-24 ปี	79	24.5
25-31 ปี	107	33.1
32-38 ปี	49	15.2

39-45 ปี	43	13.3
45 ปีขึ้นไป	45	13.9
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 25 – 31 ปี จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	90	27.9

อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	48	14.9
ปริญญาตรี	149	46.1
สูงกว่าปริญญาตรี	135	9.9
อื่นๆ	4	1.2
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 46.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
-------	-------	--------

เกษตรกร	40	12.4
รับจ้าง	23	7.1
ค้าขาย	42	13.0
พนักงานเอกชน	63	19.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	21	6.5
ข้าราชการ	44	13.6
นักเรียน/นักศึกษา	56	17.3
ธุรกิจส่วนตัว	27	8.4
อื่นๆ	7	2.2
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานเอกชนจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	66	20.4
5,001 – 10,000 บาท	80	24.8
10,001 – 15,000 บาท	82	25.4
15,001 – 20,000 บาท	32	9.9
20,001 – 25,000 บาท	20	6.2
มากกว่า 25,000 บาท	43	13.3
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะการเดินทาง

ลักษณะการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	41	12.7
ครอบครัว	91	28.2
กลุ่มเพื่อน	161	49.8
บริษัททัวร์	28	8.7
อื่นๆ	2	0.6
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางไปกับกลุ่มเพื่อนจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามยานพาหนะในการเดินทาง

ยานพาหนะในการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
รถยนต์ส่วนตัว	41	12.7
รถเช่า / รถตู้	91	28.2
รถโดยสารประจำทาง	161	49.8
รถยนต์บริษัทนำเที่ยว	28	8.7
อื่นๆ	2	0.6
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง จำนวน 161 คนคิดเป็นร้อยละ 49.8

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว

ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ไปเช้า-เย็นกลับ	41	12.7
1 วัน	78	24.1
2-3 วัน	164	50.8
4-5 วัน	15	4.6
มากกว่า 5 วัน	7	2.2
ไม่แน่ใจ	18	5.6
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาท่องเที่ยว 2-3 วัน จำนวน 164 คนคิดเป็นร้อยละ 50.8

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสื่อที่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์บ้านหม้อ

สื่อ	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์/ วิทยู	19	5.9
หนังสือพิมพ์ / นิตยสาร	43	13.3
อินเทอร์เน็ต	123	38.0
แผ่นพับ	14	4.3
เพื่อน /ญาติ	89	27.6
ไม่เคยทราบ	23	7.1
อื่นๆ	12	3.7
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบทราบข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์บ้านหม้อจากอินเทอร์เน็ตจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวครั้งนี้ โดยประมาณ

ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
1,000 บาท หรือน้อยกว่า	82	25.4
1,001-1,500 บาท	81	25.1
1,501 - 2,000 บาท	73	22.6
2,001 - 2,500 บาท	25	7.7
2,501 - 3,000 บาท	14	4.3
มากกว่า 3,001 บาท	48	14.9
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้ ประมาณ 1,000 บาท หรือน้อยกว่าจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละตารางที่ 12 ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการไปท่องเที่ยวมากที่สุด

แหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการไปท่องเที่ยวมากที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์	38	11.8
แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	166	51.4
แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณี	64	19.8
แหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตท้องถิ่น	53	16.4
อื่นๆ	2	0.6
รวม	323	100.0

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากที่สุดจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

2.ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 10 ด้าน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านที่พัก

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านที่พัก			
1. ควรจะมีการจัดตกแต่งมุ้งพักผ่อนรอบที่อยู่อาศัยอย่างเป็นสัดส่วนเพื่อความสวยงาม	3.68	0.61	มากที่สุด
2. ควรมีการจัดแยกห้องต่างๆภายในบ้านให้เป็นสัดส่วน	3.58	0.63	มากที่สุด
3. ควรมีการดูแลเครื่องนอนให้มีความสะอาดอยู่เป็นประจำ	3.59	0.62	มากที่สุด
4. ควรมีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด	3.55	0.66	มากที่สุด
5. ห้องน้ำควรมีการแยกการใช้ห้องน้ำเพศชาย-หญิงอย่างชัดเจน	3.50	0.68	มากที่สุด
6. ควรมีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก	3.55	0.65	มากที่สุด
7. ควรมีการทำความสะอาดที่พักอยู่เป็นประจำ	3.64	0.64	มากที่สุด
8. ควรมีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีที่ที่นอนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.56	0.64	มากที่สุด
รวม	3.58	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านที่พัก โดยภาพรวม และเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับ มากที่สุด

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอาหารและโภชนาการ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านอาหารและโภชนาการ			
1. ควรมีการจัดชนิดของอาหารให้มีความหลากหลาย	3.43	0.64	มาก
2. อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่	3.50	0.59	มากที่สุด
3. ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ	3.53	0.64	มากที่สุด
4. อาหารและน้ำดื่มควรมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย	3.45	0.66	มาก
5. ควรมีการทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารและน้ำ	3.56	0.64	มากที่สุด
6. ควรมีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก	3.41	0.70	มาก
7. อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักควรเป็นอาหารของท้องถิ่นนั้นๆ	3.46	0.65	มาก
8. ควรมีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจน เช่น มีการจัดสถานที่ทิ้งเศษอาหาร เป็นต้น	3.48	0.63	มาก
รวม	3.48	0.47	มาก

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านอาหารและโภชนาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อที่ว่า “ควรมีการทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารและน้ำ” “ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ” และ “อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านความปลอดภัย

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความปลอดภัย			
1. ควรมีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้เข้าพัก	3.66	0.61	มากที่สุด
2. เจ้าของบ้านควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	3.58	0.62	มากที่สุด
3. ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา	3.54	0.70	มากที่สุด
4. ควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน	3.55	0.66	มากที่สุด
5. ควรมีการจัดของต่างๆภายในบ้านให้เป็นระเบียบ ไม่เกะกะ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เข้าพัก	3.56	0.69	มากที่สุด
6. รายการนำเที่ยวควรมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	3.59	0.61	มากที่สุด
7. ผู้นำเที่ยวควรมีการแนะนำข้อปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวระหว่างเที่ยวเพื่อความปลอดภัย	3.50	0.63	มากที่สุด
8. ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา	3.47	0.61	มาก
รวม	3.56	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านความปลอดภัย ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอธฺยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ
--------	-----------	------	-----------

คิดเห็น

ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน			
1. ควรมีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก	3.55	0.61	มากที่สุด
2. เจ้าของบ้านควรมีกิริยา มารยาทที่สุภาพ ไม่หยาบคาย	3.55	0.59	มากที่สุด
3. ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.63	0.59	มากที่สุด
4. ควรมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านพัก	3.50	0.59	มากที่สุด
5. ควรมีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ	3.41	0.57	มาก
6. เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆ ที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก	3.49	0.60	มาก
7. เจ้าบ้านควรมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก	3.58	0.62	มากที่สุด
8. เจ้าบ้านควรมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น	3.54	0.63	มากที่สุด
รวม	3.53	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ควรมีข้อมูลความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ” และ “เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆ ที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านรายการนำเที่ยว

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านรายการนำเที่ยว			
1. ควรมีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว	3.54	0.63	มากที่สุด
2. ควรมีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว	3.52	0.62	มากที่สุด
3. ควรมีมัคคุเทศก์หรือมีการประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมานำเที่ยว	3.45	0.63	มาก
4. ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการควรผ่านการยอมรับจากชุมชน	3.41	0.61	มาก
5. รายการทำเที่ยวทุกรายการควรมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน	3.44	0.60	มาก
6. ควรมีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว	3.45	0.61	มาก
7. ควรมีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสถานที่	3.51	0.59	มากที่สุด
8. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว	3.53	0.61	มากที่สุด
รวม	3.48	0.47	มาก

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านรายการนำเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ
--------	-----------	------	-----------

			คิดเห็น
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
1. ควรมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง	3.69	0.54	มากที่สุด
2. ควรมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว	3.72	0.51	มากที่สุด
3. ควรมีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและลดสภาวะโลกร้อน	3.61	0.57	มากที่สุด
4. ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน	3.48	0.58	มาก
5. ควรมีรายการนำเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ	3.55	0.61	มากที่สุด
6. ควรค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือมีความเป็นธรรมชาติที่อยู่ใกล้โฮมสเตย์	3.54	0.66	มากที่สุด
7. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก	3.51	0.62	มากที่สุด
8. ควรมีการแยกประเภทถังขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ	3.55	0.65	มากที่สุด
รวม	3.58	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อจำแนกตามปัจจัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านวัฒนธรรม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
--------	-----------	------	------------------

ด้านวัฒนธรรม

1. ควรมีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม	3.62	0.64	มากที่สุด
2. ควรมีการรักษากิจวัตรประจำวันของเจ้าของที่พักที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมให้เป็นปกติ	3.65	0.59	มากที่สุด
3. ควรมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้แก่ผู้เข้าพัก	3.58	0.58	มากที่สุด
4. เจ้าบ้านควรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจวัตรประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม	3.51	0.59	มากที่สุด
5. ควรมีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมให้แก่นักท่องเที่ยว	3.43	0.60	มาก
6. ควรมีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพักได้สวมใส่	3.31	0.66	มาก
7. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม	3.48	0.63	มาก
8. ควรมีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยว	3.49	0.68	มาก
รวม	3.51	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์			

1. ควรมีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากหรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว	3.63	0.59	มากที่สุด
2. ควรมีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.61	0.61	มากที่สุด
3. ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงามดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.49	0.64	มาก
4. ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม	3.47	0.60	มาก
5. ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิดเพื่อความหลากหลาย และเป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว	3.47	0.59	มาก
6. ควรมีการจัดบริการจัดส่งผลิตภัณฑ์ไปตามที่อยู่ของนักท่องเที่ยว	3.53	0.62	มากที่สุด
7. ควรมีการจัดทำโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ	3.60	0.59	มากที่สุด
8. ควรมีการจัดบริการ ซื้อ-ขาย ผลิตภัณฑ์ผ่านทางโทรศัพท์หรือ ทางอินเทอร์เน็ต	3.54	0.64	มากที่สุด
รวม	3.54	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว” “ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม” และ “ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิดเพื่อความหลากหลายและเป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์			

1. ควรมีการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	3.60	0.61	มากที่สุด
2. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อการบริหารอย่างเป็นระบบ	3.65	0.59	มากที่สุด
3. ควรมีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน	3.61	0.59	มากที่สุด
4. ควรมีการระบุกฎ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ	3.49	0.59	มาก
5. ควรมีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า	3.44	0.57	มาก
6. ควรมีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม	3.45	0.62	มาก
7. ควรมีการระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับผิดชอบในแต่ละด้านอย่างชัดเจน	3.53	0.65	มากที่สุด
8. ควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาเพื่อพัฒนาโฮมสเตย์ในอนาคต	3.49	0.64	มาก
รวม	3.53	3.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านประชาสัมพันธ์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านประชาสัมพันธ์			

1. ควรมีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของชุมชน	3.57	0.56	มากที่สุด
2. ควรมีการจัดทำสื่อโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวผ่านทางอินเทอร์เน็ต	3.52	0.58	มากที่สุด
3. ควรมีการวางแผนการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้ มากและหลากหลายยิ่งขึ้น	3.51	0.61	มากที่สุด
4. การประชาสัมพันธ์ควรมีเนื้อหารายละเอียดที่เกี่ยวกับ โหสมสเตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย	3.46	0.62	มาก
5. ควรมีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชัน หรือสิทธิพิเศษต่างๆเพื่อ รักษานักท่องเที่ยวกลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่ม ใหม่	3.47	0.61	มาก
6. ควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โหสมสเตย์ให้ ครอบคลุมทุกพื้นที่	3.42	0.62	มาก
7. ควรมีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.49	0.59	มาก
8. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์ โหสมสเตย์และดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.53	0.56	มากที่สุด
รวม	3.50	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโหสมสเตย์ บ้านหม้อ ด้านประชาสัมพันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 2

1. ความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโหสมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโหสมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จ รวม 10 ด้าน

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์
เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการ
โฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านที่พัก

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านที่พัก			
1. ควรจะมีการจัดตกแต่งมุมพักผ่อนรอบที่อยู่อาศัยอย่าง เป็นสัดส่วนเพื่อความสวยงาม	3.73	0.49	มากที่สุด
2. ควรมีการทำความสะอาดที่พักอยู่เป็นประจำ	3.74	0.51	มากที่สุด
3. ควรมีการดูแลเครื่องนอนให้มีความสะอาดอยู่เป็นประจำ	3.75	0.54	มากที่สุด
4. ควรมีการจัดแยกห้องต่างๆภายในบ้านให้เป็นสัดส่วน	3.72	0.56	มากที่สุด
5. ควรมีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีที่ยื่นนอนไม่ เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว	3.74	0.53	มากที่สุด
6. ควรมีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด	3.82	0.46	มากที่สุด
7. ควรมีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก	3.83	0.38	มากที่สุด
8. ห้องน้ำควรมีการแยกการใช้ห้องน้ำเพศชาย-หญิงอย่าง ชัดเจน	3.76	0.50	มากที่สุด
รวม	3.76	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการ
โฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านที่พัก ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่
อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้าน
หม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านอาหารและโภชนาการ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านอาหารและโภชนาการ			
1. ควรมีการทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารและน้ำ	3.80	0.41	มากที่สุด
2. ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ	3.78	0.41	มากที่สุด
3. อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่	3.76	0.43	มากที่สุด
4. ควรมีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจน เช่น มีการจัดสถานที่ทิ้งเศษอาหาร เป็นต้น	3.76	0.43	มากที่สุด
5. อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักควรเป็นอาหารของท้องถิ่นนั้นๆ	3.74	0.44	มากที่สุด
6. อาหารและน้ำดื่มควรมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย	3.84	0.37	มากที่สุด
7. ควรมีการจัดชนิดของอาหารให้มีความหลากหลาย	3.81	0.40	มากที่สุด
8. ควรมีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก	3.75	0.43	มากที่สุด
รวม	3.78	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านอาหารและโภชนาการ ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จ ด้านความปลอดภัย

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านความปลอดภัย			
1. ควรมีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้เข้าพัก	3.87	0.34	มากที่สุด
2. รายการนำเที่ยวควรมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว	3.87	0.34	มากที่สุด
3. เจ้าของบ้านควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	3.80	0.41	มากที่สุด
4. ควรมีการจัดของต่างๆภายในบ้านให้เป็นระเบียบ ไม่เกะกะ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เข้าพัก	3.84	0.37	มากที่สุด
5. ควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน	3.78	0.41	มากที่สุด
6. ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา	3.76	0.43	มากที่สุด
7. ผู้นำเที่ยวควรมีการแนะนำข้อปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวระหว่างเที่ยวเพื่อความปลอดภัย	3.77	0.42	มากที่สุด
8. ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา	3.86	0.35	มากที่สุด
รวม	3.82	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านความปลอดภัย ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จ ด้านอรรถศาสตร์ไม่ตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
--------	-----------	------	------------------

ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกใน
ครัวเรือน

1. ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้	3.85	0.36	มากที่สุด
2. เจ้าของบ้านควรมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก	3.81	0.40	มากที่สุด
3. ควรมีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก	3.96	0.20	มากที่สุด
4. เจ้าของบ้านควรมีกิริยา มารยาทที่สุภาพ ไม่หยาบคาย	3.81	0.40	มากที่สุด
5. เจ้าบ้านควรมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น	3.83	0.38	มากที่สุด
6.ควรมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านพัก	3.76	0.43	มากที่สุด
7. เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก	3.85	0.36	มากที่สุด
8. ควรมีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ	3.85	0.36	มากที่สุด
รวม	3.84	0.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ที่อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านรายการนำเที่ยว

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านรายการนำเที่ยว			

---

1. ควรมีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว	3.85	0.36	มากที่สุด
2. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว	3.85	0.36	มากที่สุด
3. ควรมีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว	3.83	0.38	มากที่สุด
4. ควรมีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสถานที่	3.82	0.39	มากที่สุด
5. ควรมีมัคคุเทศก์หรือมีการประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมาแนะนำเที่ยว	3.76	0.43	มากที่สุด
6. ควรมีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว	3.82	0.39	มากที่สุด
7. รายการนำเที่ยวทุกรายการควรมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน	3.85	0.36	มากที่สุด
8. ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการควรผ่านการยอมรับจากชุมชน	3.86	0.35	มากที่สุด
รวม	3.83	0.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านรายการนำเที่ยว ทั้งในภาพรวม และเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
1. ควรมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว	3.83	0.38	มากที่สุด
2. ควรมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง	3.88	0.32	มากที่สุด
3. ควรมีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการ	3.86	0.35	มากที่สุด

ห้องเที่ยวต่อธรรมชาติและลดสภาวะโลกร้อน			
4. ควรมีรายการนำเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ	3.82	0.39	มากที่สุด
5. ควรมีการแยกประเภทถึงขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ	3.88	0.32	มากที่สุด
6. ควรค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือมีความเป็นธรรมชาติที่อยู่ใกล้โฮมสเตย์	3.90	0.30	มากที่สุด
7. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก	3.84	0.37	มากที่สุด
8. ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน	3.84	0.37	มากที่สุด
รวม	3.86	0.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านวัฒนธรรม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านวัฒนธรรม			
1. ควรมีการรักษากิจวัตรประจำวันของเจ้าของที่พักที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมให้เป็นปกติ	3.72	0.45	มากที่สุด
2. ควรมีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม	3.77	0.42	มากที่สุด
3. ควรมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม	3.77	0.42	มากที่สุด

ประเพณีท้องถิ่นให้แก่ผู้เข้าพัก			
4. เจ้าบ้านควรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม	3.77	0.42	มากที่สุด
5. ควรมีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนใจให้นักท่องเที่ยว	3.77	0.42	มากที่สุด
6. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม	3.77	0.42	มากที่สุด
7. ควรมีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมให้นักท่องเที่ยว	3.77	0.42	มากที่สุด
8. ควรมีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพักได้สวมใส่	3.77	0.42	มากที่สุด
รวม	3.77	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านวัฒนธรรม ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์			
1. ควรมีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากหรือจำหน่ายให้นักท่องเที่ยว	3.89	0.31	มากที่สุด
2. ควรมีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน	3.89	0.31	มากที่สุด
3. ควรมีการจัดทำโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ	3.89	0.31	มากที่สุด
4. ควรมีการจัดบริการ ชื้อ-ขาย ผลิตภัณฑ์ผ่านทางโทรศัพท์หรือ ทางอินเทอร์เน็ต	3.89	0.31	มากที่สุด

5. ควรมีการจัดบริการจัดส่งผลิตภัณฑ์ไปตามที่อยู่ของ นักท่องเที่ยว	3.89	0.31	มากที่สุด
6. ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.89	0.31	มากที่สุด
7. ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม	3.89	0.31	มากที่สุด
8. ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิด เพื่อความหลากหลาย และเป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว	3.89	0.31	มากที่สุด
รวม	3.89	0.31	มากที่สุด

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการ
โฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ใน
ระดับมากที่สุด

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่
อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้าน
หม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์			
1. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อการ บริหารอย่างเป็นระบบ	3.81	0.40	มากที่สุด
2. ควรมีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการ ต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน	3.88	0.32	มากที่สุด
3. ควรมีการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน	3.86	0.35	มากที่สุด
4. ควรมีการระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับผิดชอบในแต่ละ ด้านอย่างชัดเจน	3.80	0.41	มากที่สุด
5. ควรมีการระบุงูฏ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ	3.80	0.41	มากที่สุด
6. ควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาเพื่อพัฒนาโฮมสเตย์ใน อนาคต	3.80	0.41	มากที่สุด

7. ควรมีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม	3.80	0.41	มากที่สุด
8. ควรมีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำ ล่วงหน้า	3.80	0.41	มากที่สุด
รวม	3.82	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 30 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการ โฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของเจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์
เจ้าหน้าที่อบต. และ นักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการ
โฮมสเตย์บ้านหม้อ ให้ประสบความสำเร็จด้านประชาสัมพันธ์

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านประชาสัมพันธ์			
1. ควรมีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวของชุมชน	3.62	0.49	มากที่สุด
2. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์ โฮมสเตย์และดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.62	0.49	มากที่สุด
3. ควรมีการจัดทำสื่อโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวผ่านทางอินเทอร์เน็ต	3.62	0.49	มากที่สุด
4. ควรมีการวางแผนการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้ มากและหลากหลายยิ่งขึ้น	3.62	0.49	มากที่สุด
5. ควรมีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว	3.62	0.49	มากที่สุด

6. ควรมีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชัน หรือสิทธิพิเศษต่างๆเพื่อ รักษานักท่องเที่ยวกลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่ม ใหม่	3.62	0.49	มากที่สุด
7. การประชาสัมพันธ์ควรมีเนื้อหารายละเอียดที่เกี่ยวกับ โฮมสเตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย	3.62	0.49	มากที่สุด
8. ควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ให้ ครอบคลุมทุกพื้นที่	3.62	0.49	มากที่สุด
รวม	3.62	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการ
โฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านประชาสัมพันธ์ ทั้งในภาพรวม และเป็นรายข้อ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางสรุปรวมการแสดงความคิดเห็น

ที่	รายการ/ด้าน	X	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ด้านที่พัก	3.58	0.52	มากที่สุด
2	ด้านอาหารและโภชนาการ	3.48	0.47	มาก
3	ด้านความปลอดภัย	3.56	0.46	มากที่สุด
4	ด้านอัยยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกใน ครัวเรือน	3.53	0.41	มากที่สุด
5	ด้านรายการนำเที่ยว	3.48	0.47	มาก
6	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.58	0.43	มากที่สุด
7	ด้านวัฒนธรรม	3.51	0.41	มากที่สุด
8	ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์	3.54	0.44	มากที่สุด
9	ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์	3.53		มากที่สุด
10	ด้านประชาสัมพันธ์	3.50	0.44	มากที่สุด

2.สรุปแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี รวม 10 ด้าน ดังนี้

2.1 แนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านที่พัก

1. ควรมีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก
2. ควรมีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด
3. ห้องน้ำควรมีการแยกการใช้ห้องน้ำเพศชาย-หญิงอย่างชัดเจน
4. ควรมีการดูแลเครื่องนอนให้มีความสะอาดอยู่เป็นประจำ
5. ควรมีการทำความสะอาดที่พักรู้เป็นประจำ
6. ควรมีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีที่ที่นอนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว
7. ควรจะมีการจัดตกแต่งมุมพักผ่อนรอบที่อยู่อาศัยอย่างเป็นสัดส่วนเพื่อความสวยงาม
8. ควรมีการจัดแยกห้องต่างๆภายในบ้านให้เป็นสัดส่วน

2.2 แนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านอาหารและโภชนาการ

1. อาหารและน้ำดื่มควรมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย
2. ควรมีการจัดชนิดของอาหารให้มีความหลากหลาย
3. ควรมีการทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารและน้ำ
4. ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ
5. อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่
6. ควรมีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจน เช่น มีการจัดสถานที่ทิ้งเศษอาหาร
- เป็นต้น
7. ควรมีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก
8. อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักควรเป็นอาหารของท้องถิ่นนั้นๆ

2.3 แนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านความปลอดภัย

1. ควรมีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้เข้าพัก
2. รายการนำเที่ยวควรมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว
3. ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา

4. ควรมีการจัดของต่างๆภายในบ้านให้เป็นระเบียบ ไม่เกะกะ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุ
- แก่ผู้เข้าพัก
5. เจ้าของบ้านควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
6. ควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน
7. ผู้นำเที่ยวควรมีการแนะนำข้อปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวระหว่างเที่ยวเพื่อความปลอดภัย
8. ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา

2.4 แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

1. ควรมีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก
2. ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
3. เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก
4. ควรมีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ
5. เจ้าบ้านควรมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น
6. เจ้าของบ้านควรมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก
7. เจ้าของบ้านควรมีกิริยา มารยาทที่สุภาพ ไม่หยาบคาย
- 8.ควรมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านพัก

2.5 แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านรายการนำเที่ยว

1. ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการควรผ่านการยอมรับจากชุมชน
2. ควรมีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว
3. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว
4. รายการทำเที่ยวทุกรายการควรมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน
5. ควรมีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว
6. ควรมีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสถานที่
7. ควรมีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว
8. ควรมีมีคัคเทศก์หรือมีการประสานงานให้มีคัคเทศก์ท้องถิ่นมานำเที่ยว

2.6 แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชุมชนควรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือคงความเป็นธรรมชาติเป็นส่วนมาก
2. ควรมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง
3. ควรมีการแยกประเภทถังขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ
4. ควรมีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและลดสภาวะโลกร้อน
5. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก
6. ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน
7. ควรมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว
8. ควรมีรายการนำเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ

2.7 แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านวัฒนธรรม

1. ควรมีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม
2. ควรมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้แก่ ผู้เข้าพัก
3. เจ้าบ้านควรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชน ดั้งเดิม
4. ควรมีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยว
5. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม
6. ควรมีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมให้แก่นักท่องเที่ยว
7. ควรมีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพักได้สวมใส่
8. ควรมีการรักษาวิถีชีวิตประจำวันของเจ้าของที่พักที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมให้เป็นปกติ

2.8 แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

1. ควรมีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากหรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว
2. ควรมีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

3. ควรมีการจัดทำโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ
4. ควรมีการจัดบริการ ซื่อ-ขาย ผลิตภัณฑ์ผ่านทางโทรศัพท์ หรือ ทางอินเทอร์เน็ต
5. ควรมีการจัดบริการจัดส่งผลิตภัณฑ์ไปตามที่อยู่ของนักท่องเที่ยว
6. ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว
7. ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม
8. ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิด เพื่อความหลากหลาย และ เป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว

2.9 แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์

1. ควรมีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และ เป็นปัจจุบัน
2. ควรมีการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
3. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อการบริหารอย่างเป็นระบบ
4. ควรมีการระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับผิดชอบในแต่ละด้านอย่างชัดเจน
5. ควรมีการระบุกฎ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ
6. ควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาเพื่อพัฒนาโฮมสเตย์ในอนาคต
7. ควรมีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม
8. ควรมีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า

2.10 แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านประชาสัมพันธ์

1. ควรมีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน
2. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ และ ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
3. ควรมีการจัดทำสื่อโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านทางอินเทอร์เน็ต
4. ควรมีการวางแผนการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มากและหลากหลายยิ่งขึ้น
5. ควรมีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
6. ควรมีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชั่น หรือสิทธิพิเศษต่างๆเพื่อรักษานักท่องเที่ยวกลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่

7. การประชาสัมพันธ์ควรมีเนื้อหารายละเอียดที่เกี่ยวกับโฮมสเตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย

8. ควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ส่วนวัตถุประสงค์รองมี 2 ข้อ คือ เพื่อศึกษาสภาพการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีและเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจ และแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจความคิดเห็นจากเจ้าของโฮมสเตย์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันของการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยใช้ข้อมูลจากแบบสำรวจในขั้นตอนที่ 1 มาเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อ จำนวน 323 คน

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยในขั้นตอนที่ 2 ไปสอบถามกลุ่ม เจ้าของบ้านโฮมสเตย์ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อกลุ่มเจ้าหน้าที่ อ.บ.ต. รวมทั้งสิ้นจำนวน 100 คน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 มาทำการวิเคราะห์ทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 2 พบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 25 – 31 ปี เป็นเพศหญิง มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน มีรายได้ต่อเดือนละ ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท มักเดินทางไปท่องเที่ยวเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อน เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางไปท่องเที่ยวครั้งหนึ่ง ๆ เป็นเวลา ระหว่าง 2-3 วัน ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจากอินเทอร์เน็ต มีค่าใช้จ่ายในการไปท่องเที่ยวแต่ละครั้งนี้ ประมาณ 1,000 บาท หรือน้อยกว่า และมักไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยว จำนวน 10 ด้าน สรุปผลการวิจัยในแต่ละด้านได้ดังนี้

1. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านที่พัก โดยภาพรวม และเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับ มากที่สุด

2. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านอาหารและโภชนาการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้อที่ว่า “ควรมีการทำความสะดวกสบายในใส่อาหารและน้ำ” “ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ” และ “อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด

3. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านความปลอดภัย ในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ควรมีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ” และ “เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

5. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านรายการนำเที่ยว ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

6. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก

7. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านวัฒนธรรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

8. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นข้อที่ว่า “ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว” “ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม” และ “ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิดเพื่อความหลากหลาย และเป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว” ที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

9. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

10. นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านประชาสัมพันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด และอยู่ในระดับมาก จำนวนเท่ากัน

ผลการวิจัยจากแบบสอบถามในขั้นตอนที่ 3 พบว่า

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีจำนวน 10 ด้าน ของกลุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่ม เจ้าของบ้านโฮมสเตย์ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อกลุ่มเจ้าหน้าที่ อ.บ.ต. รวมทั้งสิ้นจำนวน 100 คน สรุปผลการวิจัยในแต่ละด้านได้ดังนี้

1. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีด้านที่พัก ทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

2. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านอาหารและโภชนาการทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

3. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีด้านความปลอดภัย ทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

4. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านด้านอภัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

5. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านรายการนำเที่ยวทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

6. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

7. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีด้านด้านวัฒนธรรมทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

8. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

9. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ด้านด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

10. กลุ่มเจ้าของบ้านโฮมสเตย์ เจ้าหน้าที่ อ.บ.ต.และ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้าพักโฮมสเตย์บ้านหม้อมีความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีด้านประชาสัมพันธ์ ทั้งในภาพรวมและเป็นรายชื่ออยู่ในระดับมากที่สุด

2. แนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี สามารถสรุปเป็นด้านๆรวม 10 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด หรือจากความสำคัญมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดเพื่อเป็นข้อมูลให้เจ้าของบ้านโฮมสเตย์นำไปประกอบการพิจารณาจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีให้ประสบความสำเร็จ รายละเอียดมีดังนี้

1. ด้านที่พัก

1. ควรมีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก
2. ควรมีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด
3. ห้องน้ำควรมีการแยกการใช้ห้องน้ำเพศชาย-หญิงอย่างชัดเจน
4. ควรมีการดูแลเครื่องนอนให้มีความสะอาดอยู่เป็นประจำ
5. ควรมีการทำความสะอาดที่พักรอยู่เป็นประจำ
6. ควรมีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีที่ที่นอนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว
7. ควรจะมีการจัดตกแต่งมุมพักผ่อนรอบที่อยู่อาศัยอย่างเป็นสัดส่วนเพื่อความสวยงาม

2. ด้านอาหารและโภชนาการ

1. อาหารและน้ำดื่มควรมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย
2. ควรมีการจัดชนิดของอาหารให้มีความหลากหลาย
3. ควรมีการทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารและน้ำ
4. ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ
5. อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่
6. ควรมีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจน เช่น มีการจัดสถานที่ทิ้งเศษอาหาร
7. ควรมีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก
8. อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักควรเป็นอาหารของท้องถิ่นนั้นๆ

เป็นต้น

3. ด้านความปลอดภัย

1. ควรมีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้เข้าพัก
2. รายการนำเที่ยวควรมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

- ผู้เข้าพัก
3. ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา
  4. ควรมีการจัดของต่างๆภายในบ้านให้เป็นระเบียบ ไม่เกะกะ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุแก่
- ปลอดภัย
5. เจ้าของบ้านควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
  6. ควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน
  7. ผู้นำเที่ยวควรมีการแนะนำข้อปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวระหว่างเที่ยวเพื่อความ
  8. ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา
- บ้านพัก
4. **ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน**
    1. ควรมีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก
    2. ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
    3. เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก
    4. ควรมีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ
    5. เจ้าบ้านควรมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น
    6. เจ้าบ้านควรมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก
    7. เจ้าบ้านควรมีกิริยา มารยาทที่สุภาพ ไม่หยาบคาย
    - 8.ควรมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของ
  5. **ด้านรายการนำเที่ยว**
    1. ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการควรผ่านการยอมรับจากชุมชน
    2. ควรมีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว
    3. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว
    4. รายการทำเที่ยวทุกรายการควรมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน
    5. ควรมีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว
    6. ควรมีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสถานที่
    7. ควรมีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว
    8. ควรมีมัคคุเทศก์หรือมีการประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมานำเที่ยว
  6. **ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**
    1. แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชุมชนควรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือคงความเป็นธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่
    2. ควรมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง
    3. ควรมีการแยกประเภทถังขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ
    4. ควรมีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและลดสภาวะ
    5. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก
- โลกร้อน

6. ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน

7. ควรมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว

8. ควรมีรายนามเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ

7. ด้านวัฒนธรรม

1. ควรมีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม

2. ควรมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้แก่ ผู้เข้า

พัก

3. เจ้าบ้านควรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม

4. ควรมีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อสร้างความสนใจให้แก่

นักท่องเที่ยว

5. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม

6. ควรมีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม ให้แก่นักท่องเที่ยว

7. ควรมีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพักได้สวมใส่

8. ควรมีการรักษาวิถีชีวิตประจำวันของเจ้าของที่พักที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมให้เป็นปกติ

8. ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

1. ควรมีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากหรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว

2. ควรมีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

3. ควรมีการจัดทำโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ

4. ควรมีการจัดบริการ ชื่อ-ขาย ผลิตภัณฑ์ผ่านทางโทรศัพท์ หรือ ทางอินเทอร์เน็ต

5. ควรมีการจัดบริการจัดส่งผลิตภัณฑ์ไปตามที่อยู่ของนักท่องเที่ยว

6. ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว

7. ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม

8. ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิด เพื่อความหลากหลาย และเป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว

9. ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์

1. ควรมีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และ เป็นปัจจุบัน

2. ควรมีการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

3. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อการบริหารอย่างเป็นระบบ

4. ควรมีการระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับผิดชอบในแต่ละด้านอย่างชัดเจน

5. ควรมีการระบุกฎ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ

6. ควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาเพื่อพัฒนาโฮมสเตย์ในอนาคต

7. ควรมีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม
8. ควรมีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า

10. ด้านประชาสัมพันธ์

1. ควรมีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน
2. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ และดึงดูดใจนักท่องเที่ยว
3. ควรมีการจัดทำสื่อโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านทางอินเทอร์เน็ต
4. ควรมีการวางแผนการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มากและหลากหลายยิ่งขึ้น
5. ควรมีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
6. ควรมีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชัน หรือสิทธิพิเศษต่างๆ เพื่อรักษานักท่องเที่ยวกลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่
7. การประชาสัมพันธ์ควรมีเนื้อหารายละเอียดที่เกี่ยวกับโฮมสเตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย
8. ควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ให้ครอบคลุมทุกพื้นที่

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1.ด้านที่พัก

จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อ.เมือง จ.เพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านที่พักอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะควรมีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก เป็นข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนศร กล้ารอน (ธนศร กล้ารอน 2552)ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาโฮมสเตย์หมู่บ้านเบญจรงค์ดอนไก่อี อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาด้านที่พักมีการดูแลสภาพแวดล้อมบริเวณบ้าน เช่น สวนหย่อม สวนครัว ต้นไม้ ร่องน้ำ มีการปลูกต้นไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ไม้ผลอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งสอดคล้องแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาโฮมสเตย์ไทย(สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2551) ที่กล่าวว่ารูปแบบที่พักสำหรับนักท่องเที่ยวควรเป็นบ้านพักมีโครงสร้างที่ดีมีสิ่งจำเป็นพื้นฐานด้วย อาทิ ที่นอนหรือเตียงนอน หมอน น้ำประปา หรือแหล่งน้ำอื่นๆ ห้องน้ำสะอาดไม่ห่างไกลจากเมืองหรือพื้นที่เทศบาลหรือสถานที่ท่องเที่ยว มีความปลอดภัย ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่ดีและมีการทำความสะอาดที่พักและบริเวณโดยรอบบ้านพักอยู่เสมอ อาทิ เปลี่ยนผ้าปูที่นอน อุปกรณ์สำหรับการนอนส่วนตัว เป็นต้น

2.ด้านอาหารและโภชนาการ

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อ.เมือง จ.เพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านอาหารและโภชนาการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะอาหารและน้ำดื่มควรมีความสะอาด ถูกสุขลักษณะอนามัย เป็นข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องตามหลักการของการกำหนดมาตรฐานบริการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ไทย พ.ศ.2548 ในด้านอาหารและโภชนาการว่า เครื่องปรุงรสชาติของอาหารและขั้นตอนการปรุงอาหารจะต้องพิถีพิถัน สะอาดและถูกหลักโภชนาการ ภาชนะที่ใช้ในการปรุงอาหารและจาน ถ้วย ชามต้องสะอาดและปลอดภัย และต้องมีช้อนกลางภาชนะที่ใช้ปรุงอาหารและใช้รับประทานอาหารจะต้องทำความสะอาด ล้างด้วยน้ำสะอาดโดยการใช้น้ำยาล้างจาน ห้ามใช้ผงซักฟอกล้างโดยเด็ดขาดควรวางไว้ในสภาพที่สะอาดไม่มีกลิ่น อาจอยู่ในตัวบ้านหรือแยกจากตัวบ้านก็ได้ แต่ควรหมั่นทำความสะอาด หลังการปรุงอาหารทุกครั้ง น้ำที่จะนำมาใช้ดื่มต้องเป็นน้ำสะอาด หากเป็นน้ำประปา ถ้าไม่แน่ใจควรต้มในภาชนะที่สะอาดก่อนจะบรรจุขวดหรือภาชนะอื่นๆ และหากเป็นน้ำฝนที่รองไว้ในตุ่ม ต้องแน่ใจว่าหลังคาบ้านสะอาดจริง สังกะสีไม่เป็นสนิม ไม่มีฝุ่นละอองเกาะ และเก็บไว้ในตุ่มที่สะอาดมีฝาปิดมิดชิด และสอดคล้องกับการศึกษาของ ฐิตนชัย คงมัน (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์โครงสร้างการจัดการของการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดเชียงใหม่” พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากเรื่องรสชาติของอาหารและความสะอาดของอาหาร

3.ด้านความปลอดภัย

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อ.เมือง จ.เพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะควรมีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้เข้าพักและรายการนำเที่ยวควรมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว เป็นข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรกซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (ชานิกา ฉัตรสูงเนิน 2551) ได้ทำการศึกษาศักยภาพในการพัฒนาที่พักแบบโฮมสเตย์ในเขตเทศบาล ต.เวียงเชียงแสน อ.เชียงแสน จ.เชียงราย ผลการศึกษาพบว่าความต้องการและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยเกี่ยวกับลักษณะโฮมสเตย์ที่พึงประสงค์ระบุว่ามีความต้องการด้านความปลอดภัยในระดับมากในการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเมื่อเกิดเหตุการณ์กรณีฉุกเฉิน มีนักท่องเที่ยวเจ็บป่วยและมีการเตรียมความพร้อมด้านการดูแลความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและสอดคล้องกับการศึกษาของ (เปรมลักษณ์ มูลใจ 2552) ได้ทำการศึกษาการบริหารจัดการโฮมสเตย์วิถีชีวิตชนเผ่าตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย ด้านความปลอดภัยโฮมสเตย์มีการดูแลความปลอดภัยทั้งภายในโฮมสเตย์และชุมชนรวมทั้งความพร้อมในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน อาทิเช่น การตัดสื่อสัญญาณทั้งด้านนอกและด้านใน มีการติดลูกกรงเหล็กหน้าต่าง สำหรับห้องที่อยู่ชั้นล่าง รวมถึงความพร้อมในการช่วยเหลือและปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ประจำโฮมสเตย์ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ(นงลักษณ์ อยู่เย็นดี 2546) เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วม

กิจกรรมโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่พบว่าความปลอดภัยของแหล่งท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในแรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวมาเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์

4. ด้านอัยาศัยไมตรีเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อ.เมือง จ.เพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านอัยาศัยไมตรีเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน อยู่ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะควรมีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก เป็นข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรกซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกฤตยา ดำรงรัตน์ (กฤตยา ดำรงรัตน์ 2553) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความพร้อมของการให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ในอ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับความพร้อมในการให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ในอ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม ในด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน พบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นว่ามีความพร้อมมากเกี่ยวกับการกล่าวต้อนรับ สร้างความคุ้นเคยและการพูดคุยสนทนาอย่างเป็นกันเองอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับมาตรฐานโฮมสเตย์ของสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาตรฐานด้านอัยาศัยไมตรีเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน ตัวชี้วัดการต้อนรับและการสร้างความคุ้นเคยโดยระบุไว้ว่า เจ้าของโฮมสเตย์มีการแนะนำนักท่องเที่ยวกับสมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น เพื่อรู้จักและเรียนรู้วิถีชีวิตของเจ้าของบ้านผ่านกิจกรรมต่างๆ ภายในบ้าน เช่น เก็บผักสวนครัวร่วมกัน ทำกับข้าวร่วมกัน และรับประทานอาหารร่วมกัน

5. ด้านรายการนำเที่ยว

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านรายการนำเที่ยว อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการควรผ่านการยอมรับจากชุมชน เป็นข้อที่มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดมาตรฐานโฮมสเตย์ของสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่กล่าวว่ามีรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนซึ่งต้องผ่านการยอมรับจากชุมชนโดยมีการวางแผนโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกันของชุมชนและกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อกระจายรายได้ให้เกิดขึ้นในแต่ละหมู่บ้านหรือแต่ละกลุ่มกิจกรรมและมีโปรแกรมการท่องเที่ยวที่เผยแพร่สู่สาธารณะและนักท่องเที่ยวที่ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของชุมชนนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ มิ่งสรรพ์ ขาวสะอาด(2548) กล่าวว่า การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนคือการท่องเที่ยวที่มีชุมชนเป็นองค์ประกอบสำคัญทั้งในด้านการดำเนินการบริหารจัดการ การตัดสินใจ และการจัดการผลประโยชน์โดยอาศัยปัจจัยเกื้อหนุนจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ประเพณีวัฒนธรรมและกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้นตลอดจนสอดคล้องกับแนวคิดของสินธุ์

สโรบล (2549) กล่าวว่าท่องเที่ยวโดยชุมชนถือเป็นทางเลือกในการจัดการท่องเที่ยวที่ชุมชนเข้ามากำหนดทิศทางของการท่องเที่ยวบนฐานความคิดที่ว่าชาวบ้านทุกคนเป็นเจ้าของทรัพยากรและเป็นผู้มีส่วนได้เสียจากการท่องเที่ยวโดยการนำเอาทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตและวิถีการผลิตของชุมชน มาใช้เป็นต้นทุนหรือปัจจัยในการจัดการท่องเที่ยวอย่างเหมาะสมรวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความรู้ความสามารถและบทบาทที่สำคัญในการดำเนินงานตั้งแต่การตัดสินใจ การวางแผน การดำเนินงาน การสรุปบทเรียนและมุ่งเน้นให้เกิดความยั่งยืนสู่คนรุ่นลูกหลานและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นโดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของธรรมชาติเป็นสำคัญ

6. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะควรค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือมีความเป็นธรรมชาติที่อยู่ใกล้โฮมสเตย์เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรกนักท่องเที่ยวชอบสัมผัสแหล่งธรรมชาติที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติที่อยู่ใกล้โฮมสเตย์เพราะมีความสะดวกและใกล้ที่พัก สอดคล้องกับการศึกษาของ(พงระภี ศรีสวัสดิ์และคณะ 2550) เรื่องการศึกษาวิถีชีวิตและศักยภาพการจัดการกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนบนพื้นที่เกาะช้าง กิ่งอำเภอเกาะช้างจังหวัดตราด ที่พบว่ากิจกรรมทางบกที่มีศักยภาพสูงคือกิจกรรมพักผ่อนวิถีชาวบ้าน กิจกรรมนั่งช้างเที่ยวป่าชมสวน และกิจกรรมเที่ยวน้ำตก สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาโฮมสเตย์ไทยของรัตนชัย คงมัน (2548) ที่กล่าวว่าการใช้ทรัพยากรธรรมชาติสภาพแวดล้อมในชุมชนตลอดจนวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรมอื่นๆของชุมชนสามารถนำมาเป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ได้ด้วยสภาพแวดล้อมที่สามารถตอบรับกับวัตถุประสงค์ของนักท่องเที่ยวคือการพักผ่อนโดยที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ชอบการสัมผัสธรรมชาติ อาทิ การชมสวนเขอรี บัวย ชาภูระ สวนชา ยอดมะระหวาน และสอดคล้องกับมาตรฐานโฮมสเตย์ของสำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยวกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มาตรฐานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่กล่าวไว้ว่ามีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชนหรือบริเวณใกล้เคียง มีแหล่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวซึ่งอาจเป็นแหล่งธรรมชาติเช่น แม่น้ำ ภูเขา หรือแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นเช่น วัด เจดีย์ เป็นต้น หรือใช้แหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียงเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการท่องเที่ยว

7. ด้านวัฒนธรรม

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงเป็นลำดับแรกเท่ากับจำนวน 7 ข้อ ดังนี้

1. ควรมีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม
2. ควรมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้แก่ผู้เข้าพัก
3. เจ้าบ้านควรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจกรรมประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม
4. ควรมีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยว
5. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม
6. ควรมีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมให้นักท่องเที่ยว
7. ควรมีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพักได้สวมใส่

ส่วนใหญ่นี้อาจเป็นเพราะว่าวัฒนธรรมไทยมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของคนไทยอย่างมาก ดังที่ (Bronislaw 1995) ได้นำเสนอแนวคิดหลักของทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ว่าวัฒนธรรมสนองความต้องการความจำเป็นของปัจเจกบุคคล วัฒนธรรม เติบโตมาจากความต้องการจำเป็นพื้นฐาน(Basic Biological and Psychological Needs) เป็นความต้องการเบื้องต้นของมนุษย์ได้แก่ความจำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีพเพื่อให้มีชีวิตอยู่เช่นต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน การเจริญเติบโต การสืบพันธุ์ ตลอดจนผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมนั้น จะทำให้โฮมสเตย์บ้านหม้อมีจุดเด่นมากขึ้น เพราะ กิจกรรมในโฮมสเตย์บ้านหม้อนี้ มีกิจกรรมต่างๆที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมของจังหวัดเพชรบุรีอยู่มากมาย เช่น การทำขนมหวาน การจัดงานในวันสำคัญต่างๆ มีการพัฒนาสถานที่ต่าง ๆ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล รักษาวัฒนธรรมการแห่เรือ มีการสืบทอดเยาวชนให้รู้จักและร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวร่วมกิจกรรม มีการส่งเสริมรักษาและสืบทอดวัฒนธรรมเรื่องหุ่นกระบอก มีการส่งเสริมและรักษาวัฒนธรรมเรื่องหนังใหญ่ และ บ้านบางหลังที่มีอาชีพเกษตรกร มีการเพาะปลูกพืช ผลไม้ อาจจะมีการให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมโดยการช่วยเก็บผลผลิตได้ ถ้ามีการดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมและมีการส่งเสริม จะทำให้เป็นจุดเด่นและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวมากขึ้น อย่างน้อย จะทำให้ผู้มาท่องเที่ยวรู้จักวัฒนธรรม และมีการได้มาประกอบกิจกรรมร่วมกัน ทำให้คนที่ไม่รู้จักกันได้รู้จักกัน และคนที่รู้จักกันได้มีความสัมพันธ์เพิ่มขึ้น และจะมีการเล่าแบบปากต่อปากเพื่อให้คนรู้จักมากขึ้นวัฒนธรรมไทย มีความหมายครอบคลุมถึงทุกสิ่งทุกอย่างอันเป็นแบบแผนในความคิด และการกระทำที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง หรือสังคมใดสังคมหนึ่ง มนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบกฎเกณฑ์วิธีการในการปฏิบัติ การจัดระเบียบตลอดจนความเชื่อ ความนิยม ความรู้ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการควบคุม และใช้ประโยชน์จากธรรมชาติวัฒนธรรมเป็นเครื่องวัดและเครื่องกำหนดความเจริญหรือความเสื่อมของสังคม และขณะเดียวกัน วัฒนธรรมยังกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม และ ความสำคัญของวัฒนธรรมไทยอาจสรุปได้ดังนี้

1. วัฒนธรรมเป็นเครื่องสร้างระเบียบแก่สังคมมนุษย์ วัฒนธรรมไทยเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมไทย ให้มีระเบียบแบบแผนที่ชัดเจนรวมถึงผลของการแสดงพฤติกรรมตลอดจนถึงการสร้างแบบแผนของความคิด ความเชื่อ และค่านิยมของสมาชิกให้อยู่ในรูปแบบเดียวกัน

2. วัฒนธรรมทำให้เกิดความสามัคคีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สังคมที่มีวัฒนธรรมเดียวกันย่อมจะมีความรู้สึกผูกพันเดียวกัน เกิดความเป็นปึกแผ่น จงรักภักดีและอุทิศตนให้กับสังคม ทำให้สังคมอยู่รอด

3. วัฒนธรรมเป็นตัวกำหนดรูปแบบของสถาบัน เช่น รูปแบบของครอบครัวจะเห็นได้ว่าลักษณะของครอบครัวแต่ละสังคมต่างกันไป ทั้งนี้เนื่องจากวัฒนธรรมในสังคมเป็นตัวกำหนดรูปแบบ เช่น วัฒนธรรมไทยกำหนดเป็นแบบสามีภรรยาเดียว ในอีกสังคมหนึ่งกำหนดว่าชายอาจมีภรรยาได้หลายคน หรือหญิงอาจมีสามีได้หลายคน ความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานเป็นสิ่งที่ดีหรือเป็นเรื่องขัดต่อศีลธรรม

4. วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือช่วยแก้ปัญหา และสนองความต้องการของมนุษย์ มนุษย์ไม่สามารถดำรงชีวิตภายใต้สิ่งแวดล้อมได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้นมนุษย์ต้องแสวงหาความรู้จากประสบการณ์ที่ตนได้รับการประดิษฐ์คิดค้นวิธีการใช้ทรัพยากรนั้นให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตและถ่ายทอดจากสมาชิกรุ่นหนึ่งไปสู่สมาชิกรุ่นต่อไปได้โดยวัฒนธรรมของสังคม

5. วัฒนธรรมช่วยให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้า หากสังคมใดมีวัฒนธรรมที่ดีงามเหมาะสม เช่น ความมีระเบียบวินัย ขยัน ประหยัด อุตุน การเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว เป็นต้น สังคมนั้นย่อมจะเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว

6. วัฒนธรรมเป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ของชาติ คำว่า เอกลักษณ์ หมายถึง ลักษณะพิเศษหรือลักษณะเด่นของบุคคลหรือสังคม ที่แสดงว่าสังคมหนึ่งแตกต่างไปจากอีกสังคมหนึ่ง เช่น วัฒนธรรมการบปะกันในประเทศไทย จะมีการยกมือไหว้กันแต่ในสังคมญี่ปุ่นใช้การคำนับกัน เป็นต้น (สถาบันส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้)

8. ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรกทุกรายการที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโฮมสเตย์ได้จัดให้มีผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนและผลิตภัณฑ์เป็นของขึ้นชื่อของชุมชน ในราคาที่เหมาะสมซึ่งให้บริการโดยคนในชุมชนที่เป็นมิตรและพร้อมช่วยเหลืออย่างเต็มใจทำให้ทุกรายการของด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นพอๆ กัน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เมื่อมีการสร้างผลิตภัณฑ์จากชุมชน จะเป็นการสร้างรายได้และเป็นการเผยแพร่เอกลักษณ์ของชุมชนนั้นๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวอีกด้วย จึงทำให้ออกจากจะทำให้มีรายได้เพิ่มในชุมชนแล้ว ยังทำให้นักท่องเที่ยวชื่นชอบและกลับมาใช้บริการโฮมสเตย์และซื้อผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพิ่มขึ้น มีการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่เป็นของฝาก เช่น ปัจจุบันนอกจากขนมไทยพื้นเมืองของจังหวัดเพชรบุรีแล้วในพื้นที่ใกล้เคียงโฮมสเตย์ ยังมีผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงคือขนมทองม้วนกะทิสด วุ้นน้ำตาลโตนด ผลิตภัณฑ์จากน้ำตาลโตนด ผลิตภัณฑ์จากต้นตาลซึ่งมีมากจังหวัดเพชรบุรีผลไม้ที่ปลูกมาก เช่น ละครุด ผลิตภัณฑ์จากกล้วยและอื่นๆอีกมาก สอดคล้องกับเนื้อหาในเว็บไซ์ของ สถาบันฮาลาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ได้มีการจัดตั้งโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยมีความเป็นมาคือ ในสถานการณ์ปัจจุบัน ผู้ประกอบการภายในประเทศมีอยู่หลายระดับทั้งที่เป็น

ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ขนาดกลาง และขนาดย่อม รวมถึงผู้ผลิตในชุมชนผู้ประกอบการบางราย สามารถผลิตสินค้าเพื่อส่งออกได้แต่ยังมีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เป็นผู้ประกอบการขนาดย่อมและผู้ผลิตในชุมชนที่ต้องการการพัฒนาและการส่งเสริมเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้มอบหมายให้สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจัดทำโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนขึ้นเพื่อเสริมสร้างให้ชุมชนนำภูมิปัญญาและทรัพยากรในท้องถิ่นมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ(เปรมลักษณ์ มูลใจ 2552) พบว่าโฮมสเตย์ได้จัดพื้นที่เพื่อใช้สำหรับการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของในชุมชนและผลิตภัณฑ์ที่เป็นของขึ้นชื่อของดอยแม่สลองในราคาที่เหมาะสมซึ่งให้บริการโดยคนในชุมชนที่เป็นมิตรและพร้อมช่วยเหลืออย่างเต็มความเต็มใจซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมการตลาด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ อ้างถึงในรัตนชัย คงมัน, 2548) ที่กล่าวว่า ผลิตภัณฑ์ หมายถึง สิ่งที่เสนอขายโดยธุรกิจเพื่อสนองความต้องการของลูกค้าเพื่อให้เกิดความพึงพอใจ ผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายอาจจะมีตัวตนหรือไม่มีตัวตนก็ได้ ผลิตภัณฑ์จึงประกอบด้วยสินค้า บริการ ความคิด สถานที่ องค์กรหรือบุคคล ผลิตภัณฑ์ต้องมีอรรถประโยชน์ มีมูลค่าในสายตาของลูกค้า จึงมีผลทำให้ผลิตภัณฑ์สามารถขายได้ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ(อยุธยา 2550) เรื่อง”ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของโฮมสเตย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”ที่พบว่าปัจจัยที่มีคะแนนสูงเมื่อทำการเปรียบเทียบความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการบริการโฮมสเตย์ด้วยเทคนิค IPA คือปัจจัยทางการตลาดด้านบุคลากร แสดงให้เห็นว่ามูลค่าเพิ่มที่โฮมสเตย์ได้นำเสนอผลิตภัณฑ์ที่จัดจำหน่ายโดยบุคลากรที่เป็นคนในชุมชนด้วยบริการที่เหมาะสมสามารถทำให้นักท่องเที่ยวที่มีความพึงพอใจมากได้เช่นกัน

9. ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีให้ประสบความสำเร็จด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ อยู่ในระดับมากที่สุดโดยเฉพาะควรมีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่าง ๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบันเป็นข้อที่มีคะแนนสูงเป็นลำดับแรกสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาโฮมสเตย์ไทย สอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาโฮมสเตย์ไทย สำนักพัฒนาบริการท่องเที่ยว(สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2551) ที่ว่าการจัดการเรื่องการควรเป็นการรวมกลุ่มจัดตั้งในรูปแบบ สหกรณ์/ชมรม/สหกรณ์จัดกิจกรรมที่พิกสัมพันธ์วัฒนธรรมชนบท โดยสมาชิกและคนในชุมชนต้องมีความเข้าใจและมีส่วนร่วมในการจัดการ สำหรับการจองที่พักสามารถทำได้หลายวิธี อาทิ การจองทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ และจองเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งการจองที่พักควรได้รับการตอบสนองโดยทันทีเพื่อเป็นการยืนยันการเข้าพักของนักท่องเที่ยวและผู้ประสานงานควรส่งรายละเอียดให้กับนักท่องเที่ยวเพื่อศึกษาก่อนการเข้าพักแสดงให้เห็นว่า โฮมสเตย์ได้มีการดำเนินงานตามแนวคิดการพัฒนาโฮมสเตย์ไทยได้อย่างเหมาะสมและสามารถสร้างความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยวได้มากอีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ(ธนศร กล้ารอน 2552) เรื่องแนวทางการพัฒนาโฮมสเตย์หมู่บ้าน

เบญจรงค์ดอนไก่อี อำเภอกะทู้ม่วน จังหวัดสมุทรสาคร ที่พบว่า ด้านการจัดการ การบริหาร จัดการภายในชุมชนหมู่บ้านเบญจรงค์มีการกำหนดข้อปฏิบัติของนักท่องเที่ยวเพื่อไม่ให้เกิดปัญหา ขัดแย้งต่อวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และ ความเชื่อของชุมชนมีรายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม และ ค่าบริการต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวทราบอย่างชัดเจน อาทิ ค่าที่พัก/คน/คืน ค่าอาหาร/คน/ต่อมื้อ ค่าน้ำดื่ม /คน ต่อกลุ่ม เป็นต้น มีระบบการจองบ้านพักล่วงหน้า ผ่านทางโทรศัพท์ แฟกซ์ อินเทอร์เน็ต ไปรษณีย์ จองโดยตรงกับกรรมการของโฮมสเตย์หรือจองผ่านบริษัทนำเที่ยว และที่สำคัญมีการบริหารจัดการในด้านการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของชุมชนอย่างชัดเจนสอดคล้อง กับแนวคิดของ(โชติพัฒน์ ศรีณิตเกียรติ 2554) ศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้บริการโรงแรมของ นักท่องเที่ยวไทยในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บริการ คือ ทำเลที่ตั้ง บรรยากาศและราคาห้องพัก และความคุ้มค่าของราคาห้องพัก

ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ถ้ามีการชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมต่างๆเพื่อทำให้เกิดความโปร่งใส จะทำให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดความสงสัยในค่าธรรมเนียมในด้านต่างๆ และถ้ามีข้อมูล จะทำให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเลือกเข้าใช้บริการได้เร็วขึ้น และหากราคามีความยุติธรรม จะทำให้นักท่องเที่ยวไม่รู้สึกว่าคุณเอาเปรียบ และเป็นปัจจัยในการตัดสินใจในการเข้าใช้ครั้งต่อไปนั่นเอง

10. ด้านประชาสัมพันธ์

จากผลการวิจัยพบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวทางไปพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้าน หม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ให้ประสบความสำเร็จด้านประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะ ควรมีการจัดทำสื่อโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านทางอินเทอร์เน็ต เป็นข้อที่ มีคะแนนค่าเฉลี่ยสูงเป็นลำดับแรก สอดคล้องกับ (ทัตดาว บุญปัญญาโรจน์ 2550) ที่ได้ศึกษาแนว ทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว วนอุทยานภูชี้ฟ้า ตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผลการศึกษา พบว่า การบริการข่าวสารข้อมูลยังขาดข้อมูลรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยวสำหรับบริการ นักท่องเที่ยว ป้ายสัญลักษณ์ยังขาดความชัดเจน และขาดกิจกรรมทางการท่องเที่ยวและองค์ประกอบ ของแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนวัดพระบาทห้วยต้มพบว่า ด้านสิ่งดึงดูดใจด้านความสะดวกในการเข้าถึง และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีจุดอ่อนในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวก คือ การให้บริการอาหารและ เครื่องดื่มที่ไม่หลากหลายและการให้บริการด้านข้อมูล และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ(ชู เกียรติ ไชยวุฒิ 2554) เรื่องทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการโฮมสเตย์ของ กลุ่มนักท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี ที่พบว่าการให้ข้อมูลกับ นักท่องเที่ยวทั้งก่อนการเดินทางและในระหว่างการเดินทางในแหล่งท่องเที่ยวไม่เพียงพอ ดังนั้นนัก จัดการจึงควรพิจารณาในประเด็นของการให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวทั้งก่อนการเดินทาง และ ระหว่างการ เดินทางท่องเที่ยวในพื้นที่ การให้ข้อมูลก่อนการเดินทางจะมีประโยชน์ในแง่ที่ว่านักท่องเที่ยวสามารถ เตรียมตัวและสร้างความคาดหวังเกี่ยวกับแหล่งที่จะเดินทางได้อย่างถูกต้อง ทั้งนี้อาจมีการจัดทำ

WebSiteสำหรับโสมสเตย์ในประเทศไทยโดยเฉพาะเพื่อเป็นฐานข้อมูลให้กับนักท่องเที่ยวที่สนใจการท่องเที่ยวในลักษณะนี้ ข้อดีของการทำWebSiteคือ ข้อมูลสามารถกระจายได้กว้างขวาง นักท่องเที่ยวได้เห็นทั้งภาพและข้อมูล ซึ่งจะช่วยในการเตรียมตัวและการสร้างความคาดหวังที่ถูกต้อง แต่ทั้งนี้ต้องมีผู้ดูแลรักษาระบบและปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ(ชานิกา ฉัตรสูงเนิน 2551) เรื่องศักยภาพในการพัฒนาที่พักแบบโสมสเตย์ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสน อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายพบว่า ความต้องการและความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยเกี่ยวกับลักษณะโสมสเตย์ที่พึงประสงค์ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่ามีความต้องการด้านการส่งเสริมการตลาดในระดับมาก โดยมีความต้องการคู่มือแนะนำเที่ยว การเผยแพร่ข้อมูลการท่องเที่ยวทางอินเทอร์เน็ต ที่จะช่วยแนะนำให้นักท่องเที่ยวได้รับข้อมูลที่สำคัญต่าง ๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจและเตรียมตัวก่อนเดินทาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้เกี่ยวข้องกับโสมสเตย์บ้านหม้อควรนำแนวทาง...ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ไปพัฒนาการจัดการโสมสเตย์บ้านหม้อ
2. ผู้เกี่ยวข้องกับโสมสเตย์ที่อื่นสามารถนำแนวทางนี้ไปประยุกต์ให้เหมาะสมกับแต่ละธุรกิจโสมสเตย์นั้นๆ
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์โสมสเตย์บ้านหม้อ ผ่านทาง อินเทอร์เน็ต เช่นทำเว็บไซต์ของโสมสเตย์บ้านหม้อด้วยตนเอง โดยการจัดอบรมการสร้างเว็บไซต์ โสมเพท ให้แก่เจ้าหน้าที่ของ อบต.บ้านหม้อ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการของโสมสเตย์บ้านหม้อ

2. ควรศึกษาพัฒนาแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชน กับ อบต.บ้านหม้อ
3. ควรพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมการบริหารจัดการธุรกิจที่พิกแบบโฮมสเตย์ ให้แก่เจ้าหน้าที่และชาวบ้านใน อบต.บ้านหม้อ
4. ควรศึกษาผลกระทบในด้านต่างๆ ทั้งด้านสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมที่เกิดจากประกอบธุรกิจที่พิกแบบโฮมสเตย์ ของ อบต.บ้านหม้อ

รายการอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2554). "มาตรฐาน 10 ด้านของโฮมสเตย์".
- กฤตยา ดำรงรัตน์ (2553). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความพร้อมของการให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันทิมา อภิวิสุทธิรักษ์ (2552). พฤติกรรมและปัจจัยด้านการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการบ้านพักโฮมสเตย์ ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงครามของนักท่องเที่ยวชาวไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จันทิมา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการโฮมสเตย์ที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมาของนักท่องเที่ยวชาวไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชานิกา ฉัตรสูงเนิน (2551). ศักยภาพในการพัฒนาที่พักแบบโฮมสเตย์ในเขตเทศบาลตำบลเวียงเชียงแสนอำเภอเวียงแสนจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ชูเกียรติ ไชยวุฒิ (2554). ทัศนคติและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการโฮมสเตย์ของกลุ่มนักท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่ง อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โชติพัฒน์ ศรีนิสิตเกียรติ (2554). การศึกษาพฤติกรรมการเลือกใช้บริการโรงแรมของนักท่องเที่ยวในเมืองจังหวัดเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัชชา ชัยวังเย็น (2554). บทบาทขององค์กรปกครองท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในพื้นที่กรณีศึกษา เทศบาลตำบลแม่ยาว อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. มหาบัณฑิต, มหาลันนเรศวร.
- ณิชาร ณิชเจริญลาภ (2550). การจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของชุมชนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หัตถดาว บุญปัญญาโรจน์ (2550). แนวทางการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว วนอุทยานภูชี้ฟ้าตามหลักการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนสร กล้ารอน (2552). แนวทางการพัฒนาโฮมสเตย์หมู่บ้านเบญจรงค์ดอนไก่อี อำเภอกระทุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นงลักษณ์ อยู่เย็นดี (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นักรบ ระวีการณ (2545). การติดตามผลการฝึกอบรมโครงการกำหนดมาตรฐานต้นแบบที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- เปรมลักษณ์ มูลใจ (2552). การบริหารจัดการโฮมสเตย์วิถีชีวิตชนเผ่าตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- พงษ์ศรี ศรีสวัสดิ์และคณะ (2550). การศึกษาวิถีชีวิตและศักยภาพการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวทางธรรมชาติอย่างยั่งยืนบนพื้นที่เกาะช้าง กิ่งอำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.
- พัชรินทร์ เรืองทอง และคณะ (2555). กลยุทธ์การตลาดที่เหมาะสมสำหรับตลาด 100 ปี ศาลเจ้าโรงทอง จังหวัดอ่างทอง, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.

- ภัทรพล ศรีสุบรรณ (2553). การศึกษาเรื่องภาวะเศรษฐกิจกับยอดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดลำพูน การวิจัยปัญหาเศรษฐกิจปัจจุบัน. ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มนตรีรัช เกิดยิน (2549). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวโฮมสเตย์ในจังหวัดสมุทรสงครามของนักท่องเที่ยวชาวไทย. ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วีระศักดิ์ จุลดาชัยและคณะ (2548). การสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมไทยแสบแบบที่สัมผัสวัฒนธรรมชุมชนเพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจชุมชนแบบยั่งยืน กรณีศึกษา: บ้านอาจสามารถ ตำบลอาจสามารถ อำเภอเมืองจังหวัดนครพนม, มหาวิทยาลัยนครพนม.
- วุฒิยา สาหร่ายทอง และคณะ (2554). พฤติกรรมและปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สถาบันฝึกอบรมวิชาการโรงแรมและท่องเที่ยวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2545). "การท่องเที่ยวและการจัดการโรงแรมแนวใหม่และประเด็น (tourism and hotel management : Trend's and Issues)." สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2542). รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.
- สถาบันส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้. "ความสำคัญของวัฒนธรรมไทย."
- สาระคดี. องค์ประกอบการท่องเที่ยว(Tourism Element).
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550-2554). "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่10."
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2551). "การใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย พ.ศ. 2548."
- สุนิสา มามาก (2553). รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อสร้างศักยภาพโฮมสเตย์ กรณีศึกษา: บ้านอาลี โฮมสเตย์อำเภอลำปาง จังหวัดสุรินทร์. มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวรรณชัย ฤทธิรักษ์. (2548). "อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกับการพัฒนาสังคม."
- อยุธยา, ศ. ส. ณ. (2550). ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริการของโฮมสเตย์ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง. ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์ (2556). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดราชบุรี. ปรินญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร)
- อุไรรัตน์ อุดมพงษ์ (2556). การบริหารจัดการตลาดเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (ประสานมิตร).
- Coltman (1989). "Tourism Marketing."
- Davidson (1993). "Tourism."
- Holloway JC (1988). "Marketing for Tourism."
- Robert C.Mill, a. C. R. G. (1955). "principle,practice and philosophies ".
Tourism of World. (2554).
- Bronislaw, M. (1995). "Magic Science and Religion."
- Cochran W. G.Sampling (1977). "Techniques. 3rded."
- Coltman (1989). "Tourism Marketing."
- Davidson (1993). "Tourism."

Deming W. Edwards (1982). "Out of the Crisis. MIT Center for Advanced Engineering Study."

Fayol Henry (1916). "General and Industrial Management."

Holloway JC (1988). "Marketing for Tourism."

Louis A. Allen (1973). "Professional Management ; New Concepts and Proven Practices."

Mintzberg, H. (1989). "The Mintzberg on Management : Inside our Strange World of Organizations."

Robert C. Mill, a. C. R. G. (1955). "principle, practice and philosophies".

Shewhart , W. A. (1980). "Economic Control of Quality of Manufactured Product."

Taylor, F. W. (1911). "Principles of Scientific Manager."

Tourism of World. (2554).

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเรื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุศลวิชิตชัยรองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอดรองคณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนภฤต สังข์เฉยอาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงศ์ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจกรรมนันทนาการ

สำนักการกีฬา กรมพลศึกษา

ภาควิชา นันทนาการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ณัฐวุฒิ สิทธิชัย

อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ภาคผนวก ข

เครื่องมือในการทำวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

เครื่องมือในการทำวิจัย

สำรวจข้อมูลทั่วไปของโฮมสเตย์

แบบสำรวจสำหรับการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง แบบสำรวจฉบับนี้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการโฮมสเตย์ของโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

แบบสำรวจนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโฮมสเตย์ ลักษณะของแบบสำรวจเป็นแบบเติมข้อมูลในช่องว่าง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจลักษณะโฮมสเตย์ 10 ด้าน ลักษณะของแบบสำรวจเป็นแบบตรวจ

รายการ(Checklis)

นายชญาณต์ดนัย คุปตะวินทุ

นิสิตบัณฑิตศึกษา ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของโฮมสเตย์

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลต่อไปนี้ตามความเป็นจริง

1. ชื่อบ้าน.....
2. ชื่อเจ้าของบ้าน.....
3. ที่ตั้ง.....
4. วันเดือนปีที่สำรวจ.....
 เวลาที่สำรวจ.....
 เริ่มเวลา.....
 สิ้นสุดเวลา.....

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของโฮมสเตย์ในด้านต่างๆ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับลักษณะความเป็นจริงของบ้านพักโฮมสเตย์ในด้านต่างๆต่อไปนี้

- ถ้าบ้านพักโฮมสเตย์มีสภาพอยู่ เช่น มีความสะอาด จัดให้มี มีการตกแต่ง ให้ทำเครื่องหมาย/ ลงในช่องมี/จัด/ทำ/แต่ง
- ถ้าบ้านพักโฮมสเตย์ไม่มีสภาพอยู่ เช่น ไม่มีความสะอาด ไม่จัดให้มี ไม่มีการตกแต่ง ให้ทำเครื่องหมาย/ลงในช่องไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง

ลักษณะโฮมสเตย์10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ ทำ/ไม่แต่ง
1) ด้านที่พัก		
1.มีการจัดตกแต่งมุ้งพักผ่อนรอบที่อยู่อาศัยอย่างเป็นสัดส่วน สวยงาม		
2.ห้องต่างๆภายในบ้านมีการจัดแยกเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน		
3.ที่นอนมีความสะอาด		
4.มีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด		
5.ห้องน้ำมีการแยกเพศชาย-หญิง		
6.มีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก		
7.มีการทำความสะอาดที่พักอย่างสม่ำเสมอ		
8.มีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีที่ที่นอนไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว		
9.อื่นๆ โปรด ระบุ.....		

ลักษณะโฮมสเตย์10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ ทำ/ไม่แต่ง
2)ด้านอาหารและโภชนาการ		
1.ชนิดอาหารมีความหลากหลาย		
2.อาหารมีคุณค่าโภชนาการครบ 5 หมู่		
3.มีน้ำดื่มไว้บริการแก่ผู้เข้าพัก		
4.อาหารและน้ำดื่มมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย		
5.ภาชนะใส่อาหารและน้ำมีความสะอาด		
6.มีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก		
7.อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักเป็นอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น		
8.มีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจน เช่น มีการจัดสถานที่ทิ้ง เศษอาหาร เป็นต้น		
9.อื่นๆ โปรด ระบุ.....		

ลักษณะโสมสแตย์10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง
3)ด้านความปลอดภัย		
1.มีอาสาสมัครประจำบ้านไว้บริการผู้เข้าพัก		
2.เจ้าชองบ้านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น		
3.มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา		
4.มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน		
5.มีการจัดของต่างๆภายในบ้านเป็นระเบียบ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เข้าพัก		
6.รายการนำเที่ยวมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว		
7.ผู้นำเที่ยวมีการแนะนำข้อปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวระหว่างเที่ยวเพื่อความปลอดภัย		
8.ผู้นำเที่ยวมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว		
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....		

ลักษณะโศกสมตย์10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง
4) ด้านอริยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน		
1.มีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก		
2.เจ้าของบ้านมีกิริยาที่สุภาพ ไม่หยาบคาย		
3.มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้		
4.มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของที่พัก		
5.มีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ		
6.เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่กระทำการใดๆที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก		
7.เจ้าของบ้านมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก		
8.เจ้าบ้านมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น		
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....		

ลักษณะโสมสแตร์ 10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง
5) ด้านรายการนำเที่ยว		
1.มีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว		
2.มีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว		
3.มีมัคคุเทศก์หรือมีการประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมานำเที่ยว		
4.ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการต้องผ่านการยอมรับจากชุมชน		
5.รายการทำเที่ยวทุกรายการมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน		
6.มีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว		
7.มีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสถานที่		
8.มีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว		
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....		

ลักษณะโฮมสเตย์10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง
6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
1.มีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง		
2.มีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว		
3.มีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและลดสถานะโลกร้อน		
4.มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสถานะโลกร้อน		
5.มีรายการนำเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ		
6.แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ		
7.มีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก		
8.มีการแยกประเภทถังขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ		
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....		

ลักษณะโสมสแตร์ 10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง
7) ด้านวัฒนธรรม		
1.มีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น		
2.มีการรักษาวิถีชีวิตชุมชนคงไว้เป็นกิจวัตร		
3.มีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นแก่ผู้เข้าพัก		
4.เจ้าบ้านให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจวัตรประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชน		
5.มีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยว		
6.มีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพัก		
7.มีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม		
8.มีบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนใจแก่นักท่องเที่ยว		
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....		

ลักษณะโสมสแตย์10 ด้าน	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง
8) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์		
1.มีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากไว้จำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว		
2.มีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน		
3.ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม		
4.ราคาของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสม		
5.ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย		
6.มีการจัดส่งผลิตภัณฑ์ให้แก่ที่อยู่ของนักท่องเที่ยว		
7.มีการจัดทำโฆษณาผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ		
8.มีการซื้อ ขายผลิตภัณฑ์ทางโทรศัพท์ หรือ ทางอินเทอร์เน็ต		
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....		

ลักษณะโฮมสเตย์10 ด้าน	มี/จัดทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง
9) ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์		
1.มีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน		
2.มีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์		
3.มีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน		
4.มีการระบุงฎ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ		
5.มีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า		
6.มีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม		
7.มีการระบุตำแหน่งผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน		
8.มีการจัดทำแผนพัฒนาโฮมสเตย์ในอนาคต		
9.อื่นๆ โปรด ระบุ.....		

ลักษณะโฮมสเตย์10 ด้าน	มี/จัดทำ/ แต่ง	ไม่มี/ไม่จัดทำ/ไม่แต่ง
10) ด้านประชาสัมพันธ์		
1.มีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน		
2.มีการจัดทำสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางอินเทอร์เน็ต		
3.มีการวางแผนการเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น		
4.การประชาสัมพันธ์มีเนื้อหาสาระละเอียดเกี่ยวกับโฮมสเตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย		
5.มีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชั่น หรือสิทธิพิเศษต่างๆเพื่อเพิ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่		
6.มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์อย่างเพียงพอ		
7.มีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว		
8.มีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์และดึงดูดนักท่องเที่ยว		
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....		

ตรวจสอบว่าได้ทำการสำรวจบ้านพักโฮมสเตย์ทุกด้านแล้ว หากมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตได้ในบ้านพักโฮมสเตย์เพิ่มให้เขียนรายละเอียดลงในที่ว่างข้างล่างนี้

.....
 .....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 CHULALONGKORN UNIVERSITY

เครื่องมือในการทำวิจัย

แบบสอบถามชุดที่ 1 แบบสอบถามนักท่องเที่ยว

แบบสอบถาม

เรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรการกีฬา แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตรการกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการโฮมสเตย์ของโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

จึงขอความกรุณาจากท่าน กรอกแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้นซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ได้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์ใน

ด้านต่างๆ กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ตอบคำถามครบทุกข้อก่อนส่งแบบสอบถามกลับคืน และผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

นายชญาณต์ดนัย คุปตะวินทุ

นิสิตบัณฑิตศึกษา ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตรการกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1.เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

18-24 ปี 25-31 ปี 32-38 ปี 39-45 ปี 45 ปีขึ้นไป

3.การศึกษา

มัธยมศึกษา อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4.อาชีพ

เกษตรกร รับจ้าง ค้าขาย พนักงานเอกชน พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ข้าราชการ นักเรียน/นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5.รายได้ต่อเดือน

ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001 – 10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท 15,001 – 20,000 บาท
 20,001 – 25,000 บาท มากกว่า 25,000 บาท

6. ลักษณะการเดินทาง

คนเดียว ครอบครัว กลุ่มเพื่อน บริษัททัวร์ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

7. ยานพาหนะในการเดินทาง

รถยนต์ส่วนตัว รถเช่า / รถตู้
 รถโดยสารประจำทาง
 รถยนต์บริษัทนำเที่ยว
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

8. ระยะเวลาที่มาท่องเที่ยว

ไปเช้า-เย็นกลับ 1 วัน 2-3 วัน 4-5 วัน มากกว่า 5 วัน ไม่แน่ใจ

9. ท่านทราบข้อมูลเกี่ยวกับโฮมสเตย์บ้านหม้อจากสื่อใดบ้าง

โทรทัศน์/ วิทยุ หนังสือพิมพ์ / นิตยสาร อินเทอร์เน็ต แผ่นพับ เพื่อน /ญาติ
 ไม่เคยทราบ อื่นๆ (โปรดระบุ).....

10. ค่าใช้จ่ายในการมาท่องเที่ยวครั้งนี้โดยประมาณ

ต่ำกว่า 1,000 บาท 1,001-1,500 บาท 1,501 - 2,000 บาท 2,001 - 2,500 บาท
 2,501 - 3,000 บาท มากกว่า 3,001 บาท

11. หากมีการจัดเส้นทางท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทใดที่ท่านต้องการไปท่องเที่ยวมากที่สุด

- แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
- แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประเพณี
- แหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตท้องถิ่น
- อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย✓ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในด้านต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับมากที่สุดให้เขียนเครื่องหมาย✓ลงในช่องระดับความคิดเห็น มากที่สุด

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับมาก ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับความคิดเห็น มาก

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับน้อย ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับความคิดเห็น น้อย

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับน้อยที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ลงในช่องระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1) ด้านที่พัก				
1. ควรจะมีการจัดตกแต่งมมูมพักรบอบทที่อยู่อาศัยอย่าง เป็นสัดส่วนเพื่อความสวยงาม				
2. ควรมีการจัดแยกห้องต่างๆภายในบ้านให้เป็นสัดส่วน				
3. ควรมีการดูแลเครื่องนอนให้มีความสะอาดอยู่เป็น ประจำ				
4. ควรมีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด				
5. ห้องน้ำควรมีการแยกการใช้ห้องน้ำเพศชาย-หญิง อย่างชัดเจน				
6. ควรมีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก				
7. ควรมีการทำความสะอาดที่พักอยู่เป็นประจำ				
8. ควรมีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีที่พักนอนไม่ เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว				
9. อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
2)ด้านอาหารและโภชนาการ				
1.ควรมีการจัดชนิดของอาหารให้มีความหลากหลาย				
2.อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่				
3.ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ				
4.อาหารและน้ำดื่มควรมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย				
5.ควรมีการทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารและน้ำ				
6.ควรมีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก				
7.อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักควรเป็นอาหารของท้องถิ่นนั้นๆ				
8.ควรมีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจน เช่น มีการจัดสถานที่ทิ้งเศษอาหาร เป็นต้น				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
3)ด้านความปลอดภัย				
1.ควรมีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้เข้าพัก				
2.เจ้าของบ้านควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น				
3.ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา				
4.ควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน				
5.ควรมีการจัดของต่างๆภายในบ้านให้เป็นระเบียบ ไม่เกะกะ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เข้าพัก				
6.รายการนำเที่ยวควรมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว				
7.ผู้นำเที่ยวควรมีการแนะนำข้อปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวระหว่างเที่ยวเพื่อความปลอดภัย				
8.ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
4) ด้านอัยยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน				
1.ควรมีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก				
2.เจ้าของบ้านควรมีกิริยา มารยาทที่สุภาพ ไม่หยาบคายน				
3.ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆเพื่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้				
4.ควรมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่าง นักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านพัก				
5.ควรมีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ				
6.เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆที่เป็นการ รบกวนผู้เข้าพัก				
7.เจ้าบ้านควรมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก				
8.เจ้าบ้านควรมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุก คนที่อยู่ในขณะนั้น				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5) ด้านรายการนำเที่ยว				
1.ควรมีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว				
2.ควรมีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว				
3.ควรมีมัคคุเทศก์หรือมีการประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมานำเที่ยว				
4.ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการควรผ่านการยอมรับจากชุมชน				
5.รายการทำเที่ยวทุกรายการควรมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน				
6.ควรมีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว				
7.ควรมีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสถานที่				
8.ควรมีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				
.....				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
1.ควรมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง				
2.ควรมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว				
3.ควรมีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและลวดสภาวะโลกร้อน				
4.ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลวดสภาวะโลกร้อน				
5.ควรมีรายการนำเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ				
6.แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชุมชนควรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือคงความเป็นธรรมชาติเป็นส่วนมาก				
7.ควรมีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก				
8.ควรมีการแยกประเภทถังขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
7) ด้านวัฒนธรรม				
1.ควรมีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม				
2.ควรมีการรักษากิจวัตรประจำวันของเจ้าของที่พักที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมให้เป็นปกติ				
3.ควรมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้แก่ผู้เข้าพัก				
4.เจ้าบ้านควรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจวัตรประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม				
5.ควรมีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมให้นักท่องเที่ยว				
6.ควรมีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพักได้สวมใส่				
7.ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม				
8.ควรมีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนใจให้นักท่องเที่ยว				
9.อื่นๆ โปรดระบุ.....				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
8) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์				
1.ควรมีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากหรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว				
2.ควรมีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน				
3.ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว				
4.ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม				
5.ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิด เพื่อความหลากหลาย และเป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว				
6.ควรมีการจัดบริการจัดส่งผลิตภัณฑ์ไปตามที่อยู่ของนักท่องเที่ยว				
7.ควรมีการจัดทำโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ				
8.ควรมีการจัดบริการ ซื้อ-ขาย ผลิตภัณฑ์ผ่านทางโทรศัพท์ หรือทางอินเทอร์เน็ต				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
9) ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์				
1.ควรมีการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน				
2.ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อการบริหาร อย่างเป็นระบบ				
3.ควรมีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน				
4.ควรมีการระบุงฎ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ				
5.ควรมีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำ ล่วงหน้า				
6.ควรมีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม				
7.ควรมีการระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับผิดชอบในแต่ละ ด้านอย่างชัดเจน				
8.ควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาเพื่อพัฒนาโฮมสเตย์ใน อนาคต				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
10) ด้านประชาสัมพันธ์				
1.ควรมีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวของชุมชน				
2.ควรมีการจัดทำสื่อโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ผ่านทางอินเทอร์เน็ต				
3.ควรมีการวางแผนการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มาก และหลากหลายยิ่งขึ้น				
4.การประชาสัมพันธ์ควรมีเนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับโฮมส เตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย				
5.ควรมีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชัน หรือสิทธิพิเศษต่างๆเพื่อรักษา นักท่องเที่ยวกลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่				
6.ควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ให้ครอบคลุมทุก พื้นที่				
7.ควรมีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม เพื่อ ดึงดูดนักท่องเที่ยว				
8.ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมส เตย์และดึงดูดนักท่องเที่ยว				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

โปรดตรวจสอบว่าได้ทำการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของบ้านพักโฮมสเตย์ทุกด้าน
แล้ว หากมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะบ้านพักโฮมสเตย์เพิ่มเติมให้เขียน
รายละเอียดลงในที่ว่างข้างล่างนี้

.....

.....

.....

.....

เครื่องมือในการทำวิจัย

แบบสอบถามชุดที่ 2 สอบถาม นักท่องเที่ยวชาวไทย,เจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์,เจ้าหน้าที่อบต.

เรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา แขนงวิชาการจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวทางการจัดการโฮมสเตย์ของโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

จึงขอความกรุณาจากท่าน กรอกแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับ และถูกใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการศึกษาวิจัยเท่านั้นซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ได้แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์ในด้านต่างๆ

กรุณาตรวจสอบว่าท่านได้ตอบคำถามครบทุกข้อก่อนส่งแบบสอบถามกลับคืน และผู้วิจัยใคร่ขอขอบพระคุณสำหรับความอนุเคราะห์ของท่านในครั้งนี้

นายชญาณต์ดนัย คุปตะวินทุ

นิสิตบัณฑิตศึกษา ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการท่องเที่ยว

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานทั่วไปและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของผู้ตอบ

แบบสอบถาม

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

- ผู้รับผิดชอบโฮมสเตย์
- เจ้าของบ้านพักโฮมสเตย์
- นักท่องเที่ยว

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. อายุ

- 18-24 ปี 25-31 ปี 32-38 ปี 39-45 ปี 45 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ

คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในด้านต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับมากที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็นมากที่สุด

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับมาก ให้เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็น มาก

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับน้อย ให้เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็น น้อย

หากท่านเห็นด้วยกับข้อความหรือรายการในแต่ละข้อที่จะสามารถกำหนดให้เป็นแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ในระดับน้อยที่สุด ให้เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
1) ด้านที่พัก				
1. ควรจะมีการจัดตกแต่งมมูมพัคผ่อนรอบที่อยู่อาศัยอย่าง เป็นสัดส่วนเพื่อความสวยงาม				
2. ควรมีการทำความสะดวกที่พัคอยู่เป็นประจำ				
3. ควรมีการดูแลเครื่องนอนให้มีความสะอาดอยู่เป็นประจำ				
4. ควรมีการจัดแยกห้องต่างๆภายในบ้านให้เป็นสัดส่วน				
5. ควรมีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีทีที่นอนไม่ เพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว				
6. ควรมีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด				
7. ควรมีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัค				
8. ห้องน้ำควรมีการแยกการใช้ห้องน้ำเพศชาย-หญิงอย่าง ชัดเจน				
9. อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
2)ด้านอาหารและโภชนาการ				
1. ควรมีการทำความสะอาดภาชนะใส่อาหารและน้ำ				
2. ควรมีน้ำดื่มสำหรับผู้เข้าพักให้บริการ				
3. อาหารควรมีคุณค่าโภชนาการทางอาหารครบ 5 หมู่				
4. ควรมีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจน เช่น มีการจัดสถานที่ทิ้งเศษอาหาร เป็นต้น				
5. อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักควรเป็นอาหารของท้องถิ่นนั้นๆ				
6. อาหารและน้ำดื่มควรมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย				
7. ควรมีการจัดชนิดของอาหารให้มีความหลากหลาย				
8. ควรมีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
3)ด้านความปลอดภัย				
1. ควรมีการเตรียมยาสามัญประจำบ้านสำหรับผู้เข้าพัก				
2. รายการนำเที่ยวควรมีความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว				
3. เจ้าของบ้านควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น				
4. ควรมีการจัดของต่างๆภายในบ้านให้เป็นระเบียบ ไม่เกะกะ เพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เข้าพัก				
5. ควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน				
6. ควรมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา				
7. ผู้นำเที่ยวควรมีการแนะนำข้อปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวระหว่างเที่ยวเพื่อความปลอดภัย				
8. ผู้นำเที่ยวควรมีการดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
4) ด้านอธยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน				
1. ควรมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้				
2. เจ้าของบ้านควรมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก				
3. ควรมีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก				
4. เจ้าของบ้านควรมีกริยา มารยาทที่สุภาพ ไม่หยาบคาย				
5. เจ้าบ้านควรมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือนทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น				
6.ควรมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้านพัก				
7. เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่ควรกระทำการใดๆ ที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก				
8. ควรมีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
5) ด้านรายการนำเที่ยว				
1. ควรมีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว				
2. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว				
3. ควรมีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว				
4. ควรมีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายสถานที่				
5. ควรมีมัคคุเทศก์หรือมีการประสานงานให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นมาแนะนำเที่ยว				
6. ควรมีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว				
7. รายการทำเที่ยวทุกรายการควรมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน				
8. ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการควรผ่านการยอมรับจากชุมชน				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
1. ควรมีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว				
2. ควรมีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง				
3. ควรมีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและลดสภาวะโลกร้อน				
4. ควรมีรายการนำเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ				
5. ควรมีการแยกประเภทถังขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ				
6. แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชุมชนควรเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือคงความเป็นธรรมชาติเป็นส่วนมาก				
7. ควรมีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก				
8. ควรมีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				
.....				
.....				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
7) ด้านวัฒนธรรม				
1. ควรมีการรักษากิจวัตรประจำวันของเจ้าของที่พักที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิมให้เป็นปกติ				
2. ควรมีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิม				
3. ควรมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นให้แก่ผู้เข้าพัก				
4. เจ้าบ้านควรให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจวัตรประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชนดั้งเดิม				
5. ควรมีบ้านเก่า หรือบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมเพื่อสร้างความสนใจให้แก่นักท่องเที่ยว				
6. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม				
7. ควรมีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่นดั้งเดิมให้แก่นักท่องเที่ยว				
8. ควรมีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพักได้สวมใส่				
9. อื่นๆ โปรดระบุ.....				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
8) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์				
1. ควรมีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากหรือจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว				
2. ควรมีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน				
3. ควรมีการจัดทำโฆษณาเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ				
4. ควรมีการจัดบริการ ซื้อ-ขาย ผลิตภัณฑ์ผ่านทางโทรศัพท์ หรือทางอินเทอร์เน็ต				
5. ควรมีการจัดบริการจัดส่งผลิตภัณฑ์ไปตามที่อยู่ของนักท่องเที่ยว				
6. ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์ควรมีความสวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว				
7. ราคาของผลิตภัณฑ์ควรมีความเหมาะสม				
8. ควรมีการผลิตและการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลายชนิด เพื่อความหลากหลาย และเป็นตัวเลือกแก่นักท่องเที่ยว				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
9) ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์				
1. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์เพื่อการบริหารอย่างเป็นระบบ				
2. ควรมีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน				
3. ควรมีการรวมกลุ่มโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน				
4. ควรมีการระบุชื่อและตำแหน่งของผู้รับผิดชอบในแต่ละด้านอย่างชัดเจน				
5. ควรมีการระบุกฎ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ				
6. ควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาเพื่อพัฒนาโฮมสเตย์ในอนาคต				
7. ควรมีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม				
8. ควรมีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

รายการ	ระดับความคิดเห็น			
	4	3	2	1
10) ด้านประชาสัมพันธ์				
1. ควรมีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยวของชุมชน				
2. ควรมีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมส เตย์และดึงดูดนักท่องเที่ยว				
3. ควรมีการจัดทำสื่อโฆษณาเพื่อประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ผ่านทางอินเทอร์เน็ต				
4. ควรมีการวางแผนการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มาก และหลากหลายยิ่งขึ้น				
5. ควรมีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม เพื่อ ดึงดูดนักท่องเที่ยว				
6. ควรมีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชั่น หรือสิทธิพิเศษต่างๆเพื่อ รักษานักท่องเที่ยวกลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่				
7. การประชาสัมพันธ์ควรมีเนื้อหารายละเอียดที่เกี่ยวกับโฮมส เตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย				
8. ควรมีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ให้ครอบคลุมทุก พื้นที่				
9.อื่นๆ โปรดระบุ				

โปรดตรวจสอบว่าได้ทำการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของบ้านพักโฮมสเตย์ทุกด้านแล้ว หาก
มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะบ้านพักโฮมสเตย์เพิ่มเติมให้เขียนรายละเอียดลงใน
ที่ว่างข้างล่างนี้

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ข้อมูลตาราง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ข้อมูลตาราง

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ที่ได้จากการดำเนินการวิจัยขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของบ้านพักโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
2. ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. ผลการสำรวจเกี่ยวกับสภาพการจัดการบ้านพักโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรีจำนวน 10 ด้าน
4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 10 ด้าน

1. ข้อมูลทั่วไปของบ้านพักโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี

ข้อมูลทั่วไป

---

1. บ้านหลังที่ 1 นายอภิชา พุ่มพวงจรรูภา เลขที่ 21 หมู่ที่ 1 ต.บ้านหม้อ อ. เมือง จ. เพชรบุรี
2. บ้านหลังที่ 2 นายประจวบ น้อยจริง เลขที่ 3/1 หมู่ที่ 1 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
3. บ้านหลังที่ 3 นางวงเดือน เขียวอินทร์ เลขที่ 80/12 หมู่ที่ 1 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
4. บ้านหลังที่ 4 นางมโนรส สวัสดิมิงคผล เลขที่ 91/1 หมู่ที่ 1 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
5. บ้านหลังที่ 5 นายไพฑูรย์ แดงน้อย เลขที่ 49/2 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
6. บ้านหลังที่ 6 นางราตรี โฉมฉาย เลขที่ 15 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
7. บ้านหลังที่ 7 นางประทุม เครือจ้อย เลขที่ 32 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
8. บ้านหลังที่ 8 นายอุทัย ยิ้มน้อย เลขที่ 32/1 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
9. บ้านหลังที่ 9 นางวิณา ม่วงไหมทอง เลขที่ 63 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
10. บ้านหลังที่ 9 นางน้อย ม่วงไหมทอง หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
11. บ้านหลังที่ 10 นางพัชรา พรหมสี เลขที่ 29 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี
12. บ้านหลังที่ 12 นางประยูร นวลละออง เลขที่ 44 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

13. บ้านหลังที่ 13 นางจุฑารัตน์ ประหยัดทรัพย์ เลขที่ 13/1 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

14. บ้านหลังที่ 14 นางอุบล เปี่ยมสง่า เลขที่ 13/2 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

15. บ้านหลังที่ 15 นางสาวอมร พวงเจริญ หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

16. บ้านหลังที่ 16 นางสาวเพยาร์ พวงเจริญ หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

17. บ้านหลังที่ 17 นางนภาภรณ์ ยิ้มน้อย เลขที่ 66 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

ข้อมูลทั่วไป

18. บ้านหลังที่ 18 นางรัศมี หลงรอด เลขที่ 52/2 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

19. บ้านหลังที่ 19 นางลัดดาวัลย์ ปฏิสันถาวร หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

20. บ้านหลังที่ 20 นางสาววรลักษณ์ แก้วมรกต เลขที่ 53 หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

21. บ้านหลังที่ 21 นางเชษฐสุดา นงนุช เลขที่ 2/3 หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

22. บ้านหลังที่ 22 นางสาวรวีวรรณกัญชภา หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

23. บ้านหลังที่ 23 นางภทนิกุล แก้วมรกต เลขที่ 74 หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

24. บ้านหลังที่ 24 นางพรณี ม่วงงาม เลขที่ 6/15 หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

25. บ้านหลังที่ 25 นายดำรงค์ อรมัย เลขที่ 6/10 หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

26. บ้านหลังที่ 26 นางสาวสาคร อินทร์เลี้ยง เลขที่ 131 หมู่ที่ 3 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

27. บ้านหลังที่ 27 นางณัฐรดา รุจิรัตน์ชัย เลขที่ 680/45 หมู่ที่ 5 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

28. บ้านหลังที่ 28 นางมลทิรา ชานมณีรัตน์ เลขที่ 544 หมู่ที่ 5 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

29. บ้านหลังที่ 29 นายมานะ เทียมศร เลขที่ 680/60 หมู่ที่ 5 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

30. บ้านหลังที่ 30 นางปารวี เทศเจริญ เลขที่ 599/1 หมู่ที่ 5 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

31. บ้านหลังที่ 31 นางอารีย์ โพธิ์สุวรรณ หมู่ที่ 5 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ. เพชรบุรี

32. บ้านหลังที่ 32 นางนันทวรรณ แยมพราย เลขที่ 312/19 หมู่ที่ 2 ต.บ้านหม้อ อ.เมือง จ.

เพชรบุรี

แบบสำรวจเกี่ยวกับลักษณะบ้านพัก จำนวน 32 หลัง

ลักษณะของบ้านพัก	n=32	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่
จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง			
1) ด้านที่พัก			
- มีการจัดตกแต่งมุมพักผ่อนรอบที่อยู่อาศัยอย่างเป็นสัดส่วน สวยงาม		84.37(27)	
15.63(5)			
- ห้องต่างๆภายในบ้านมีการจัดแยกเป็นสัดส่วนอย่างชัดเจน		100(32)	
- พื้นนอนมีความสะอาด		100(32)	
- มีห้องอาบน้ำที่ปิดมิดชิด		100(32)	
- ห้องน้ำมีการแยกเพศชาย-หญิง		6.25(2)	
93.75(30)			
- มีการประดับตกแต่งรอบบ้านพัก		100(32)	
- มีการทำความสะอาดที่พักร้อยอย่างสม่ำเสมอ		100(32)	
- มีการจัดเครื่องนอนสำรองในกรณีที่ที่นอนไม่เพียงพอ		100(32)	
ต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว			
2) ด้านอาหารและโภชนาการ			
- ชนิดอาหารมีความหลากหลาย		100(32)	
- อาหารมีคุณค่าโภชนาการครบ 5 หมู่		100(32)	
- มีน้ำดื่มไว้บริการแก่ผู้เข้าพัก		100(32)	
- อาหารและน้ำดื่มมีความสะอาด ถูกสุขอนามัย		100(32)	
- ภาชนะใส่อาหารและน้ำมีความสะอาด		100(32)	
- มีการจัดอาหารว่างให้แก่ผู้เข้าพัก		100(32)	
- อาหารที่จัดให้ผู้เข้าพักเป็นอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น		100(32)	

ลักษณะของบ้านพัก จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง	n=32	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่
- มีระบบการจัดการอาหารเหลืออย่างชัดเจนเช่นมีการจัดสถานที่ทิ้งเศษอาหาร	100(32)		-
3) ด้านความปลอดภัย			
- มีอาสาสมัครประจำบ้านไว้บริการผู้เข้าพัก		100(32)	
- เจ้าของบ้านมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น 3.12(1)		96.88(31)	
- มีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตลอดเวลา 96.88(31)		3.12(1)	
- มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยเพื่อลดปัญหาอาชญากรรมในชุมชน		100(32)	
- มีการจัดของต่างๆภายในบ้านเป็นระเบียบเพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุแก่ผู้เข้าพัก		100(32)	
4) ด้านธรรมาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน			
- มีการจัดการต้อนรับแก่ผู้มาเข้าพัก		100(32)	
- เจ้าของบ้านมีกิริยาที่สุภาพ ไม่หยาบคาย		100(32)	
- มีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับวิถีชีวิตของชุมชนนั้นๆเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้		6.25(2)	93.75(30)
- มีการจัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักท่องเที่ยว และเจ้าของที่พัก		6.25(2)	93.75(30)
- มีข้อมูล ความเป็นมา ของชุมชนให้แก่ผู้เข้าพักได้ทราบ		3.12(1)	96.88(31)
- เจ้าบ้านหรือสมาชิกในครัวเรือนไม่กระทำการใดๆที่เป็นการรบกวนผู้เข้าพัก		100(32)	
- เจ้าบ้านมีการจัดเตรียมเครื่องใช้จำเป็นให้แก่ผู้เข้าพัก		100(32)	
- เจ้าบ้านมีการแนะนำนักท่องเที่ยวแก่สมาชิกในครัวเรือน			

ทุกคนที่อยู่ในขณะนั้น	96.88(31)	
3.12(1)		
5) ด้านรายการนำเที่ยว		
- มีลำดับรายการนำเที่ยวที่ชัดเจนสำหรับนักท่องเที่ยว	21.87(7)	
78.13(25)		
- มีการให้ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในรายการนำเที่ยว	21.87(7)	
78.13(25)		
- มีมีคูปองหรือมีการประสานงานให้มีคูปองที่ท้องถิ่นมานำเที่ยว	21.87(7)	
78.13(25)		
- ลำดับรายการนำเที่ยวทุกรายการต้องผ่านการยอมรับจากชุมชน	-	
100(32)		
- รายการทำเที่ยวทุกรายการมีความปลอดภัยแก่ผู้เข้าร่วมทุกคน	100(32)	
- มีการจัดรถรับ ส่งแก่นักท่องเที่ยวระหว่างที่พักกับแหล่งท่องเที่ยว	21.87(7)	
78.13(25)		
- มีการจัดสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายสถานที่	21.87(7)	78.13(25)
- มีการดูแล รักษาความสะอาด จัดตกแต่งสถานที่ท่องเที่ยว	-	100(32)

ลักษณะของบ้านพัก	n=32	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่
จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง			
6) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
- มีแหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือใกล้เคียง		100(32)	
- มีการดูแลรักษาแหล่งท่องเที่ยว		100(32)	
- มีแผนงานหรือมาตรการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวต่อธรรมชาติและลดสภาวะโลกร้อน		100(32)	
- มีกิจกรรมในการลดผลกระทบจากการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลดสภาวะโลกร้อน		100(32)	
- มีรายการนำเที่ยวที่เกี่ยวกับการฟื้นฟู ส่งเสริม และอนุรักษ์ธรรมชาติ	3.12(1)	96.88(31)	
- แหล่งท่องเที่ยวบริเวณชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ		100(32)	
- มีการดูแล รักษาความสะอาดบริเวณรอบชุมชน รอบที่พัก		100(32)	
- มีการแยกประเภทถังขยะเพื่อง่ายต่อการกำจัดขยะ		100(32)	
7) ด้านวัฒนธรรม			
- มีการดำรงรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น	9.37(3)	90.63(29)	
- มีการรักษาวิถีชีวิตชุมชนคงไว้เป็นกิจวัตร		100(32)	
มีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความเข้าใจต่อวัฒนธรรม			
- ประเพณีท้องถิ่นแก่ผู้เข้าพัก		100(32)	
- เจ้าบ้านให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในกิจวัตรประจำวันที่เป็นวิถีชีวิตชุมชน		100(32)	
- มีการจัดทำเอกสารหรือหนังสือเกี่ยวกับวัฒนธรรม			
ประเพณีท้องถิ่นให้นักท่องเที่ยว		100(32)	
- มีการจัดเครื่องแต่งกายพื้นเมืองให้แก่ผู้เข้าพัก		100(32)	

- มีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม 100(32)

- มีบ้านที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิม เพื่อสร้างความสนใจแก่นักท่องเที่ยว 3.12(1)
96.88(31)

8) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

- มีผลิตภัณฑ์จากชุมชนเพื่อเป็นของที่ระลึกของฝากไว้จำหน่าย

แก่นักท่องเที่ยว 100(32)

- มีผลิตภัณฑ์ที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน 100(32)

- ลักษณะแพ็คเกจของผลิตภัณฑ์มีความสวยงาม 3.12(1)
96.88(31)

- ราคาของผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสม 100(32)

ลักษณะของบ้านพัก	n=32	มี/จัด/ทำ/แต่ง	ไม่มี/ไม่
จัด/ไม่ทำ/ไม่แต่ง			
8) ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์			
- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลาย		100(32)	
- มีการจัดส่งผลิตภัณฑ์ให้แก่ที่อยู่ของนักท่องเที่ยว		100(32)	
- มีการจัดทำโฆษณาผลิตภัณฑ์ผ่านทางสื่อต่างๆ		100(32)	
- มีการซื้อ ขายผลิตภัณฑ์ทางโทรศัพท์ หรือ ทางอินเทอร์เน็ต		100(32)	
9) ด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์			
- มีการรวมกลุ่มของชาวบ้าน		100(32)	
- มีการจัดตั้งคณะกรรมการกลุ่มโฮมสเตย์		100(32)	
- มีข้อมูลรายละเอียดของค่าธรรมเนียมและบริการต่างๆ			
ที่ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน		100(32)	
- มีการระบุกฎ กติกาการทำงาน ของคณะกรรมการ		100(32)	
- มีระบบการจอง การลงทะเบียน และการมัดจำล่วงหน้า		100(32)	
- มีการจ่ายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม		100(32)	
- มีการระบุตำแหน่งผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน		100(32)	
- มีการจัดทำแผนพัฒนาโฮมสเตย์ในอนาคต		100(32)	
10) ด้านประชาสัมพันธ์			
- มีการจัดทำเอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของชุมชน		100(32)	
- มีการจัดทำสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทางอินเทอร์เน็ต		3.12(1)	
	96.88(31)		

- มีการวางแผนการเพิ่มช่องทางประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น 96.88(31)		3.12(1)	
- การประชาสัมพันธ์มีเนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับโฮมสเตย์ชัดเจน ครบถ้วน เข้าใจง่าย		3.12(1)	96.88(31)
- มีการคิดแพ็คเกจ โปรโมชัน หรือสิทธิพิเศษต่างๆเพื่อเพิ่มนักท่องเที่ยว กลุ่มประจำและดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่		3.12(1)	96.88(31)
- มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์อย่างเพียงพอ			100(32)
- มีการตกแต่งการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้สวยงาม ดึงดูดนักท่องเที่ยว			100(32)
- มีการจัดงานตามเทศกาลต่างๆเพื่อประชาสัมพันธ์โฮมสเตย์ และดึงดูดนักท่องเที่ยว			100(32)

การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อโดยการทดสอบค่า “ที” (t-test)

ตารางที่ 22 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านที่พัก

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศชาย	3.60	0.47		
หญิง	3.57	0.55	0.563	0.374
p> .05				

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านที่พักไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอาหารและโภชนาการ

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.822	0.412
ชาย	3.50	0.39		
หญิง	3.46	0.53		

p> .05

จากตารางที่ 23 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอาหารและโภชนาการไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 24 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านความปลอดภัย

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.767	0.444
ชาย	3.58	0.42		
หญิง	3.54	0.49		

p> .05

จากตารางที่ 24 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านความปลอดภัยไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอรรถาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.079	0.937
ชาย	3.53	0.37		
หญิง	3.53	0.44		

p> .05

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอรรถาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 26 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านรายการนำเที่ยว

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.842	0.400
ชาย	3.46	0.47		
หญิง	3.50	0.46		

p> .05

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านรายการนำเที่ยวไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.872	0.384
ชาย	3.60	0.40		
หญิง	3.57	0.45		

p> .05

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 28 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านวัฒนธรรม

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.894	0.372
ชาย	3.53	0.34		
หญิง	3.49	0.45		

p> .05

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 29 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.354	0.724
ชาย	3.55	0.40		
หญิง	3.54	0.47		

p> .05

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มโฮมสเตย์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 30 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ			0.440	0.660
ชาย	3.54	0.36		
หญิง	3.52	0.49		

p> .05

จากตารางที่ 30 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการบริหารของกลุ่มโฮมสเตย์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 31 การทดสอบค่า “ที” ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ
ด้านประชาสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวเพศชายกับเพศหญิง

เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศชาย	3.50	0.41	0.083	0.934
หญิง	3.50	0.47		

p> .05

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยว ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านประชาสัมพันธ์ ไม่แตกต่างกัน

4.การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way analysis of variance: ANOVA)

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านที่พักจำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
ระหว่างกลุ่ม	4.946	4	1.237	4.864	.001*
ภายในกลุ่ม	80.839	318	.254		
รวม	85.785	322			

*p<.05

จากตารางที่ 32 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านที่พัก ระหว่างกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังตารางที่ 33

ตารางที่ 33 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านที่พักเป็นรายคู่จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.75	3.62	3.50	3.46	3.40
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.75	0.525	0.097	0.049*	0.009*
25 – 31 ปี	3.62		0.728	0.527	0.216
32 – 38 ปี	3.50			0.998	0.942
39 -45 ปี	3.46				0.993
46 ปีขึ้นไป	3.40				

*p<.05

จากตารางที่ 33 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านที่พักระหว่างกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 39 – 45 ปี และกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 34 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอาหารและโภชนาการจำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.441	4	1.610	7.746	.000*
ภายในกลุ่ม	66.110	318	.208		
รวม	72.550	322			

*p<.05

จากตารางที่ 34 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านอาหารและโภชนาการระหว่างกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเซฟเฟ(Scheffe's method) ดังตารางที่ 35

ตารางที่ 35 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอาหารและโภชนาการเป็นรายคู่จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.71	3.44	3.33	3.44	3.35
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.71	0.003*	0.000*	0.035*	0.001*
25 – 31 ปี	3.44		0.732	1.000	0.870
32 – 38 ปี	3.33			0.877	1.00
39 -45 ปี	3.44				0.947
46 ปีขึ้นไป	3.35				

*p<.05

จากตารางที่ 35 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านอาหารและโภชนาการระหว่างกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 25 – 31 ปี กลุ่มอายุ 32 – 38 ปี กลุ่มอายุ 39 – 45 ปี และกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านความปลอดภัย จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.119	4	1.280	6.467	.000*
ภายในกลุ่ม	62.927	318	.198		
รวม	68.046	322			

* $p < .05$

จากตารางที่ 36 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านความปลอดภัย ระหว่างกลุ่มอายุต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยสำคัญความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ(Scheffe's method) ดังตารางที่ 37

ตารางที่ 37 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านความปลอดภัยเป็นรายคู่จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
$\bar{x}$	3.73	3.60	3.44	3.46	3.39
18 – 24 ปี	3.73	0.373	0.010*	0.029*	0.002*
25 – 31 ปี	3.60		0.364	0.538	0.127
32 – 38 ปี	3.44			1.000	0.988
39 -45 ปี	3.46				0.968
46 ปีขึ้นไป	3.39				

*p< .05

จากตารางที่ 37 จะเห็นได้ว่าคุณค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านความปลอดภัย ระหว่างนักท่องเที่ยวกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 32 – 38 ปี กลุ่มอายุ 39 – 45 ปี และกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย แตกต่างกับ กลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.342	4	.835	5.153	.000
ภายในกลุ่ม	51.555	318	.162		
Total	54.897	322			

* $p < .05$

จากตารางที่ 38 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านอัยาศัยไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือน ระหว่างกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ(Scheffe's method) ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 39 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านอรรถศาสตร์ไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนเป็นรายคู่จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.69	3.54	3.44	3.47	3.41
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.69	0.148	0.017*	0.086	0.007*
25 – 31 ปี	3.54		0.717	0.945	0.515
32 – 38 ปี	3.44			0.995	0.998
39 -45 ปี	3.47				0.963
46 ปีขึ้นไป	3.41				

*p<.05

จากตารางที่ 39 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านอรรถศาสตร์ไมตรีของเจ้าของบ้านและสมาชิกในครัวเรือนระหว่างกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยววัยกลุ่มอายุ 32 – 38 ปี และกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านรายการนำเที่ยว จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.894	4	.723	3.445	.009
ภายในกลุ่ม	66.767	318	.210		
Total	69.660	322			

* $p < .05$

จากตารางที่ 40 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านรายการนำเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) ดังตารางที่ 41

ตารางที่ 41 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านรายการนำเที่ยวเป็นรายคู่จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.64	3.41	3.47	3.51	3.39
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.64	0.026*	0.409	0.743	0.082
25 – 31 ปี	3.41		0.963	0.802	1.000
32 – 38 ปี	3.47			0.994	0.947
39 -45 ปี	3.51				0.799
46 ปีขึ้นไป	3.39				

*p<.05

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านรายการนำเที่ยวระหว่างกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 25 – 31 ปี มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.906	4	.727	4.117	.003
ภายในกลุ่ม	56.117	318	.176		
Total	59.024	322			

* $p < .05$

จากตารางที่ 42 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ(Scheffe's method) ดังตารางที่ 43

ตารางที่ 43 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับ
แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นรายคู่
จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.72	3.58	3.56	3.53	3.41
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.72	0.327	0.398	0.258	0.004*
25 – 31 ปี	3.58		0.999	0.980	0.251
32 – 38 ปี	3.56			0.998	0.534
39 -45 ปี	3.53				0.750
46 ปีขึ้นไป	3.41				

*p<.05

จากตารางที่ 43 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมระหว่างกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง
พัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านวัฒนธรรม จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
ระหว่างกลุ่ม	3.022	4	.755	4.777	.001
ภายในกลุ่ม	50.283	318	.158		
Total	53.305	322			

* $p < .05$

จากตารางที่ 44 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของ
นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มอายุ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ
(Scheffe's method) ดังตารางที่ 45

ตารางที่ 45 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านวัฒนธรรมเป็นรายคู่จำแนก ตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.65	3.53	3.49	3.41	3.35
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.65	0.405	0.329	0.055	0.004*
25 – 31 ปี	3.53		0.990	0.653	0.189
32 – 38 ปี	3.49			0.936	0.587
39 -45 ปี	3.41				0.968
46 ปีขึ้นไป	3.35				

*p<.05

จากตารางที่ 45 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านวัฒนธรรมระหว่างกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.910	4	.478	2.475	.044
ภายในกลุ่ม	61.357	318	.193		
Total	63.267	322			

* $p < .05$

จากตารางที่ 46 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์ระหว่างกลุ่มอายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่าง ด้วยวิธีของเชฟเฟ(Scheffe's method) ดังตารางที่ 47

ตารางที่ 47 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์เป็นรายคู่ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.64	3.56	3.53	3.50	3.39
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.64	0.850	0.764	0.587	0.049*
25 – 31 ปี	3.56		0.996	0.957	0.302
32 – 38 ปี	3.53			0.998	0.665
39 -45 ปี	3.50				0.853
46 ปีขึ้นไป	3.39				

*p<.05

จากตารางที่ 47 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการสร้างคุณค่าและมูลค่าของผลิตภัณฑ์กลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 48 ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง
พัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการบริหารจำแนก ตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.931	4	.483	2.502	.042
ภายในกลุ่ม	61.380	318	.193		
Total	63.312	322			

*p<.05

จากตารางที่ 48 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของ
นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการบริหาร ระหว่างกลุ่มอายุ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ
(Scheffe's method) ดังตารางที่ 49

ตารางที่ 49 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านการบริหารเป็นรายคู่ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.64	3.49	3.56	3.54	3.40
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.64	0.250	0.886	0.799	0.046*
25 – 31 ปี	3.49		0.944	0.989	0.863
32 – 38 ปี	3.56			1.000	0.576
39 -45 ปี	3.54				0.733
46 ปีขึ้นไป	3.40				

*p<.05

จากตารางที่ 49 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านการบริหารกลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 50 ผลการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวของคะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง
พัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยว

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P
ระหว่างกลุ่ม	2.282	4	.571	2.954	.020
ภายในกลุ่ม	61.427	318	.193		
Total	63.709	322			

*p<.05

จากตารางที่ 50 จะเห็นได้ว่าผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนคะแนนความคิดเห็นของ
นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านประชาสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม
อายุแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบความมีนัยยะสำคัญ ความ
แตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างกลุ่มอายุที่แตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ
(Scheffe's method) ดังตารางที่ 51

ตารางที่ 51 ผลการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านประชาสัมพันธ์เป็นรายคู่ จำแนกตามกลุ่มอายุของนักท่องเที่ยวผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มอายุ	18 – 24 ปี	25 – 31 ปี	32 – 38 ปี	39 -45 ปี	46 ปีขึ้นไป
	3.64	3.46	3.46	3.49	0.25
$\bar{x}$					
18 – 24 ปี	3.64	0.116	0.292	0.528	0.046*
25 – 31 ปี	3.46		1.000	0.998	0.945
32 – 38 ปี	3.46			0.999	0.968
39 -45 ปี	3.49				0.898
46 ปีขึ้นไป	3.39				

*p<.05

จากตารางที่ 51 จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ ด้านประชาสัมพันธ์กลุ่มอายุที่ต่างกัน จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกับกลุ่มอายุ 18-24 ปี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ได้นำแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอภิปรายผลตามผลการศึกษาและการวิเคราะห์สมมติฐาน ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 25 - 31 ปี มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานเอกชน มีรายได้ส่วนใหญ่ 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่เดินทางกับกลุ่มเพื่อน ส่วนใหญ่เดินทางโดยรถโดยสารประจำทางมีระยะเวลาท่องเที่ยว 2-3 วัน ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้อย่างต่ำ 1,000 บาท และส่วนใหญ่ต้องการไปท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ซึ่งผลการวิเคราะห์ส่วนใหญ่สอดคล้องกับงานวิจัยหลายงานที่จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ได้แก่ การศึกษาเรื่องพฤติกรรมและปัจจัยด้านการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการบ้านพักโฮมสเตย์ตลาดน้ำอัมพวาจังหวัดสมุทรสงครามของนักท่องเที่ยวชาวไทย ของ จันทิมาอภิวิสุทธิรักษ์ (2552) จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ทั้งนี้เนื่องมาจากประชากรในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ดังนั้นสัดส่วนของนักท่องเที่ยวจึงไม่แตกต่างจากสัดส่วนของประชากรในประเทศ ส่วนช่วงอายุส่วนใหญ่จะมีค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากสถานที่ท่องเที่ยวแต่ละแห่งว่ามีความลักษณะการท่องเที่ยวแบบใด มีค่าใช้จ่ายมากน้อยเพียงใด ซึ่งเหตุผลของการเดินทางมาท่องเที่ยวของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันในหลายๆ ประการ (สมบัติ กาญจนกิจ อ้างถึงในพัชรินทร์ เรื่องทอง และคณะ, 2554) ได้แก่ เงินหรือค่าใช้จ่าย เวลา และความตั้งใจที่จะไป โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้บริการโฮมสเตย์ที่ตำบลไทยสามัคคี อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ของจันทิมา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (บทคัดย่อ: 2550) เนื่องจากพนักงานเอกชนมีเงินเดือนและวันหยุดที่ค่อนข้างสม่ำเสมอจึงสามารถวางแผนในการท่องเที่ยวได้

2) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ จะเห็นได้ว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อโดยรวมของแต่ละปัจจัยอยู่ในมากและมากที่สุด ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization, 2003) ได้แนะนำมาตรฐานขั้นต่ำของโฮมสเตย์ (Home Stay Minimum Standards) โดยเสนอแนะเกี่ยวกับการรักษาบ้านพักให้สะอาด มีการจัดสรรพื้นที่สำหรับนอนของนักท่องเที่ยวอย่างเป็นสัดส่วน และควรประกอบด้วยเครื่องนอนที่สะอาด มีความปลอดภัยในการพักอาศัย ห้องน้ำในบ้านจะเป็นแบบไทยหรือตะวันตกก็ได้ แต่ควรปูกระเบื้อง

และทำความสะอาดอย่างน้อยวันละ 1 ครั้ง มีห้องครัวที่สะอาดแยกเป็นสัดส่วน และมีพื้นที่สำหรับพักผ่อนและรับประทานอาหารภายในบ้าน เพื่อให้โฮมสเตย์แต่ละที่มีมาตรฐานหรือองค์ประกอบที่เหมาะสม และใช้เป็นกรอบดัชนีชี้วัดคุณภาพมาตรฐานที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท (Home Stay) และสอดคล้องกับการศึกษาเรื่องการจัดการธุรกิจโฮมสเตย์ของชุมชนชาวเขาในจังหวัดเชียงใหม่ของนิชากร ญัฐเจริญลาภ (2550) จะเห็นได้ว่า โฮมสเตย์ได้รับความพึงพอใจจากนักท่องเที่ยวในด้านการให้บริการจากชาวบ้านในชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์ประกอบด้วย ที่พัก อาหาร ของที่ระลึก และกิจกรรมการท่องเที่ยว

3) ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ จะเห็นได้ว่า เพศชายและหญิง มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อในทุกมาตรฐานไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนางลักษณ์ อยู่เย็นดี (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรมโฮมสเตย์ของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า เพศและระดับการศึกษาเป็นปัจจัยที่ไม่มี ความสัมพันธ์กับความชอบของนักท่องเที่ยว โฮมสเตย์ของทั้งพื้นที่ธรรมชาติและวัฒนธรรมเนื่องจากนักท่องเที่ยวทั่วไปไม่ว่าเพศชายหรือหญิงต้องการการเดินทาง การพักผ่อน การรับประทานอาหาร การเที่ยวดูชม การซื้อของที่ระลึกและอื่นๆ โดยท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เป็น การท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อชมทิวทัศน์ วัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่นต่างๆ หรือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินใจ เพื่อเปลี่ยนสถานที่พักอาศัย (อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์, 2546)

4) ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อ จะเห็นได้ว่า อายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อแตกต่างในทุกมาตรฐาน เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามมีหลายช่วงอายุและแต่ละช่วงอายุมีปัจจัยดึงดูดและวัตถุประสงค์แตกต่างกัน (สมบัติ กาญจนกิจ อ่างถึงในพัชรินทร์ เรื่องทอง และคณะ, 2554) ได้แก่ ความพร้อมของอุปกรณ์ท่องเที่ยว ราคาท่องเที่ยว กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ความปลอดภัย ความสงบสุขของสังคม และสื่อมวลชน เช่น ช่วงอายุ 18 – 24 ปี มีค่าเฉลี่ยต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดการโฮมสเตย์บ้านหม้อด้านความปลอดภัยมากกว่าช่วงอายุอื่นๆ เนื่องจากยังอ่อนวัยกว่า จึงต้องการความปลอดภัยมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของนางลักษณ์ อยู่เย็นดี (2546) จะเห็นได้ว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความชอบของนักท่องเที่ยว โฮมสเตย์ของทั้งพื้นที่ธรรมชาติและวัฒนธรรม คือ แรงจูงใจด้านความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว แรงจูงใจในเรื่องของทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว และแรงจูงใจด้านการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจ ส่วนในพื้นที่วัฒนธรรม คือ

แรงจูงใจทางด้านความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าถึง แรงจูงใจในการเรียนรู้วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต แรงจูงใจด้านความปลอดภัย และแรงจูงใจในเรื่องของความสะดวกสบายของสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งมาตรฐานทุกมาตรฐานดังกล่าว เป็นสิ่งจูงใจให้ที่จะส่งผลต่อระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการบริหารจัดการการตลาดเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์ในจังหวัดนครราชสีมาของ อุไรรัตน์ อุดมพงษ์(2551) จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่ทำให้มาพักเพราะราคาที่พักและค่าอาหารถูก สิ่งที่น่าสนใจคือ ราคา ที่พักและค่าอาหารถูก ที่พักสะอาดปลอดภัย ของที่ระลึกหลากหลาย มีคุณภาพเหมาะสมกับราคา และความคิดเห็นต่อปัจจัยเหล่านี้ เป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ซึ่งจะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ (เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย) ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง(เสรีวงศ์มณฑา, 2542) และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ และต้องการกลับมาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นๆ อีกเป็นครั้งต่อไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ง
ภาพประกอบข้อมูล

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูป 1 สถานที่ตั้ง”โฮมสเตย์บ้านหม้อ”

ที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อ.เมือง จ.เพชรบุรี

รูป 2 โฮมสเตย์ ชื่อ บ้านคุณยาย

รูป 3 เก็บข้อมูลจากเจ้าของบ้านโฮมสเตย์บ้านคุณชาย

รูป 4 บรรยากาศส่วนหนึ่งของโฮมเสตย์บ้านหม้อ.เมือง จ. เพชรบุรี

รูป 5 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ นายธีระศักดิ์ พาณิชวิทย์ กล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยวที่เข้าพักโฮมสเตย์ และ เจ้าของบ้านพร้อมเจ้าหน้าที่เตรียมตัวต้อนรับคณะนักท่องเที่ยว

รูป 6 กิจกรรมนันทนาการให้นักท่องเที่ยวก่อนเข้าที่พัก (กรณีเข้าพักเป็นหมู่คณะ)

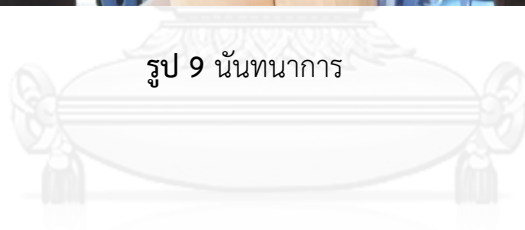
รูป 7 กิจกรรมเรียนรู้แหล่งภูมิปัญญาท้องถิ่นของโฮมสเตย์เรื่อง ต้นตาลโตนต (พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเพชรบุรี)

รูป 8 การเรียนรู้เรื่องการทำน้ำตาลโตนต

รูป 9 นันทนาการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูป 10 กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งยามเย็นที่ชายทะเลหาดเจ้าสำราญ
อ.เมือง จ.เพชรบุรี

รูป 11 พาหนะในการเดินทาง ในการศึกษาแหล่งเรียนรู้

รูป 12 กิจกรรมรู้ใจ ที่จัดให้กับนักท่องเที่ยวน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ นายชฎานันต์ คุปะตะวินทุ

วันเดือนปีเกิด 13 มกราคม 2531 อายุ 26 ปี

ที่อยู่ปัจจุบัน 43/1 หมู่ 6 อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรี 76130

Email missplaydrummer@gmail.com

ประวัติการศึกษา

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี อ.เมือง จ.เพชรบุรี

ระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต(การจัดการนันทนาการ)คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระดับปริญญาโท แขนงวิชาการจัดการนันทนาการการ ท่องเที่ยวคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประสบการณ์การทำงาน

1. ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยอาจารย์-TA (Teacher Assistant) ของคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. เป็นผู้นำกิจกรรมในโครงการต่างๆของมหาวิทยาลัย

3. เป็น คณะทำงาน (staff) ค่ายฝึกอบรมกับทางคณะและมหาวิทยาลัย

4. เป็น คณะทำงาน (staff) ค่ายฝึกอบรมและงานสัมมนาต่างๆกับบริษัทหรือหน่วยงานที่จัดขึ้น

5. รับงาน freelance organize eventต่างๆกับบริษัททั่วไป

6. เป็นผู้ทดสอบสมรรถภาพทางร่างกายให้กับ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY